

16 Maj.
Nr. 174.

i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter.

b) Resten til Dækning af Statskassens andre Udgifter ved Kriseforanstaltninger.

Tillæget beregnes alene af det Beløb, den paalignede Skat udgør i hele Kroner, og afrundes nedad til hele Kronebeløb.

I Tilfælde, hvor den paagældende Skatteydere Pligt til at svare Indkomstskat til Staten alene gælder for Halvdelen af det nævnte Skatteaar, beregnes Tillæget alene af det halvaarlige Skattebeløb.

§ 2. Den Del af Tillæget, der skal anvendes til det i § 1 under a) nævnte Formaal, forfalder til Betaling den 1. Oktober 1933 og Resten den 31. Marts 1934 og opkræves, inddrives samt indbetales i Statskassen i Overensstemmelse med de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 givne Regler, ligesom ogsaa i øvrigt de i denne Lov fastsatte Bestemmelser finder Anvendelse med Hensyn til dette Tillæg, dog at Tillæget indbetales af Kommunalbestyrelsen i Statskassen senest henholdsvis den 15. November 1933 og den 30. Juni 1934.

For de Skatteyderes Vedkommende, hvis Skattepligt til Staten først indtræder med Begyndelsen af 2det Skattehalvaar 1933—34, forfalder Tillæget til Betaling den 31. Marts 1934 og indbetales af Kommunalbestyrelsen i Statskassen senest den 30. Juni 1934.

For København og Frederiksberg kommer i den nævnte Henseende de særlige Regler i kgl. Anordning af 20. Juli 1922, jfr. kgl. Anordning af 30. Marts 1925 og kgl. Anordning af 16. Januar 1925, jfr. kgl. Anordning af 29. November 1930, til Anvendelse, men saaledes, at Tillæget for begge Kommuners Vedkommende forfalder til de foran anførte Tidspunkter.

§ 3. Finansministeren fastsætter de nærmere Regler for Gennemførelsen af de foranstaaende Bestemmelser og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne Udgifter.

Lov om offentlig Forsorg*). Social-Min. *Steincke.* 20 Maj.
(Lov-Tid. A. 1933 af 26/5). Nr. 181.

Afsnit I.

Almindelige Bestemmelser.

Kapitel I. Om Forsørgelsespligten.

§ 1. ¹⁾ *Det offentlige* er forpligtet til at komme enhver til Hjælp, forsaaavdt og saa længe han ikke er i Stand til at forskafe sig og sine det fornødne til Livets Ophold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, eller forsaaavdt han i øvrigt opfylder de i denne Lov fastsatte Betingelser for at erholde Hjælp.

²⁾ I andre Tilfælde er det offentlige end ikke berettiget til at komme den enkelte Borger til Hjælp, medmindre det særlig er paabudt eller tilladt ved Lov.

³⁾ Modtagelse af offentlig Hjælp medfører kun Indskrænkninger i Modtagerens borgerlige Retsstilling i de Tilfælde og i det Omfang, nærværende Lov udtrykkelig bestemmer.

§ 2. ¹⁾ Overfor det offentlige er en *Ægtemand* forpligtet til, saa længe Ægteskabet ikke er endeligt ophævet, at forsørge sin Hustru, selv om de ikke lever sammen og uden Hensyn til, hvorledes Forholdet ved Overenskomst eller Myndighedernes Afgørelse er ordnet mellem dem selv indbyrdes.

²⁾ *Hustruen* er overfor det offentlige forpligtet til at forsørge sig selv og ligeledes sin Mand, medmindre hun kan betragtes som forladt af denne, eller der er opnaaet Separation eller Skilsmisse.

§ 3. ¹⁾ *Forældre* er overfor det offentlige hver for sig forpligtet til at forsørge deres Ægtebørn, indtil disse er fyldt 18 Aar, for Døtrenes Vedkommende dog kun, forsaaavdt de ikke forinden er indtraadt i Ægteskab.

*) Register over Lovens Bestemmelser findes i Slutningen af Loven.

20 Maj. 2) Den i Stk. 1 anførte Forpligtelse gælder uanset Ægteskabets Opløsning og uanset, hvorledes Forholdet med Hensyn til Børnenes Fordeling maatte være ordnet mellem Forældrene indbyrdes.

§ 4. 1) En Ægtefælle har overfor det offentlige Forsørgelsespligt overfor *den anden Ægtefælles Børn* af andre Forbindelser, forsaavidt disse er født før Ægteskabet og medtages til Forsørgelse i det fælles Hjem.

2) Forsørgelsespligten overfor Stifbørn gælder dog kun, saa længe Barnets egen i Ægteskabet indtraadte Fader eller Moder lever, og Ægtefællerne ikke er separeret eller skilt; den omhandlede Forpligtelse ophæver ikke den Forsørgelsespligt, som paahviler den anden af Barnets egne Forældre.

§ 5. Adoptivforældre er i samme Udstrækning som virkelige Forældre overfor det offentlige forpligtet til at forsørge deres *Adoptivbørn*, og saa længe nogen af dem er i Stand til at opfylde Forsørgelsespligten, kan denne ikke gøres gældende overfor de virkelige Forældre.

§ 6. 1) En Moder har overfor det offentlige fuld Forsørgelsespligt overfor sit *udenfor Ægteskab fødte Barn*, jfr. § 3, Stk. 1. Forsørgelsespligten paahviler dog tillige Faderen til et Barn udenfor Ægteskab i de Tilfælde, hvor han i Henhold til Lovgivningen om Retsforholdet mellem Forældre og Børn udenfor Ægteskab har faaet Barnet udleveret til Forsørgelse, og Pligten paahviler Faderen alene, hvis Barnet er Frugt af en ved Dom fastslaaet Kønshedsforbrydelse.

2) I andre Tilfælde er Faderen til et Barn udenfor Ægteskab kun forpligtet til at yde Underholdsbidrag til dette.

§ 7. 1) I Tilfælde af, at den efter Loven *forsørgelsespligtige* ikke tilbørlig opfylder sine Forpligtelser, sættes han i *Bidrag* til paagældendes Forsørgelse. Ved Fastsættelsen af saadanne Bidrag vil der — bortset fra de i Stk. 3 nævnte Tilfælde — være at tage Hensyn til den forpligtedes Kaar, Vandel og andre Omstændigheder, der herved egner sig til at tages i Betragtning, derunder Omfanget af den Hjælp, det offentlige maa yde.

2) Ved Fastsættelsen af *Underholdsbidrag* fra de i § 6,

Stk. 2, *nævnte bidragspligtige* skal der gaas ud fra, hvad 20 Maj. Barnets Forsørgelse vil koste i et godt Plejehjem paa den 20 Maj. Egn, hvor Barnet forsørges. Hvor Forældrene er ubemidlede og økonomisk set maa siges af staa paa omtrent samme Trin, bør Faderens Bidrag i Almindelighed sættes til $\frac{3}{5}$ af samtlige de Udgifter, som Barnets Underhold i et saadant Plejehjem medfører.

3) Efter tilsvarende Regler som i Stk. 2 anført fastsættes Bidraget i de Tilfælde, hvor en *Ægtemand* eller *Hustru*, naar det ægteskabelige Samliv er hævet, eller en *Moder udenfor Ægteskab* skal sættes i Bidrag til Børn, der ikke samlever med den forsørgelsespligtige, dog at Bidraget for en Ægtemand sættes til $\frac{2}{3}$, for en Hustru til $\frac{1}{3}$ og for en Moder udenfor Ægteskab til $\frac{2}{5}$ af de i Stk. 2 nævnte Udgifter.

4) Hvor Bidrag fastsættes i Henhold til Stk. 2 eller Stk. 3, gælder de der anførte Regler, uanset om vedkommende selv maatte være trængende til offentlig Hjælp.

§ 8. 1) Et Bidrag, paalagt i Henhold til § 7, Stk. 2—3, kan forhøjes indtil fuldt Bidrag, hvis den ene af Barnets Forældre er *død*, har *forladt Landet* eller *ikke kan findes*, og den tilbageblevne ikke overtager Barnets Forsørgelse, hvor dette lovlig kan ske.

2) Hvis en Ægtefælle, der har forladt Landet eller er forsvundet, senere kommer til Stede, kan den anden af Forældrene paa Begæring faa Bidraget nedsat til det normale.

§ 9. Fastsættelsen af Bidrag i Henhold til § 7, Stk. 1, sker ved *det sociale Udvalg* i Forsørgerens Opholdskommune i følgende Tilfælde:

1) hvor Ægtefællerne lever sammen, men hvor Mand eller Hustru unddrager sig efter Evne at sørge forsvarlig for Familien, saaledes at det offentlige maa træde til, jfr. §§ 313—14;

2) hvor Forsørgeren i øvrigt sørger for sin Familie, men ikke kan overkomme desuden at udrede hele Udgiften i Tilfælde, hvor eet eller flere af dennes Medlemmer for offentlig Regning skal anbringes paa Hospital, Sygehjem, en af de

20 Maj. i § 66 omhandlede Anstalter, i kontrolleret Familiepleje Nr. 181. under en af disse eller i øvrigt til Kur og Pleje udenfor Hjemmet; i disse Tilfælde sættes Forsørgeren i Bidrag, naar Opholdet maa antages ikke at ville blive ganske kortvarigt, og Bidragets Størrelse fastsættes under Hensyn til, hvad han skønnes at kunne og burde udrede til delvis Dækning af paagældende Udgifter. Saadant Bidrag kan ogsaa paalægges Forsørgeren, forsaavidt det er ham selv, der skal indlægges paa Hospital eller lignende;

3) naar den forsørgelsespligtige skal sættes i Bidrag til Børn, der er anbragt udenfor deres Hjem i Henhold til Kap. IX eller i Henhold til Kap. VIII er henvist til en Institution for forebyggende Børneværn. Fastsættelse af disse Bidrag vil af Udvalget være at foretage samtidig med, at der træffes Beslutning i Henhold til foranstaaende Bestemmelser.

§ 10. Bortset fra de i § 9 nævnte Tilfælde sker Fastsættelsen af Bidrag i Henhold til § 7 ved *Overøvrigheden* (Overpræsidenten, Amtmanden).

§ 11. ¹⁾ De i §§ 7—10 omhandlede Bidrag paalægges ved særlig *Resolution*, *hvoraf en Genpart tilstilles* den forsørgelsespligtige; er Bidrag paalagt af det sociale Udvalg for en anden Kommune end den, der skal bære en Opholdskommunes Forpligtelser, tilstilles en Genpart derhos sidstnævnte Kommune. Forsaavidt angaar Bidrag, der fastsættes i Henhold til § 9, Nr. 3, skal Resolutionen tilstilles Landsnævnet for Børneforsorg, hvis Statskassen bærer hele Udgiften; i andre Tilfælde tilstilles en Genpart Landsnævnet. Forsaavidt angaar Bidrag, der fastsættes i Henhold til § 9, Nr. 2, jfr. § 69, Stk. 3, skal Genpart af Resolutionen tilstilles Socialministeren.

²⁾ Socialministeren udarbejder til Brug for det sociale Udvalgs Fastsættelse af Bidrag Udkast til Resolution med tilhørende Genpart. Med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Overøvrighedens Fastsættelse af Underholdsbidrag vil Reglerne i Lovgivningen om Retsforholdet mellem Ægtefæller

og om Retsforholdet mellem Forældre og Børn være at 20 Maj. iagttagelse med de af denne Lov følgende Ændringer. Nr. 181.

³⁾ Der skal ved Resolutionen paalægges Bidrag fra et saa tidligt Tidspunkt som muligt og senest fra Resolutionens Dato. Forfaldsdagen maa først sættes efter nævnte Dato; Bidraget maa, bortset fra de i § 7, Stk. 2 og 3, jfr. § 8, nævnte Tilfælde, ikke forlanges betalt forud for længere Tid end 1 Maaned. Forsaavidt angaar de i § 7, Stk. 2 og 3, jfr. § 8, nævnte Tilfælde, maa Bidraget ikke forlanges betalt forud for længere Tid end 6 Maaneder.

§ 12. ¹⁾ Den Myndighed, hvem det i Henhold til det foregaaende er overdraget at omsætte en Forsørgelsespligt eller Bidragspligt endelig eller midlertidig til et Underholdsbidrag, kan ligeledes — naar som helst og uanset det oprindelige Grundlag for Bidrags Paalæggelse — *forhøje eller nedsætte* Bidraget. Undtagelsesvis kan et forfaldent Bidrag for et kortere Tidsrum helt eller delvis *eftergives*, men kun med Samtykke af Overøvrigheden eller for de i § 9, Nr. 2, jfr. § 69, Stk. 3, og § 9, Nr. 3, nævnte Tilfælde af henholdsvis Socialministeren og Landsnævnet for Børneforsorg.

²⁾ Naar ganske særlige Grunde taler derfor, kan det med de i Stk. 1 nævnte Myndigheders Samtykke, der kun kan meddeles for 1 Aar ad Gangen, *undlades at paalægge* Bidrag, navnlig i de i § 9, Nr. 3, nævnte Tilfælde.

§ 13. ¹⁾ Det sociale Udvalgs Afgørelser i Henhold til § 9, Nr. 1—2, kan *indankes* for Overøvrigheden, hvis Afgørelse er endelig. Dog sker Indankning, forsaavidt angaar de af det sociale Udvalg i Henhold til § 69, Stk. 3, trufne Afgørelser, direkte for Socialministeren, der kan forandre et af Udvalget paalagt Bidrag.

²⁾ Det sociale Udvalgs Afgørelser i Henhold til § 9, Nr. 3, kan indankes for Landsnævnet for Børneforsorg, hvis Afgørelse er endelig. Udredes hele Udgiften ved paagældende Barns Forsørgelse af Statskassen, kan Landsnævnet selvstændig forandre et af Udvalget paalagt Bidrag.

³⁾ Anker over Overøvrighedens Ansættelser i Henhold til § 10 afgøres endeligt af Socialministeren.

20 Maj. 4) Indankning skal i alle Tilfælde være foretaget inden
Nr. 181. 14 Dage efter, at Genparten af Resolutionen maa antages
at være modtaget.

§ 14. 1) *Inddrivelse og Afsoning* af Underholdsbidrag, hvad enten disse er fastsat af det sociale Udvalg eller af Overøvrigheden, sker i alle Tilfælde efter de for Inddrivelse og Afsoning af Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab gældende Regler.

2) Hvor det sociale Udvalg overfor Overøvrigheden fremsætter Anmodning om Afsoning af et i Henhold til § 7, Stk. 2—3, jfr. § 8, fastsat Underholdsbidrag, vil Overøvrigheden ved Afgørelsen af, om den bidragspligtige fuldt ud, delvis eller slet ikke skal afsone det for det paagældende Tidsrum fastsatte Beløb, have at tage Hensyn til paa den ene Side paagældende Forsørgers Forsørgelsesbyrde som gift og paa den anden Side hans Betalingsevne, Arbejdsomhed, Ædruelighed, Helbredstilstand og andre Omstændigheder, der egner sig til at tages i Betragtning ved Bedømmelsen af, om han kan siges at tage sig sit Ansvar som Forsørger tilstrækkelig alvorligt.

3) Hvor der begæres Afsoning af et ikke erlagt Underholdsbidrag, skal Overøvrigheden være berettiget til for et kortere Tidsrum at stille Afsoningen i Bero, naar det efter en nærmere Undersøgelse maa antages, at paagældende uden egen Brøde, ved Sygdom eller virkelig Fattigdom, der ikke skyldes Forsørgelsespligter udenfor Ægteskab, Dovenskab, Drikfældighed eller lignende, for Tiden er ude af Stand til at betale.

4) Overøvrighedens Afgørelse med Hensyn til Afsoning kan ikke af den paagældende Forsørger indankes for højere Myndighed, medens Nægtelse af at fastsætte Afsoningsret for hele Bidraget eller en Del af dette eller at iværksætte en begært Afsoning af vedkommende sociale Udvalg kan indankes for Socialministeren.

§ 15. 1) Den Hjælp, der af det offentlige efter denne Lov ydes en Person, overfor hvem en anden har Forsørgelsespligt, betragtes som oppebaaret af denne sidste og medfører

for ham de Retsvirkninger, som efter denne Lov maatte 20 Maj.
være knyttet til Hjælpens Modtagelse. Er Forsørgeren Nr. 181.
uvidende om den ydede Hjælp, indtræder Retsvirkninger dog kun, saafremt Forsørgeren ikke fra det Tidspunkt, da han er blevet vidende om den ydede Hjælp, selv overtager Forsørgelsen eller Udgifterne ved denne og desuden ikke indenfor en rimelig Frist, der i intet Tilfælde maa strække sig udover 3 Maaneder efter fornævnte Tidspunkt, refunderer den af det offentlige ydede Hjælp.

2) Forsaavidt det drejer sig om Hjælp, som af det offentlige har maattet ydes Hustruen i Tilfælde, hvor denne uden tilstrækkelig Grund har forladt Manden, sidestilles dennes Villighed til at genoptage Samlivet med den i Stk. 1 omhandlede Overtagelse af Forsørgelsen.

3) Den i Stk. 1, 1ste Pkt., angivne Hovedregel gælder ogsaa, hvor der i Tilfælde af egentlig Forsørgelsespligt er fastsat Underholdsbidrag i Henhold til § 7; dog har Børneværnsudgifter udover de i Medfør af § 9, Nr. 3, jfr. § 12, paalagte Bidrag ikke de i Stk. 1, 1ste Pkt., nævnte Virkninger.

4) Ingen Overenskomst, hvorved den af de foregaaende Paragraffer flydende Forsørgelsespligt helt eller delvis er ophævet eller overført paa en anden end den eller dem, denne Lov foreskriver, kan overfor det offentlige fritage vedkommende for Forsørgelsespligten eller dennes Retsvirkninger.

5) Den Del af et i Medfør af § 9, Nr. 3, paalagt Bidrag, der ikke kan betragtes som betalt i det Øjeblik, da Udpantning (Skøn) foretages, betragtes som en den bidragspligtige ydet Kommunehjælp, saaledes at senere indbetalte Beløb betragtes som Tilbagebetaling af Kommunehjælp. I de Tilfælde, hvor Efterlysning har været foretaget, betragtes Restgælden først som Kommunehjælp Maanedsdagen efter den forgæves foretagne Efterlysning.

6) Forsaavidt den bidragspligtige har Forsørgelsessted i den Kommune, som det i Medfør af § 53, Stk. 2, jfr. §§ 55, Stk. 5, og 155, Stk. 1, paahviler at inddrive Bidraget, noteres

20 Maj. den modtagne Kommunehjælp i Kommunens Registrant Nr. 181. over offentlig Hjælp, jfr. §§ 24, Stk. 1, Nr. 4, og 28, Stk. 2. Har han Forsørgelsessted i en anden Kommune, paahviler det den afkrævende Kommune at gøre Anmeldelse til førstnævnte Kommune, jfr. § 54, Stk. 4, og denne noterer da Kommunehjælpen i sin Registrant. Har den bidragspligtige ikke noget Forsørgelsessted, foretages Anmeldelse direkte til Socialministeriet.

7) Den saaledes modtagne Kommunehjælp kan eventuelt medføre særlige Retsvirkninger, jfr. § 307, Stk. 2.

§ 16. Den Omstændighed, at en Persons Forsørgelse efter Loven helt eller delvis paahviler en anden Person, fritager ikke vedkommende Opholdskommune fra at udrede den fornødne Hjælp, men Kommunalbestyrelsen skal om muligt snarest underrette Forsørgeren om Sagen, jfr. § 15, Stk. 1.

Kapitel II. Forsørgelsesret og Forsørgelsessted.

§ 17. 1) Enhver, der har dansk Indfødsret, har *Forsørgelsesret* her i Landet.

2) Der kan ved traktatmæssige Bestemmelser under Forsudsætning af Gensidighed indrømmes et fremmed Lands Statsborgere Adgang til vedvarende at forsørges her i Landet, saa længe de har Ophold her. Ydes der offentlig Hjælp til vedkommende fremmede Statsborger, bliver den Del af Udgiften herved, som ikke maatte blive refunderet af hans Hjemland, at erstatte Opholdskommunen af Statskassen med $\frac{2}{3}$.

§ 18. 1) Saafremt der til en Udlænding, hvem der ikke er indrømmet Adgang til i Trangstifælde vedvarende at forsørges her i Landet (jfr. §§ 17, Stk. 2, og 20, Stk. 2), maa ydes Hjælp af det offentlige, og Forholdene i det enkelte Tilfælde efter Socialministerens Skøn maatte tale imod at benytte Retten til Hjemsendelse, skal Ministeren kunne meddele ham et *Forsørgelsesbevis*, i Henhold til hvilket Opholdskommunen kan fortsætte Hjælpen mod Refusion fra Statskassen af $\frac{2}{3}$ af samtlige, lovlig afholdte Udgifter.

2) En Person, der vel ikke er i Besiddelse af dansk 20 Maj. Indfødsret, men som Socialministeren dog efter de fore- Nr. 181. liggende Omstændigheder finder bør modtages til Forsørgelse her i Landet, skal derom have udstedt et Forsørgelsesbevis. Statskassen refunderer Opholdskommunen samtlige, lovlig afholdte Udgifter ved hans Forsørgelse, indtil paagældende Trangstifælde er ophørt. Ved senere Trangstifælde refunderer Statskassen $\frac{2}{3}$ af den ham ydede Hjælp.

§ 19. En indfødt, der er blevet Statsborger i et fremmed Land, taber, forsaavidt og saa længe han ifølge Lovgivningen ikke kan udøve de til Indfødsretten knyttede Rettigheder, sin Forsørgelsesret her i Landet.

§ 20. 1) Alle Spørgsmaal om en trængendes Forsørgelsesret afgøres fra denne Lovs Ikrafttræden efter foranstaaende Regler.

2) Dog beholder en Person, der ved Lovens Ikrafttræden efter den gældende Lovgivning har vundet Forsørgelsesret i en dansk Kommune uden at have Indfødsret, sin Forsørgelsesret her i Landet, men Udgifterne ved offentlig Hjælp til saadanne Personer refunderes fra Lovens Ikrafttræden med $\frac{2}{3}$ af Statskassen.

3) En Udlænding, der uden traktatmæssig Hjemmel efter den hidtil gældende Forsørgelseslovgivning har modtaget offentlig Hjælp, til hvis Ydelse der kun krævedes Ret til vedvarende Forsørgelse her i Landet, kan, saafremt og saa snart han paa ny søger om Hjælp, af Opholdskommunen henvises til at erholde Forsørgelsesbevis udstedt af Socialministeren, og, hvis Andragendet herom imødekommes, refunderes Udgifterne fra Lovens Ikrafttræden efter Reglerne i § 18, Stk. 1.

4) I Tilfælde, hvor der af Staten inden denne Lovs Ikrafttræden er givet en Kommune Tilsagn om fuld Refusion af Hjælp, der ydes til en Person, som ikke har dansk Indfødsret, og hvor denne Hjælp ved Lovens Ikrafttræden er løbende, skal der ydes vedkommende Kommune fuld Refusion fra Statskassen af samtlige lovlig afholdte Udgifter, saa længe paagældende Person har Ophold i Kommunen.

20 Maj. § 21. ¹⁾ Udgifter til Hjælp til en Udlænding, der ikke Nr. 181. i Henhold til traktatmæssig Hjemmel, til den før 1892 gældende Fattiglovgivning eller til et af Socialministeren udstedt Forsørgelsesbevis er berettiget til vedvarende Forsørgelse her i Landet, vil ikke blive refunderet Opholdskommunen, medmindre denne uopholdelig og senest inden 1 Maaed efter Ydelse af Hjælp, Kautions Afgivelse eller lignende sender Indberetning om Sagen paa et i dette Øjemød af Socialministeren affattet Skema.

²⁾ Er Indberetning rettidig indsendt, tilstiller Socialministeriet Opholdskommunen et Forsørgelsesbevis for vedkommende eller meddeler, om og i hvilken Udstrækning Hjælpen vil kunne forventes refunderet fra Statskassen, indtil Hjemsendelse eventuelt sker.

§ 22. ¹⁾ Enhver dansk indfødt og dermed i Henhold til foranstaaende Paragraffer ligestillet har *Forsørgelsessted* i den Kommune her i Landet, hvor han har fast Bopæl (Hovedhjemsted). Ophold af den i § 60, Nr. 1 og 3, omhandlede Beskaffenhed kan dog ikke medføre Erhvervelse af Forsørgelsessted, medmindre paagældende samtidig har haft et af vedkommende Ophold uafhængigt Hovedhjemsted i Kommunen, hvorhos en Person, der paa det Tidspunkt, da han flytter til en Kommune, modtager Kommunehjælp eller Fattighjælp, først erhverver Forsørgelsessted i den tilflyttede Kommune, naar Trangstilfældet maa anses for ophørt.

²⁾ For at et Hovedhjemsted og dermed et Forsørgelsessted kan erhverves (eller anses bevaret) for en enlig Person udenfor hans faktiske Opholdskommune, er det ikke tilstrækkeligt, at han har Adgang til at tage Ophold i et Hjem i en anden Kommune, f. Eks. hos Forældre, i øvrigt uanset om flere eller færre af hans Ejendele beror paa dette Tilholdssted; men til Hovedhjemstedets Bevarelse kræves, at han har bevaret selvstændigt Logi i Hjemstedskommunen.

³⁾ For Ægtefæller, der har ophævet deres Samliv, bestemmes Forsørgelsesstedet for hver af dem efter Reglerne i Stk. 1—2.

⁴⁾ Et Barn under 18 Aar har Forsørgelsessted paa Familiens Hovedhjemsted eller hos den af Forsørgerne, det følger. Nr. 181. Er Barnet af Forsørgeren anbragt udenfor dennes Hjem, har det Forsørgelsessted paa det dertil egnede Anbringelsessted, medmindre Opholdet paa sidstnævnte Sted er midlertidigt og derhos i Forvejen begrænset til en vis Tid (f. Eks. en Ferie) eller af et vist nærmere liggende Formaaels Opnaaelse (f. Eks. Moderens Hjemkomst fra Hospital).

§ 23. ¹⁾ Forsørgelsesstedet bevares, indtil den faste Bopæl opgives, jfr. dog Stk. 2 og § 22, Stk. 4. Hvor den trængende for Kommunens Regning henligger til Behandling i eller er anbragt i et i en anden Kommune beliggende Sygehus, Alderdomshjem, Opdragelseshjem, Forsørgelsesanstalt, Plejestiftelse eller lignende eller i et privat Plejehjem, bevares Forsørgelsesstedet dog, indtil Trangen til Hjælp maa betragtes som ophørt, selv om Bopælen forinden er opgivet. Det samme gælder, hvor en Kommune i Strid med denne Lovs Regler om Ydelse af Hjælp har medvirket til paagældendes Flytning til en anden Kommune.

²⁾ En dansk indfødt, som flytter til Udlandet, bevarer det Forsørgelsessted, som han senest har haft her i Landet, indtil han i Overensstemmelse med denne Lovs Regler erhverver et andet Forsørgelsessted.

§ 24. ¹⁾ Den Kommune, i hvilken en Person har Forsørgelsessted, har som saadan følgende *Pligter*:

1) Kommunen skal, forsaavidt paagældende i Trangsøjeblikket *opholder sig i Kommunen* og ansøger om Hjælp, træffe Afgørelse af, om Hjælp skal ydes, og i bekræftende Fald *yde den fornødne Hjælp*, Anstaltsbehandling eller lignende.

2) Hvis den trængende har søgt Hjælp i en anden Kommune, og denne med Rette i Henhold til § 53, Stk. 1, 1ste Pkt., har *henvist den trængende* til den Kommune, hvori han har Forsørgelsessted, paahviler det sidstnævnte Kommune at yde den fornødne Hjælp.

3) Kommunen skal som Sæde for Familiens Hovedhjemsted paa Begæring yde den trængende *Raad og Vejledning* i Spørgsmaal af forsørgelsesmæssig Art.

20 Maj. 4) Kommunen skal i Henhold til § 28, Stk. 2, *notere*
 Nr. 181. al den Hjælp, Kommunen selv yder vedkommende, eller
 hvorom den modtager Anmeldelse fra andre Kommuner,
 jfr. §§ 15, Stk. 6, 54, Stk. 4 og 5, og 205, Stk. 2.

5) Den Kommune, der er Forsørgelsessted for en Hoved-
 person, skal, naar denne eller en af Bipersonerne tager Op-
 hold i eller skal paa længere Rejse til Udlandet, paa Be-
 gæring udstede ham et *Hjemstedsbevis*, der lyder paa, at saa-
 vel han selv som hans Familie og i Tilfælde af hans Død
 hans Enke og umyndige Børn i Trangstilfælde vil blive
 modtaget til Forsørgelse i Kommunen, saa længe de ikke er
 blevet Statsborgere i en fremmed Stat eller i en saadan
 har vundet Forsørgelsesret efter dennes Love. Blanketter
 til Hjemstedsbeviser, der udfærdiges med dansk og fransk
 Tekst, erholdes hos Amtet, som skal legalisere paagældende
 Kommunalbestyrelses Underskrift. For den indfødtes Ved-
 kommende, som ikke har noget Forsørgelsessted ved Be-
 gæringen om Hjemstedsbevis, udstedes dette af den Kom-
 mune, som vedkommende Amt mener at burde henvise
 paagældende til; i København og Frederiksberg rettes ogsaa
 i slige Tilfælde Begæring om Hjemstedsbevis til Magistraten.
 Forinden vedkommende Myndighed udsteder et Hjemsteds-
 bevis, skal den saa vidt muligt undersøge, hvorvidt An-
 søgeren maa anses for uberettiget til at forlade Landet for
 længere eller ubestemt Tid, og om Hjemstedsbevis som
 Følge deraf bør nægtes ham.

²⁾ Med Socialministerens Godkendelse kan Kommunal-
 bestyrelsen, naar Hjemsendelse derved kan undgaas, og Om-
 stændighederne i øvrigt taler derfor, overfor vedkommende
 udenlandske Myndighed indgaa paa helt eller delvis at udrede
 Udgifterne ved Forsørgelse i Udlandet af en Person, der
 har Forsørgelsessted i Kommunen. I saa Fald faar Kom-
 munen mellemkommunal Refusion for $\frac{2}{3}$ af Udgifterne.

³⁾ Har en dansk indfød, der opholder sig i Udlandet,
 intet Forsørgelsessted her i Landet, kan Socialministeren under
 de i Stk. 2 anførte Forhold indgaa paa, at Statskassen di-
 rekte og endeligt afholder Udgifter ved hans Forsørgelse i

Udlandet. I Tilfælde af Hjemsendelse refunderer Statskassen *20 Maj.*
 Opholdskommunen samtlige lovligt afholdte Udgifter ved *Nr. 181.*
 hans Forsørgelse, indtil paagældende Trangstilfælde er ophørt.

Kapitel III. Administrationens Ordning og Forsørgelsesmaaden.

§ 25. De i denne Lov omhandlede Sager og Arter af
 Hjælp administreres i hver Kommune for sig af paagældende
 Kommunalbestyrelse, for Københavns Vedkommende dog
 af Magistraten, og det maa ikke overlades andre, private
 eller offentlige, Institutioner at overtage, helt eller delvis,
 Administrationen af offentlig Hjælp.

§ 26. Til Administrationen af denne Lov nedsætter
 Kommunalbestyrelsen et blandt dens Medlemmer efter For-
 holdstal valgt Udvalg, *det sociale Udvalg*, under hvilket
 ligeledes skal henlægges de til Kommunalraadets Bestyrelse
 overdragne Legater med sociale Formaal samt Sager om
 Tilskud til sociale Øjemed, til velgørende Foreninger og lign.
 I København varetages det sociale Udvalgs Opgaver af
 Magistraten, jfr. dog Kap. VI.

§ 27. ¹⁾ Naar det sociale Udvalg bestaar af mindst
 5 Medlemmer, kan det til Behandlingen af de forskellige
 Arter af Sager nedsætte Underudvalg paa mindst 3 Med-
 lemmer, sammensat efter Forholdstal, men Udvalgets For-
 mand skal tillige være Formand for eller Medlem af de
 forskellige Underudvalg. Der kan — naar det findes paa-
 krævet — af Kommunalbestyrelsen — i Landkommuner med
 Amdsraadets Samtykke og i alle øvrige Kommuner, herunder
 de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte, med Socialministerens
 Samtykke — tillægges Formanden for det sociale Udvalg et
 Honorar, der udredes af Kommunens Kasse.

²⁾ Til at varetage Administrationen af Børneværnet, jfr.
 § 83, Stk. 2, nedsættes efter Kommunalbestyrelsens nærmere
 Bestemmelse et særligt Underudvalg, der kan tiltrædes af
 enkelte af Kommunalbestyrelsen udenfor dens Midte valgte
 Personer, som maa antages at være i Besiddelse af Indsigt i
 Børneforsorg. Det maa herved iagttages, at Flertallet af

20 Maj. Underudvalgets Pladser beklædes af Medlemmer af Kommunalbestyrelsen. — Ved Administrationen af Børneværnet skal det sociale Udvalg (Underudvalget) følge de i § 87 indeholdte Regler.

³⁾ Til Hjælp ved det sociale Udvalgs Administration kan Kommunalbestyrelsen efter Udvalgets Indstilling søge Bistand hos særlig sagkyndige eller interesserede, der som frivillig Medhjælp knyttes til Administrationen, særlig til Hjælp ved Børneforsorgens Gennemførelse, det almindelige Tilsyn med Foranstaltninger i Henhold til Loven eller til andet Arbejde, hvor speciel Sagkundskab er af Værdi. Endvidere kan Kommunalbestyrelsen til Administrationen knytte faste eller honorarlønnede Funktionærer (Kontorpersonale, Under søgere, Sygeplejere, Anstaltsfunktionærer o. s. v.). For at opnå den hensigtsmæssigste Løsning af de til den offentlige Forsorg henlagte Opgaver gennem det mest formaalstjenlige Samarbejde imellem det sociale Udvalg og de til Administrationen knyttede frivillige Medhjælpere og Funktionærer kan Kommunalbestyrelsen udfærdige en Instruks angaaende dette Samarbejde og om Medhjælpernes og Funktionærernes Opgaver. Saa vel frivillige Medhjælpere som Funktionærer bør i givet Tilfælde kaldes til Deltagelse i Udvalgets Møder, men der kan ikke tillægges dem Stemmeret eller besluttende Myndighed.

§ 28. ¹⁾ I Købstæderne og i de Landkommuner, der enten har over 3 000 Indbyggere, eller i hvilke der findes en samlet bymæssig Bebyggelse paa mindst 2 000 Indbyggere, skal der til Administrationen af den offentlige Forsorg knyttes et Kontor, *Socialkontoret*, med daglig Ekspeditionstid.

²⁾ I hver Kommune skal der, efter nærmere af Socialministeren udarbejdede Regler, føres en *Registrant* eller indrettes et *Kartoteksystem* med Oplysning om de understøttedes Personalialia, Hjælpens Art og Størrelse m. v.; forsaavidt der i Kommunen etableres et Samarbejde med andre offentlige eller private Institutioner med sociale eller velgørende Formaal gennem Oprettelse af et Centralkontor, et Oplys-

ningskontor eller lignende, skal dette henlægges under Socialkontoret. 20 Maj. Nr. 181.

§ 29. Hvor Hjælpens Art eller Størrelse ikke efter det følgende paa Forhaand er fastsat, men helt eller delvis fastsættes efter Skøn, drager det sociale Udvalg Omsorg for, at ingen trængende savner det nødvendige til Livets Ophold eller tilbørlig Kur og Pleje i Sygdomstilfælde.

§ 30. ¹⁾ Hvor Hjælpen ikke paa Forhaand efter denne Lov er givet med Trangstilfældets Art, er det sociale Udvalg i Udøvelsen af sit Skøn over Forsørgelsesmaaden frit stillet med de i det følgende fastsatte Undtagelser.

²⁾ Ved Afgørelsen af Forsørgelsesmaaden bliver i første Række at tage Hensyn til den trængendes Tarv og til hans Mulighed for senere at eksistere ved egen Hjælp. Som Følge heraf kan der, hvor Forholdene taler derfor, og det derved sandsynliggøres, at Trangen ikke bliver af mere vedvarende Karakter, ydes Tilskud til Anskaffelse af Værktøj, Rulle, Symaskine eller andre Arbejdsredskaber til forholdsvis mindre Beløb, hvorimod det er udelukket at yde Hjælp til Indkøb af Bohave paa Afbetalingskontrakt eller til Oprettelse eller Overtagelse af egentlige Forretninger eller Bedrifter; det er ligeledes udelukket at yde Hjælp til Betaling af Gæld, herfra dog under særlige Omstændigheder undtaget Husleje og Prioritetsrenter, naar en trængende derved kan bevare sin Bolig.

³⁾ Det er forbudt at sætte en trængendes Anbringelse i Pleje til offentlig Licitation, og Understøttelse i Hjemmet gaar, hvor Forholdene tillader dette, forud for Anbringelse i Pleje eller Indlæggelse i Forsørgelsesanstalter. Hvor særlige Forhold taler derfor, er Kommunalbestyrelsen berettiget til at yde Hjælpen som Naturalforplejning i Stedet for i kontante Tilskud.

⁴⁾ Det sociale Udvalg kan i Sygdomstilfælde med Lægens Samtykke indlægge enhver personlig understøttet paa Sygehus, Alderdomshjem, Plejestiftelse eller i en Forsørgelsesanstalts Sygeafdeling; men ingen kan tvinges til at lade sig underkaste nogen Operation, der kan medføre Fare for

20 Maj. hans Liv eller Førlighed. Udskrivning fra Sygehus m. v.
Nr. 181. af en mod det sociale Udvalgs Kautio n henliggende Patient
maa først ske efter 24 Timers Varsel overfor Udvalget.

§ 31. ¹⁾ Ægtefolk, der efter deres Forhold ikke egner sig til Understøttelse i Hjemmet, og som derfor henvises til en Forsørgelsesanstalt, skal, forudsat at de fører et roligt og hæderligt Liv, som Regel bo sammen og maa i hvert Fald kun i kortere Tid bo hver for sig, medmindre Adskillelse ønskes af en af Parterne selv.

²⁾ Angaaende Børn, der ikke forsørges i Forbindelse med deres Forældre eller en af disse, gælder Reglerne i Afsnit II.

§ 32. I Alderdomshjem, Syge- eller Plejestiftelser eller paa en Arbejdsanstalts Forsørgelsesafdeling, hvor gamle eller svagelige Personer anbringes, maa Børn kun rent midlertidig optages, og i intet Tilfælde maa der indlægges Personer, som ved Ufordragelighed, Dovenskab, Drikfældighed eller lignende kan befrygtes at ville volde Forstyrrelse eller give slet Eksempel.

§ 33. Det paahviler enhver Kommunalbestyrelse at drage Omsorg for en forsvarlig Ordning af *Sygeplejen i Kommunen*. Eventuelt kan der sluttet Overenskomst med Sygekasser, Menighedsplejer, private Sygeplejeforeninger, Nabokommuner eller lignende. Ordningen skal godkendes for Landkommunernes Vedkommende af Amdsraadet, for de andre Kommuner Vedkommende af Socialministeren.

§ 34. ¹⁾ Socialministeren — for Landkommuners Vedkommende Amdsraadet — kan paalægge Kommunalbestyrelsen i Kommuner med over 4 000 Indbyggere at opføre eller indrette et *Alderdomshjem* til Optagelse af de Personer, der nyder Aldersrente, men som er saa gamle, svagelige eller svækkede, at de ikke kan bo for sig selv eller anbringes i privat Pleje.

²⁾ Til et Alderdomshjem skal være knyttet en Sygeafdeling eller Sygestue, beregnet paa dem af Hjemmets Beboere, der tiltrænger egentlig Sygebehandling, men som

ikke egner sig til Indlæggelse paa Hospital eller paa Amds- 20 Maj.
plejestiftelsen for kronisk syge, jfr. § 39. Nr. 181.

³⁾ I mindre Kommuner kan der til en forsvarlig Ordning af den i Stk. 1—2 omhandlede Forsorg sluttet Overenskomst med en eller flere Nabokommuner eller med Bestyrelsen for et eller flere private Alderdoms- eller Sygehjem, dog at den nærmere Ordning skal godkendes, for Landkommunernes Vedkommende af Amdsraadet, for de øvrige Kommuner Vedkommende af Socialministeren. Indlæggelse af en Person paa et udenfor Kommunen værende privat Alderdomshjem kan ikke ske imod paagældendes Villie.

§ 35. ¹⁾ Det paahviler enhver Købstadkommune at drage Omsorg for, at det fornødne Antal Pladser i *Optagelseshjem for Børn* staar til Raadighed for Kommunen til midlertidig Anbringelse af Børn, som skal anbringes af det sociale Udvalg i Overensstemmelse med Reglerne i Kap. IX. Dette kan ske ved, at der træffes Aftale med et privat, anerkendt Optagelseshjem i eller udenfor Kommunen, eller ved, at Kommunen selv opfører eller indretter et saadant Optagelseshjem.

²⁾ Den af Kommunen trufne Ordning til Opfyldelse af Kommunens Forpligtelse efter Stk. 1 skal godkendes af Socialministeren.

§ 36. ¹⁾ Det paahviler enhver Kommunalbestyrelse inden 2 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden at have sikret Kommunen Ret til i fornødent Omfang at disponere over Pladser paa en kommunal *Arbejdsanstalt*. Forpligtelsen paahviler dog, forsaa vidt angaar Landkommunerne, vedkommende Amdsraad. Saa fremt der i denne Anledning sluttet Overenskomst mellem flere Amds- eller Købstadkommuner, skal den forelægges Socialministeren til Godkendelse.

²⁾ Til enhver Arbejdsanstalt knyttes en Forsørgelsesafdeling med en eller flere Sygestuer, beregnet paa dem af Afdelingens Beboere, der tiltrænger egentlig Sygebehandling, men som ikke trænger til eller egner sig til Indlæggelse paa Hospital eller paa Amdsplejestiftelsen for kronisk syge, jfr. § 39.

³⁾ Forinden en Arbejdsanstalt tages i Brug, skal Social-

20 Maj. ministeren have godkendt denne; det skal herved iagttages, Nr. 181. at de nu bestaaende Arbejdsanstalter (Fattiggaarde) saa vidt muligt anvendes.

§ 37. 1) I enhver Amdsraadskreds, i København, paa Frederiksberg og i enhver Købstad kan der efter Amdsraadets eller vedkommende Kommunalbestyrelses Bestemmelse opføres eller indrettes et *kommunalt Fødehjem* med tilhørende Plejeafdeling til Brug for ubemidlede Personer indenfor det for Fødehjemmet bestemte Omraade.

2) Forinden et kommunalt Fødehjem, der ikke er et Led i et almindeligt Sygehus, tages i Brug, skal Socialministeren have godkendt dette.

3) Forsaavidt et kommunalt Fødehjem ønskes indrettet til ogsaa at modtage andre end de i Stk. 1 nævnte Barselpatienter, skal det paases, at den fastsatte Takst maa anses for tilstrækkelig til at dække den deraf foranledigede Udgift, saavel med Hensyn til Etableringen som til Driften.

4) Et kommunalt Fødehjem maa ikke optage Barselpatienter, der ifølge Lægeerklæring trænger til eller ved Optagelsen skønnes at trænge til egentlig Hospitalsbehandling, og ingen Patient maa modtages, før Fødselen ifølge Attest fra en Læge eller en autoriseret Jordemoder eller ifølge en ved Optagelsen foretagen Undersøgelse maa antages at være umiddelbart forestaaende.

5) Udskrivning af et kommunalt Fødehjem skal normalt ske fra 11 til 14 Dage efter Fødselen; men en Patient, der er særlig svækket, eller hvis Hjem eller Arbejde er saaledes, at det efter en Undersøgelse af Forholdene skønnes at ville være uforsvarligt straks at lade hende vende tilbage til disse Forhold, kan med Barnet overflyttes til Fødehjemmets Plejeafdeling, hvor Opholdet kan udstrækkes til højst 6 Uger efter Fødselen. Den fornævnte Undersøgelse foretages af det sociale Udvalg i Barselpatientens Opholdskommune, hvorefter Udvalget træffer Bestemmelsen. Hvor Fødehjemmets Læge skønner, at Udvalgets Afgørelse af rent lægemæssige Grunde maa anses uforsvarlig, kan han forlange Sagen forelagt Amtslægen — i København Stadslægen —,

hvis Afgørelse dog af Udvalget kan indankes for Socialministeren. 20 Maj. Nr. 181.

§ 38. Ved Afgørelsen af en Kommunes *Indbyggerantal* i Henhold til denne Lov kommer kun de ved den sidste almindelige Folketælling beregnede Tal i Betragtning.

§ 39. 1) I ethvert Amt kan der indrettes en eller flere *Plejestiftelser for kronisk syge*. Flere Amter kan med Socialministerens Godkendelse af Ordningen slutte Overenskomst om Indretning af en fælles Stiftelse. Hvor Socialministeren skønner, at Forsorgen med Hensyn til kronisk syge ikke er forsvarlig enten overfor de syge eller med Hensyn til, at Udgifterne ved Forsorgen er unødvendig store, kan han paa- byde, at Amtet træffer de fornødne Foranstaltninger i Henhold til foranstaaende.

2) De i Stk. 1 omhandlede Plejestiftelser er beregnet paa at modtage saadanne særlig daarligt stillede kronisk syge eller Invalider, som er for besværlige at pleje i et privat Hjem, et Alderdomshjem eller en Arbejdsanstalts Sygeafdeling, og som paa den anden Side ikke anses for egnet til Behandling paa et almindeligt Sygehus eller paa de af Staten drevne eller godkendte Anstalter til Behandling af Patienter med særlige Arter af Sygdomme.

3) Som Følge af det anførte kan i en Amtsplejestiftelse for kronisk syge ikke optages Personer, der er i højere Grad sindssyge, Epileptikere eller aandssvage eller lidende af de i Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme Nr. 138 af 10. Maj 1915 omhandlede Sygdomme, ligesom Patienter, der er lidende af Tuberkulose i Lunger eller Strubehoved, kun maa modtages, forsaavidt og saa længe Sygdommen ikke egner sig til Behandling paa et stats- anerkendt Tuberkulosehospital eller Sanatorium; selv i saa Fald maa de kun optages, forsaavidt der er knyttet en særlig for lungetuberkulose indrettet Afdeling (Plejhjem) til Stiftelsen, og dette Plejhjem har opnaaet Anerkendelse i Henhold til Lovgivningen om Statsstøtte til tuberkuloses Sygebehandling.

4) En Amtsplejestiftelse for kronisk syge maa ikke være

20 Maj. beregnet paa færre end 20 Patienter, og Socialministeren skal paase, at de paatænkte Plejestiftelser er tilstrækkelig store, og at Beliggenheden er saa central og praktisk som muligt.

§ 40. 1) Socialministeren paaser, at der findes det fornødne Antal *Tvangsarbejdsanstalter* med en i Forhold til hver Anstalts Omraade tilstrækkelig Plads til at modtage de Personer, som i Medfør af denne Lov skal anses med Tvangsarbejde eller modtage offentlig Hjælp gennem Anbringelse paa Tvangsarbejdsanstalt. Socialministeren træffer nærmere Bestemmelse om Anstaltens Beliggenhed og om, hvilket Omraade hver enkelt Anstalt skal omfatte, og afgør derhos, hvorvidt de bestaaende Tvangsarbejdsanstalter kan benyttes.

2) Pligten til at oprette de nævnte Anstalter paahviler de Amter (Amtskommuner og Købstæder), for hvilke Anstalten er bestemt. Flere Amter kan ved Socialministerens Godkendelse slutte Overenskomst om Indretning af en fælles Tvangsarbejdsanstalt.

§ 41. 1) Socialministeren kan meddele Godkendelse af *Arbejdskolonier* paa de i det følgende anførte Betingelser.

2) Ved en Arbejdskoloni forstaas i denne Forbindelse en af private — Forening eller Enkeltmand — oprettet og dreven Virksomhed, der ikke har Interessenternes økonomiske Vinding som Formaal, men som er oprettet i velgørende Hensigt for at vænne arbejdsføre Personer, der paa Grund af Hang til Omstrejfen, Betleri, Drikkeri ell. lign. mangler Arbejdslyst, til regelmæssigt Arbejde og en rolig, ædruelig Livsførelse.

3) For at opnaa Statsanerkendelse maa en Arbejdskoloni være knyttet til et isoleret beliggende Landbrug med dertil hørende Skov- eller Havebrug samt de for de almindeligste Haandværk og særlig egnede Smaaindustrier fornødne Værksteder.

4) Planer, Reglementer og Vedtægter for Arbejdskolonier samt Bestyrelsens Sammensætning skal godkendes af Socialministeren.

5) Det bliver paa de aarlige Finanslove at afgøre, om 20. Maj. og i hvilken Udstrækning der kan ydes en statsanerkendt *Arbejdskoloni Statsstøtte*.

§ 42. 1) Socialministeren kan meddele Godkendelse af det Antal *Afvænningshjem for Alkoholister* (Dranker-asyler), som skønnes nødvendige for at skaffe Plads til dem, der af eller ved det offentlige ønskes indlagt i Henhold til denne Lov.

2) Det bliver paa de aarlige Finanslove at afgøre, om og i hvilken Udstrækning der kan ydes Statsstøtte til et statsanerkendt Afvænningshjem, som særlig optager ubemidlede Patienter, og hvis Takster efter en Undersøgelse af Hjemmets hele Økonomi og Regnskabsvæsen er godkendt af Socialministeren.

§ 43. 1) Naar et af de i de foregaaende Paragraffer omhandlede Hjem eller Anstalter agtes anlagt, nedlagt, forandret eller udvidet, indsendes behørig Overslag og Beskrivelser samt øvrige fornødne Oplysninger til vedkommende Myndigheds Godkendelse.

2) For samtlige de i §§ 34—42 nævnte Anstalter og Hjem skal der forefindes *reglementariske Bestemmelser* om deres Belægning og Benyttelse, Takster, Bestyrelse og dennes Myndighed overfor Beboerne, om disses Rettigheder, Forpligtelser og Forplejning m. v. Der skal derhos i Reglementerne optages Bestemmelser om disciplinære Straffe og om Sikringsmidler, der ikke maa gaa udover de i §§ 47 og 48 i Borgerlig Straffelov givne Rammer, bortset fra, at det i Reglementer for Arbejdskolonier, Arbejdsanstalter og Tvangsarbejdsanstalter kan bestemmes, at grove Ordensforseelser, derunder Flugt fra paagældende Anstalter eller Bortgang uden Tilladelse, med Samtykke af den Myndighed, der har indlagt vedkommende, kan straffes med Hensættelse til Tvangsarbejde i indtil 3 Maaneder. Reglementerne indsendes til Godkendelse af Socialministeren, og et efter Ministerens Skøn passende Uddrag af Reglementet ophænges i vedkommende Hjem eller Anstalt paa en saadan Maade, at Beboerne let kan gøre sig bekendt med Indholdet.

20 Maj. 3) Kommunalbestyrelserne er underkastet Amtmandens
Nr. 181. *Tilsyn* med, hvorledes den praktiske Ordning af Forsørgelsen i Henhold til denne Lov er gennemført. Paa Landet kan dertil benyttes Bistand af Amtsraadets valgte Medlemmer. Amtmanden skal mindst 1 Gang aarlig tilse hver af de omhandlede indenfor Amtet beliggende Anstalter og Hjem.

4) Amtmændene er indenfor deres Omraade berettiget til og i givet Tilfælde forpligtet til at gribe ind, naar de kommer til Kundskab om Forhold, der er i Strid med Lovens Regler eller med de Forudsætninger, paa hvilke disse bygger. Det er herunder de nævnte Myndigheders Pligt at træffe de fornødne Foranstaltninger overfor en Kommune, der enten ikke forsørger en trængende paa forsvarlig Maade, eller som ikke udviser en forsvarlig Økonomi med Hensyn til Udgifter til den offentlige Forsorg.

§ 44. 1) Enhver, der søger eller kræver Hjælp i Henhold til denne Lov, maa finde sig i de Undersøgelser, Forklaringer m. v., der er nødvendige for at konstatere, om de af Loven udkrævede Forudsætninger for Hjælpens Tilstaaelse eller Refusion eller om de af det sociale Udvalg lovlig fastsatte Betingelser for Tilstaaelse af Hjælpen er til Stede. Kan de i disse forskellige Henseender fornødne Oplysninger ikke tilvejebringes sikkert paa anden Maade, kan de søges tilvejebragt gennem Politiet eller om fornødent under et Forhør ved Undersøgelsesret; de herigennem tilvejebragte Oplysningers Beviskraft vil i øvrigt afhænge af Sagens nærmere Beskaffenhed i det enkelte Tilfælde under særligt Hensyn til den afhørtes Troværdighed, nøjere Kendskab til eller Erindring om det omspurgte Forhold, hans Interesse i Sagen o. s. v.

2) Enhver, der modtager Hjælp i Henhold til denne Lov, maa finde sig i det Tilsyn og den Kontrol, der udkræves for at konstatere, om Lovens Formaal med den enkelte Hjælp maa anses for opnaaet.

3) Med Hensyn til Sager, der henhører under Afsnit II., gælder de særlige Regler i §§ 92 og 93.

§ 45. 1) Ingen offentlig understøttet kan vægre sig 20 Maj.
ved at lade sig forsørge udenfor sin Opholdskommunes Nr. 181. Grænser, hvor denne Lov hjemler eller forudsætter, at dette kan ske, eller hvor den til Formaalet svarende Forsorg i modsat Fald ikke eller kun ved væsentlig forøgede Udgifter vilde kunne finde Sted.

2) Vægrer en trængende sig ved at modtage Hjælpen i den Form eller paa det Sted, det sociale Udvalg i Henhold til denne Lov bestemmer, kan han vel indanke Afgørelsen i Overensstemmelse med Reglerne i § 50, men han maa indtil videre rette sig efter det sociale Udvalgs Bestemmelser, og vil han ikke dette, kan han afvises, eller, hvis han allerede modtager Hjælp, henvises til at modtage denne som Kommunehjælp efter Udvalgets Skøn, jfr. § 30.

3) Hvis Udvalget i Henhold til det i Stk. 2 anførte er berettiget til at lade paagældende indlægge i en Forsørgelsesanstalt, kan om fornødent Politiets Bistand til hans Anbringelse kræves, og det samme gælder for de i § 30, Stk. 4, nævnte Tilfældes Vedkommende.

§ 46. 1) Den trængende, som er anbragt paa en Arbejdskoloni, en Arbejdsanstalt eller en Tvangsarbejdsanstalt, er forpligtet til ogsaa udenfor Anstalten efter Bestyrelsens Bestemmelse at udføre ethvert Arbejde, som ikke overstiger hans Evner og Kræfter. Dog kan han ikke mod sin Villie udlejes til Arbejde for private. Regler om Arbejdsvederlag skal fastsættes i Reglementerne.

2) Ingen, der forsørges som i Stk. 1 angivet, maa uden Ledelsens Samtykke forlade det Sted, hvor han er anbragt.

§ 47. 1) Overfor den trængende, der forsørges eller understøttes udenfor de i §§ 34—42 nævnte Anstalter eller Hjem, kan de i § 43, Stk. 2, nævnte Disciplinærstraffe eller Sikringsmidler ikke anvendes, men kun Reglerne i den almindelige borgerlige Straffelovgivning.

2) Tilsnigelse af Hjælp ved løgnagtige Meddelelser eller Fordølgelse af Oplysninger af væsentlig Betydning straffes som Bedrageri, medens en efter Forholdene afpasset mindre Straf kommer til Anvendelse, naar en Person tilsniger sig

20 Maj. Hjælp af væsentlig anden Art, end der ellers kunde tilkomme Nr. 181. ham.

3) Afgivelse af falske eller urigtige Forklaringer vedrørende Spørgsmaal, der er af væsentlig Betydning for Afgørelser i Henhold til denne Lov, derunder efter Omstændighederne Meddelelse af Underskrift paa en over vedkommende optagen eller forelæst Politirapport eller Forsørgelsesafhøring ell. lign., der indeholder falske Oplysninger, straffes efter Bestemmelserne i Borgerlig Straffelovs Kap. 17.

4) Den, der udviser grov Uagtsomhed med Hensyn til de overfor offentlig Myndighed meddelte Oplysninger eller afgivne Forklaringer af væsentlig Betydning ved Afgørelser i Henhold til denne Lov, straffes med Bøde.

§ 48. 1) Den, der har gjort sig skyldig i et af de i § 47, Stk. 2 og 3, nævnte Forhold og i den Anledning er *frakendt de borgerlige Rettigheder*, kan, indtil han maatte have generhvervet disse, kun erholde Fattighjælp.

2) Er de borgerlige Rettigheder ikke frakendt ham, kan han, forsaavidt Forseelsen er begaaet i egen Forsørgelsessag, ikke i det første Aar opnaa anden Hjælp end Fattighjælp.

3) Den, der med Urette har oppebaaret Ydelser i Henhold til denne Lov, er forpligtet til at tilbagebetale disse i Overensstemmelse med Lovgivningens almindelige Regler, medmindre der maatte foreligge en undskyldelig Vildfarelse fra hans Side.

§ 49. 1) Bestemmelserne i Borgerlig Straffelovs Kap. 16 om *Forbrydelser* i offentlig Tjeneste eller Hverv finder Anvendelse paa alle Personer, der deltager i *Administrationen* af denne Lov, saaledes at Undtagelsesbestemmelsen i § 156, 2det Pkt., i Borgerlig Straffelov ikke anvendes paa vedkommende Personer.

2) Viser det sig, at en *Kommune* ved begaaede *Misligheder* er blevet befriet for en samme paahvilende Forsørgelsesbyrde, skal Socialministeren bestemme, i hvilket Omfang paagældende Kommune desuagtet helt eller delvis skal bære Omkostningerne ved vedkommende trængendes fremtidige Forsørgelse, og i hvilket Omfang der i den Anledning skal

søges Regres hos de Personer, der er Skyld i Misligheden. 20 Maj. Saafremt de erstatningspligtige Personer ikke vil bøje sig for Nr. 181. Ministeriets Afgørelse, skal Kommunalbestyrelsen lade denne prøve ved Domstolene og er berettiget hertil i alle Tilfælde.

§ 50. 1) *Klager* over de af vedkommende kommunale Myndigheder i Medfør af nærværende Lov trufne Afgørelser kan ikke af den private indbringes for Domstolene, jfr. § 52, men forelægges vedkommende *Amtmand*, hvis Afgørelser atter kan indankes for Socialministeren. I København og Frederiksberg forelægges Klager fra de private for Socialministeren, og en lignende Ordning kan af Ministeren godkendes for andre store Kommuner, hvis Forsørgelsesvæsen ledes af en selvstændig juridisk Forvaltning. Med Hensyn til Klager over de af det sociale Udvalg i Medfør af Afsnit II iværksatte Børneværnsforanstaltninger gælder Reglerne i § 90, jfr. § 107.

2) De private er ligeledes berettiget til at klage til Amtmanden, og forsaavidt angaar de i Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner til Socialministeren, hvis vedkommende Kommunalbestyrelses Afgørelse efter deres Opfattelse trækker i Langdrag, uden at dette retfærdiggøres ved Mangel paa Oplysninger, der er fornødne for Sagens Afgørelse.

3) Saafremt Amtmandens Afgørelse af en af de i Medfør af Stk. 1 indgivne Klager ikke foreligger i Løbet af højst 1 Maaned, skal Amtmanden i Afgørelsen angive de nærmere Grunde til Forsinkelsen. Som Følge heraf skal Amtmanden, hvis han, forinden Afgørelsen træffes, finder det fornødent at indhente nærmere Oplysninger fra kommunale Myndigheder eller andre, i Skrivelsen angive, inden hvilken Tidsfrist Svaret skal foreligge, og Svaret skal da, forsaavidt det først indløber efter den foreskrevne Frist, angive de nærmere Grunde til Forsinkelsen. Er Klageren ikke tilfreds med Amtmandens Angivelse af Grundene til en eventuel Forsinkelse, kan han særskilt indanke dette Spørgsmaal for Socialministeren.

4) Indankning til Socialministeren i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf skal, hvor ikke ganske sær-

20 Maj. lige Omstændigheder foreligger, ske inden 1 Maaned efter Nr. 181. Amtmandens Afgørelse.

§ 51. ¹⁾ Unighed mellem Kommuner om de dem ifølge denne Lov i deres indbyrdes Forhold paahvilende Forpligtelser afgøres af Amtmanden i den Overøvrighedskreds, hvortil den Kommune, mod hvem Forpligtelsen gøres gældende, hører. Forsaavidt Forpligtelsen menes at paahvile en af de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner, forelægges Sagen for Socialministeren.

²⁾ Hvor intet andet er fastsat, kan Amtmandens Afgørelser indankes for Socialministeren. Naar ikke ganske særlige Omstændigheder foreligger, maa Indankning ske inden 1 Maaned efter Afgørelsen.

§ 52. ¹⁾ Socialministeren er den øverste administrative Myndighed i Forsørgelsessager.

²⁾ Socialministeren skal meddele Klageren Afgørelse i enhver Sag, der indankes for ham. Hvis Afgørelsen ikke foreligger inden 3 Maaneder, skal de nærmere Grunde til Forsinkelsen oplyses. Enhver Afgørelse skal begrundes, derunder ved Henvisning til den Lovbestemmelse, i Kraft af hvilken den er truffet, og Ministeriet er forpligtet til snarest muligt i Ministerialtidende at offentliggøre enhver Afgørelse, der skønnes at være af almindelig Interesse, eller som kan tjene til Vejledning for de underordnede Myndigheder i deres Forvaltning af denne Lov.

³⁾ De af vedkommende overordnede Myndigheder i Medfør af denne Lov trufne Afgørelser kan kun indbringes for Domstolene (vedkommende Landsret), naar Administrationen formenes at være gaaet udenfor Lovens Rammer eller Forudsætninger eller i øvrigt at have tiltaget sig en Myndighed, som det ifølge Loven ikke kan være tilsigtet at lægge i den retsanvendende Administrations Hænder. Det er dog en Forudsætning for en Sags Indbringelse for Domstolene i Henhold til denne Lov, at dennes Afgørelse er af aktuel Betydning, idet almindelig Retsbelæring eller almindelig Vejledning i Lovens Forstaaelse kun kan meddeles af administrative Myndigheder.

Kapitel IV. Om Hjælpens Ydelse og Refusion samt om Regnskabsvæsenet. 20 Maj. Nr. 181.

Opholdskommunens Forpligtelser.

§ 53. ¹⁾ Naar en trængende henvender sig til sin Opholdskommune om Hjælp, og Henvendelsen skønnes begrundet, paahviler det denne at træde til, uanset hvorvidt den trængende har fast Bopæl i Kommunen, og uanset om Udgifterne ved Hjælpen eventuelt skal bæres af en anden Kommune som retlig Opholdskommune i Henhold til §§ 60—63; hvis vedkommende har Forsørgelsessted i en anden Kommune, vil han dog undtagelsesvis kunne henvises til Hjælp af sidstnævnte Kommune, forsaavidt den deraf følgende Udsættelse med Hjælpens Ydelse ikke vil være til Skade for ham, og forsaavidt han uden større Besvær vil kunne henvende sig til sidstnævnte Kommune. Den Kommune, som herefter skal yde Hjælpen, skal, saa længe dens Forpligtelser som Opholdskommune vedvarer, jfr. § 55, optage de fornødne Afhøringer m. v., foretage Undersøgelser, indhente de forskelligartede Oplysninger, bestemme Forsørgelsesmaaden og Hjælpens Art eller Størrelse, føre Tilsyn med dens Anvendelse og i det hele gennemføre Administrationen efter de almindelige Regler i Kap. III eller efter de særlige Regler om Behandlingen af hvert enkelt Transgtilfælde i Henhold til de følgende Kapitler.

²⁾ Hvis den ydede Hjælp i Henhold til Loven helt eller delvis medfører Erstatningspligt fra en privat Forsørger, jfr. herved § 15, paahviler det endvidere Opholdskommunen at foretage de til Inddrivelse af Erstatning eller til Indkrævning m. v. af Underholdsbidrag fornødne Skridt, dog at den har Krav paa Bistand fra Myndighederne i Forsørgers Opholdskommune.

³⁾ Omvendt paahviler det den faktiske Opholdskommune, saa længe dens Forpligtelser vedvarer, paa begrundet Henvendelse fra andre Kommuner at drage Omsorg for, at den den trængende paahvilende legale Forsørgelsespligt saa vidt

20 Maj. muligt opfyldes, eventuelt at der paalægges ham Under-Nr. 181. holdsbidrag i Medfør af Reglerne i Kap. I.

4) De Beløb, som er indgaaet i Henhold til Stk. 2—3, samt Beløb, der forskudsvis er udbetalt af det offentlige i Henhold til Reglerne i Kap. XV, skal, forsaavidt og i den Udstrækning, disse forskellige Beløb tilkommer det offentlige paa den Persons Vegne, til hvem Hjælpen er ydet, af vedkommende Opholdskommune fradrages i de samlede Udgifter, før Regning over disse sendes andre, refusionspligtige Myndigheder.

§ 54. 1) Det sociale Udvalg i Opholdskommunen skal drage Omsorg for, at den trængende, naar der stilles Kauti- on eller bevilges Understøttelse, som er Genstand for Re- fusion, eller naar der rejses Spørgsmaal om Understøttelse fra Staten, straks underkastes en *Afhøring* eller udfylder en af Socialministeren godkendt Blanket til Oplysning om:

1) Navn, Alder og Fødselssted samt for gifte Personers, fraskiltet, Enkers eller Enkemænds Vedkommende Vielses- dag og Vielsessted, eventuelt Datoen for Ægteskabets Op- løsning;

2) indfødsretlige Forhold;

3) Opholdssted og den nærmere Karakter af dette;

4) om han i Løbet af de sidste 5 Aar har modtaget offentlig Hjælp, samt hvor og hvilken;

5) legale Forsørgelsespligter;

6) økonomiske Forhold og

7) de øvrige Oplysninger, der er af Betydning for at afgøre, om Lovens Betingelser for Ydelsen af den ansøgte Hjælp i det enkelte Tilfælde er opfyldt. Udvalget skal være opmærksom paa, at der ikke maa afkræves den trængende Oplysning om, hvorvidt han har været straffet, medmindre en saadan Oplysning er nødvendig i det foreliggende Tilfælde.

2) De omhandlede nødvendige Oplysninger eller For- klaringer skal foreligge nedskrevet, dateret og saa vidt muligt forsynet med paagældende Forsørgers paa Tro og Love underskrevne Erklæring om, at de er i Overensstem- melse med Sandheden. Er Forklaringen optaget af det offent-

lige, skal den tillige forsynes med Underskrift af den, der 20 Maj. har optaget Forklaringen, som skal være oplæst for og god- Nr. 181. kendt af den trængende (Forsørgeren), der derhos altid af- kræves de Legitimationspapirer, som maatte være af Be- tydning til Bevis for Rigtigheden af de meddelte Oplysninger, og som han er i Besiddelse af.

3) Forsaavidt paagældende ikke er i Besiddelse af et for Sagen nødvendigt Dokument, kan det ikke paalægges ham at fremskaffe det, men dette skal da til Brug for det offentlige udstedes vederlagsfrit af vedkommende kirkelige eller verdslige Myndighed. Den privates egne Legitimations- papirer skal snarest efter Brugen tilbagesendes ham i an- befalet Brev eller afleveres til ham personlig.

4) Naar vedkommende trængende ikke har Forsørgel- sessted i Opholdskommunen, paahviler det denne snarest og senest inden 14 Dage efter den første Hjælps Ydelse eller Kautions Afgivelse at anmelde Hjælpen for det so- ciale Udvalg paa Forsørgelsesstedet, der noterer Hjælpen, jfr. §§ 24, Stk. 1, Nr. 4, og 28, Stk. 2, og eventuelt giver Op- holdskommunen de Oplysninger, der skønnes at være af Interesse ved Afgørelsen af Omfanget, Varigheden eller Lovligheden af Hjælp til paagældende.

5) Hvis vedkommende trængendes Forsørgelse paahviler en anden Person, og denne Forsørger har Forsørgelsessted i en anden Kommune, skal der tilgaa sidstnævnte Kommune Anmeldelse om Hjælpen.

6) Hvis den trængende (dennes Forsørger) ikke har Forsørgelsessted i nogen Kommune her i Landet, anmeldes Hjælpen direkte til Socialministeriet.

§ 55. 1) De *Forpligtelser*, der paahviler en Kommune som Opholdskommune, *vedvarer* normalt, indtil det Trangs- tilfælde, der nødvendiggjorde Hjælpen, er behandlet til Ende.

2) Opholdskommunens Forpligtelser i Henhold til Stk. 1 ophører dog, naar det er den trængende selv, der ved at for- lade Kommunen midlertidig har bragt Hjælpen til Ophør, og denne ikke har bestaaet i Kommunehjælp eller Fattig- hjælp, jfr. dog § 30, Nr. 5.

20 Maj. 3) Desuden ophører Opholdskommuneforpligtelsen, hvor
Nr. 181. Trangen bortfalder som Følge af, at der er skaffet vedkom-
mende Arbejde eller Eksistens paa anden Maade udover
et ganske kort Tidsrum.

4) I Tilfælde, hvor en af en kronisk Sygdom lidende
Person er udskrevet fra Hospital ell. lign, fordi han enten
maa anses for helbredet, eller fordi Sygdommen dog er
faldet saaledes til Ro, at hans Trang til Kur og Pleje for
Tiden anses for ophørt, medfører den Omstændighed, at han
kort efter Udskrivningen faar et Tilbagefald, ikke, at Op-
holdskommuneforpligtelsen genopvaagner; dog betragtes
Forpligtelsen som vedvarende i Tilfælde, hvor en Patient
er udskrevet paa Prøve for en bestemt Tid, og det inden
Prøvetidens Udløb viser sig nødvendigt at tage ham under
Kur for Sygdommen.

5) Med Hensyn til Børn, der er undergivet Forsorg
udenfor Hjemmet efter Reglerne i Afsnit II, paahviler, saa
længe Forsorgen ikke er endelig ophævet, Opholdskom-
munens Andel af de dermed forbundne Udgifter den Kom-
mune, som var Opholdskommune ved Forsorgens Begyn-
delse, jfr. § 86, Stk. 3.

§ 56. Forsaavidt Opholdskommunen har udvist gro-
vare Forsømmelse eller Skødesløshed med Hensyn til sine
Forpligtelser i Henhold til §§ 53—54, fortaber den Retten
til at kræve Refusion af den ydede Hjælp, medmindre den
paa fyldestgørende Maade kan dokumentere, at de rigtige
Oplysninger ikke vilde have haft nogen Betydning til Æn-
dring af den trufne Afgørelse vedrørende Forsørgelsesmaaden,
Hjælpens Art eller Størrelse m. v.

§ 57. 1) Opholdskommunen har i Regelen ikke, jfr.
dog § 62, Krav paa Refusion fra andre Myndigheder for Ud-
gifter til Læge, Jordemoder, Begravelse, de i § 284 omhandlede
Medlemskontingenter eller den i § 279 nævnte Hjælp til
husvilde og aldrig for Udgifter til den i Kap. XXI omhand-
lede Hjælp eller til Administration, derunder Porto, Telegraf
eller Telefon, eller endelig for Udgifter til Ydelser, der som
Genstand for Pligtarbejde eller af andre Grunde efter den

øvrige Lovgivning ikke behøvede at medføre Udgift for 20 Maj.
Kommunens Kasse. For Udgifter til Sygehuse eller Forsør- Nr. 181.
gelsesanstalter har Kommunen kun Krav paa Refusion i
Forhold til de for Indlæggelse paa disse fastsatte Takster.

2) Ved Begravelser, der sker for Kommunens Regning,
erlægges ingen Betaling til Kirken.

§ 58. 1) *Genstand for Refusion* er i øvrigt enhver Un-
derstøttelse (herunder Udgifter i Henhold til Kap. VIII og
Kap. IX), der af vedkommende Kommune er ydet eller af-
holdt indenfor de af Loven dragne Grænser og under Iagt-
tagelse af de foreskrevne Regler.

2) Saafernt en Kommune findes at afholde urimelig
store Udgifter til Foranstaltninger i Henhold til Kap. VIII
og Kap. IX eller til Foranstaltninger, med Hensyn til hvilke
der kan være Tvivl om, hvorvidt de ligger indenfor Formaalet
med Børneværnet, afgør Landsnævnet for Børneforsorg
under Appel til Socialministeren, om paagældende Udgift
helt eller delvis kan anerkendes som Børneværnsudgift med
Adgang til Refusion efter Reglerne i denne Lov.

3) Har en Understøttelse hestaaet i Naturalydelser, jfr.
herved § 30, Stk. 3, og der opstaar Tvivl eller Strid om disses
Værdi, fastsættes denne af Amtmanden i den Overøvrigheds-
kreds, hvortil den Kommune, som fordrer Refusion, hen-
hører, for de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuners
Vedkommende dog af Socialministeren.

4) De nævnte Myndigheder afgør ligeledes ethvert
Tvivlsspørgsmaal om, hvorvidt en Understøttelse, der paa-
tænkes ydet, eller som er ydet, kan anses for lovlig eller nød-
vendig, og om de beregnede eller anvendte Omkostninger
kan anses for passende. Amtmandens Afgørelse kan ind-
ankes for Socialministeren.

5) Hvis der ikke er Enighed indenfor det sociale Udvalg
(Kommunalbestyrelsen) om, hvorvidt der er Hjemmel i
Loven til at yde en ansøgt Hjælp, maa Ansøgningen ikke
afslaaes, forinden Kommunen har faaet Afgørelse herfor af
højere Myndighed.

20 Maj. § 59. Af de Udgifter, som ifølge §§ 57—58 kan være
Nr. 181. Genstand for Refusion, bærer *Opholdskommunen*, medmindre Loven i enkelte Tilfælde bestemmer anderledes:

1) $\frac{1}{7}$ af Børnebidrag, der i Medfør af Reglerne i Kap. XVI udbetales for Børn af Enker eller Enkemænd eller for forældreløse Børn;

2) $\frac{1}{3}$ af samtlige øvrige Udgifter, i hvis endelige Afholdelse Opholdskommunen ikke udtrykkelig er fritaget for at deltage.

§ 60. Opholdskommunen, jfr. § 53, har dog Krav paa at erholde den en Opholdskommune i Henhold til § 59 paahvilende Del af Udgiften ved offentlig Hjælp refunderet af en tidligere Opholdskommune (den retlige Opholdskommune) efter Reglerne i §§ 61—63 i følgende Tilfælde:

1) saa længe paagældende for en anden Kommunes eller sin der virkende Sygekasses Regning henligger til Behandling i eller er anbragt i et i den faktiske Opholdskommune beliggende Sygehus, Alderdomshjem, Opdragelseshjem, Forsørgelsesanstalt, Plejestiftelse eller lign. eller i et privat Plejehjem;

2) naar Hjælpen bestaar i Sygehjælp, der enten er nødvendiggjort ved en bestemt paaviselig Begivenhed, som f. Eks. Ulykkestilfælde, Slagsmaal, Krampeanfald, Blodstyrtning eller andet pludselig opstaaet Sygdomstilfælde, der er indtraadt indenfor en tidligere Opholdskommunes Grænser, eller til hvilken Trangen dog, gennem Henvendelse til Læge eller det offentlige i en anden Kommune, maa anses for tilstrækkelig konstateret forinden Tilflytningen eller Overførelsen til den faktiske Opholdskommune;

3) naar paagældendes Ophold i Kommunen skyldes Indkaldelse til Militærtjeneste, Indlæggelse i Sindssygehospital, Aandssvageanstalt, Epileptikerhjem, Tuberkulose-sanatorium eller andre lignende Anstalter eller Hjem, eller skyldes Indsættelse i Arrest, Tvangsarbejdsanstalt eller almindelig Straffeanstalt, overhovedet Ophold, fremtvunget fra offentlige Myndigheders Side i Kraft af Lov eller Dom, alt medmindre paagældende samtidig har bevaret et Hoved-

hjemsted i vedkommende faktiske Opholdskommune. Saa- 20 Maj.
dant Hovedhjemsted kan for en Ægtemands Vedkommende Nr. 181.
efter Omstændighederne ogsaa erhverves ved Familiens Flytning til hans faktiske Opholdskommune i Tiden mellem Indkaldelsen til Militærtjenesten, Indlæggelsen i Sindssyge-hospitalet o. s. v. og Ydelsen af offentlig Hjælp;

4) saa længe et i en anden Kommune opstaaet Trangstilfælde ikke kan betragtes som ophørt efter Reglerne i § 55;

5) eller naar den tilflyttede Person inden 3 Maaneder efter Tilflytningen faar tilstaaet Kommunehjælp eller Fat-tighjælp i Form af Hjælp til Husleje eller Underhold, og det oplyses, at en tidligere Opholdskommune i Løbet af de sidste 6 Uger før Tilflytningen har ydet Hjælp af ovennævnte Art, Flyttehjælp eller den i Kapitel XXI omhandlede Hjælp.

§ 61. Den faktiske Opholdskommunes Refusionskrav efter § 60 have overfor den Kommune, som før Tilflytningen ved den oprindelige Hjælps Ydelse, ved den omhandlede Begivenheds Indtræden, ved Trangen Opstaaen o. s. v. efter de almindelige Regler vilde være forpligtet til at træde til (den retlige Opholdskommune).

§ 62. 1) Den ved de foregaaende Regler hjemlede Ret til at kræve Refusion fra en anden Kommune for den Opholdskommunen paahvilende Del af Udgifterne omfatter enhver Art af lovlig ydet offentlig Hjælp, der i Henhold til § 58 overhovedet kan være Genstand for Refusion, og tillige Udgifter til Læge, Jordemoder, Begravelse eller Medlemskontingenter, dog kun forsaavidt der desuden har maattet ydes den tilflyttede Hjælp til andre Udgifter end de sidst nævnte; for Udgifter i Henhold til § 279 kan Refusion i de her nævnte Tilfælde ogsaa kræves, selv om denne Hjælp er den eneste, der er ydet.

2) Med Hensyn til Varigheden af den retlige Opholdskommunes Forpligtelser i Henhold til det foregaaende gælder Reglerne i § 55.

§ 63. Hvor den faktiske Opholdskommune mener sig berettiget til at gøre Opholdskommuneforpligtelsen gældende

20 Maj. overfor en anden som den retlige Opholdskommune, paa-
 Nr. 181. hviler det den under Refusionskravets Fortabelse snarest
 og senest inden 14 Dage efter den første Hjælps Ydelse eller
 Kautionsens Afgivelse at anmelde Sagen, ledsaget af de for-
 nødne Oplysninger, for denne anden Kommune, som skal
 svare inden 1 Maaned.

Statens Forpligtelser.

§ 64. 1) Af den Hjælp, som ifølge §§ 57—58 overho-
 vedet kan være Genstand for Refusion, yder Statskassen
 Opholdskommunen

- 1) $\frac{2}{3}$ af Udgifter til Personer, som ikke har Indfødsret
 her i Landet, jfr. dog § 18, Stk. 2, og § 20, Stk. 4, samt til
 islandske Statsborgere, jfr. § 335, Stk. 2,
- 2) $\frac{1}{7}$ af Børnebidrag, der i Medfør af Reglerne i Kap. XVI
 udbetales for Børn af Enker eller Enkemænd eller for
 forældreløse Børn,
- 3) fuld Refusion af:

a. Udgifter til Personer, der forsørges her i Landet efter
 § 13, Stk. 2, § 20, Stk. 4, eller § 335, Stk. 2 i Slutningen, samt
 Udgifter i Medfør af § 24, Stk. 3,

b. Udgifter til forskudsvis Udbetaling af Underholds-
 bidrag i Henhold til de i Kap. XV angivne Regler, jfr. dog
 § 201, Stk. 2, samt til forskudsvis Udbetaling af Bidrag efter
 §§ 235—37,

c. Udgifter efter §§ 281 og 283 samt

d. Udgifter vedrørende Børn, der i Henhold til Kap.
 IX er endeligt anbragt i anerkendte Skolehjem, Ungdoms-
 hjem, Fredshjem eller de i § 157, Stk. 2, sidste Pkt., nævnte
 Hjem, samt ved anden Anbringelse udenfor Hjemmet af
 Børn, der har været endeligt anbragt i saadanne Hjem, i
 begge Tilfælde dog kun fra det fyldte 15de Aar at regne.

2) Endelig refunderer Staten fuldt ud Udgifterne til:

1) Personer, der som lidende af venerisk Sygdom tages
 under Kur for offentlig Regning efter de særlige Regler
 herom, og

2) Personer, der er taget under offentlig eller veder- 20 Maj.
 lagsfri Behandling efter den særlige Lovgivning om epide- Nr. 181.
 misk eller smitsom Sygdom, derunder Lov om Foranstalt-
 ninger til Tuberkulosens Bekæmpelse, jfr. § 262, Stk. 3. Her-
 fra undtages Udgifter til Behandling af Fnat, der refunderes
 efter § 75. Med Hensyn til Udgifterne ved Foranstaltninger
 til at hindre smitsomme Sygdommes Indførelse her i Riget
 har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler.

§ 65. Staten afholder direkte Udgifterne ved Børns
 Ophold i de af Staten drevne Opdragelseshjem efter det fyldte
 15de Aar og Udgifterne ved fast Lægetilsyn med Børn anbragt
 i anerkendte Opdragelseshjem, jfr. § 162.

§ 66. 1) Staten drager Omsorg for Opdragelse, Under-
 hold, Forsørgelse, Kur og Pleje for sindssyge, aandssvage,
 Epileptikere, vanføre, lemlæstede, talelidende, blinde og döv-
 stumme, forsaavidt paagældende skal undergives Anstalts-
 behandling enten paa en egentlig Statsanstalt eller en stats-
 anerkendt Anstalt eller af saadanne Anstalter under ved-
 varende Tilsyn anbringes i kontrolleret Familiepleje.

2) Socialministeren kan i Tvivlstilfælde afgøre, i hvilket
 Omfang kontrolleret Familiepleje skal knyttes til de for-
 skellige Anstalter; for Sindssygehospitalers Vedkommende
 træffes Afgørelsen dog af Indenrigsministeren efter forud-
 gaaende Forhandling med Socialministeren.

§ 67. Socialministeren bestemmer, i hvilket Omfang
 og paa hvilke nærmere Betingelser de i Henhold til Lov Nr.
 67 af 9. April 1891 § 61, jfr. Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924,
 godkendte Anstalter efter denne Lovs Ikrafttræden kan side-
 stilles med eller erstatte Statsanstalter med Hensyn til For-
 sorgen for de i § 66 omhandlede Patienter, og i hvilken Ud-
 strækning kontrolleret Familiepleje straks eller fremtidig
 kan anvendes af disse statsanerkendte Anstalter.

§ 68. Socialministeren, for Sindssygehospitalers Ved-
 kommende Indenrigsministeren, skal stadig have Opmærk-
 somheden henvendt paa, at de i §§ 66—67 omhandlede Spe-
 cialanstalter findes i det tilstrækkelige Antal, og skal i modsat

20 Maj. Fald i rette Tid træffe de fornødne forberedende Skridt til
Nr. 181. Manglernes Afhjælpning.

§ 69. 1) Staten afholder for de Personer, der efter denne Lovs Regler maa anses for *trængende*, direkte og endelig Udgifterne ved Forsorgen efter § 66. Om en Person kan anses for *trængende*, afgøres af det sociale Udvalg paa Patientens eller dennes Forsørgers Hjemsted. Udvalget skal snarest tilstille Socialministeren nærmere Underretning angaaende de trufne Afgørelser.

2) Med Hensyn til Betalingen for Personer, der ikke kan anses for at være *trængende*, forholdes efter de for hver af Anstalterne gældende Bestemmelser.

3) Kan paagældende Patient eller hans Forsørger ikke overkomme at udrede hele den fastsatte Betaling, fastsættes det af det sociale Udvalg i Medfør af § 9, Nr. 2, hvilket Bidrag Patienten eller hans Forsørger skal udrede.

§ 70. 1) Staten overtager Udgifterne ved Forsorgen for Patienterne paa de i § 68 nævnte Anstalter, jfr. § 69, allerede fra Maanedsdagen efter Datoen for Anmodningen om Optagelse paa vedkommende Anstalt, forsaavidt Anmodningen er ledsaget af en tilbørlig affattet Lægeerklæring om Nødvendigheden af Patientens Optagelse, og denne Nødvendighed anerkendes gennem Patientens derefter følgende Indkaldelse, Optagelse paa Venteliste, Anbringelse i kontrolleret Familiepleje ell. lign.

2) Til Statens Udgifter regnes ogsaa de fornødne Rejse- og Beklædningsudgifter i Anledning af Patientens Rejse (Transport) til, Ophold paa eller Udskrivning fra vedkommende Anstalt (Familiepleje). Beklædning maa dog kun ydes indenfor de Grænser, som Anstalten ifølge sit af Socialministeren godkendte Beklædningsregulativ m. v. absolut kræver.

Amtets Forpligtelser.

§ 71. 1) Amtet (Amtskommunen og Amtets Købstæder i Forening) overtager den direkte Forsorg for dem, der anbringes paa de i § 36 omhandlede Arbejdsanstalter.

2) Udgifterne ved Driften af Arbejdsanstalter fordeles

efter Udløbet af hvert Regnskabsaar, efter at være godkendt 20 Maj. af Amtmanden, paa Amdsraadskredsen og de i Forbindelse Nr. 181. med samme staaende Købstæder efter Folketal. Paa Bornholm paahviler Udgifterne den for Øens Købstæder og Landdistrikter fælles Repartitionsfond, og i København afholdes de af Stadens Kasse.

3) Udgifterne paahviler Amtet fra den Dato, Henvi-
ningen til Arbejdsanstalten er sket.

§ 72. 1) Udgifterne ved Driften af de i § 37 omhandlede kommunale Fødehjem afholdes for de af Amtskommunen indrettede Fødehjems Vedkommende af Amtskommunen og i øvrigt af vedkommende Kommune.

2) Forsaavidt der til et kommunalt Fødehjem knyttes et Børneoptagelseshjem, maa der føres særskilt Regnskab for Driften af dette.

§ 73. Udgifter i Anledning af de i § 39 omhandlede Foranstaltninger fordeles efter Udløbet af hvert Regnskabsaar, efter at være godkendt af Amtmanden, paa Amdsraadskredsen og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder efter Folketal. Paa Bornholm paahviler Udgifterne den for Øens Købstæder og Landdistrikter fælles Repartitionsfond, medens Udgifterne i København og Frederiksberg afholdes af Kommunens Kasse. Frederiksberg Kommune deltager ikke i Udgiften til Amtsplejestiftelsen i Københavns Amt.

§ 74. Udgifterne ved Driften af de i § 40 nævnte Tvangsarbejdsanstalter fordeles efter Folketal mellem vedkommende Amtskommuner og Købstadskommuner efter at være godkendt af Amtmanden for det Amt, i hvilket Anstalten er beliggende.

Mellemkommunal Refusion.

§ 75. 1) Opholdskommunen faar efter Reglerne i §§ 76—78 mellemkommunal Refusion for:

1) 2/, af Udgifter til Børnebidrag, der i Medfør af Reglerne i Kap. XVI udbetales for Børn af Enker eller Enkemænd og for forældrelose Børn, og

20 Maj. 2) de $\frac{2}{3}$ af samtlige øvrige Udgifter til Hjælp efter denne Nr. 181. Lov, forsaavidt de ikke efter det foregaaende skal bæres af Opholdskommunen selv, eller det ikke paahviler Staten at refundere Udgiften.

2) Socialministeren afgør i Tvivlstilfælde endelig, hvilke Udgifter der kan henregnes til de under Nr. 1 og 2 anførte.

§ 76. 1) Efter at de Poster i Kommunens aarlige Regnskab, der er Genstand for Statsrefusion eller mellemkommunal Refusion, jfr. §§ 64 og 75, paa sædvanlig Maade er revideret af de kommunale Revisorer og derefter decideret, indsendes en Afskrift af hver af Posterne med tilhørende Bilag inden den 1. September til Amtet, som — efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne — inden den 1. November indberetter til Socialministeren, hvad der af hver enkelt Kommune i alt er anvendt til hver af de i §§ 64 og 75 nævnte Udgifter. Fra de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner indsendes Regnskab og Indberetning inden 1. Oktober direkte til Socialministeriet.

2) Samtidig med Indsendelsen af de i Stk. 1 nævnte Afskrifter af vedkommende Regnskabsposter skal hver Kommune indberette:

a) med Hensyn til den personlige Beskatning i Kommunen i det løbende Skatteaar:

- 1) Summen af de Indkomstbeløb, der i Kommunen har været Grundlag for Ansættelse af personlig Skat til Opholdskommunen uden Forhøjelse eller Nedsættelse af nogen Art, med Tillæg af
- 2) Summen af de Indkomstbeløb, der — efter Fradrag af det i § 10, Stk. 1, i Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 vedrørende personlig Skat til Kommunen omhandlede Beløb af 5 000 Kr. — har ligget til Grund for Ligning af Erhvervsskat i Kommunen, men med Fradrag af
- 3) Summen af de Indkomstbeløb, der — efter Fradrag af det i § 10, Stk. 1, i Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 omhandlede Beløb af 5 000 Kr. — har været erhvervsbeskattet i andre Kommuner.

b) den samlede til Kommunen afgiftspligtige Grundværdi i Henhold til Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 samt det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bortset fra Ejendomme, der i Medfør af nævnte Lovs §§ 14 og 18 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

3) De i Stk. 2 nævnte Oplysninger indsendes af Amtet til Socialministeriet samtidig med de i Stk. 1 nævnte Indberetninger.

§ 77. 1) De Beløb, som i Henhold til § 75, jfr. § 335, Stk. 1, skal være Genstand for mellemkommunal Refusion, fordeles paa samtlige Landets Kommuner med:

1) $\frac{1}{3}$ i Forhold til den enkelte Kommunes Indbyggertal ved den sidste almindelige Folketælling,

2) $\frac{1}{2}$ i Forhold til Kommunens i Henhold til § 76, Stk. 2 a, opgjorte samlede Indkomstbeløb,

3) $\frac{1}{3}$ i Forhold til Kommunens samlede afgiftspligtige Grundværdi med Tillæg af $\frac{3}{4}$ af det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bortset fra Ejendomme, der i Medfør af Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 §§ 14 og 18 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

2) Saafremt en Kommune ikke rettidig har indsendt de i § 76 nævnte Regnskaber og Oplysninger, bemyndiges Socialministeren til ved den følgende Beregning af de i § 78 omhandlede Beløb at anvende de for paagældende Kommune ved sidste Opgørelse foreliggende Udgiftsbeløb og Oplysninger, dog saaledes, at det for Kommunen opgjorte Udgiftsbeløb nedsættes med 10 pCt., og at det i Henhold til Stk. 1, Nr. 2, opgjorte Indkomstbeløb forhøjes med 30 pCt.

§ 78. 1) Inden den 31. December meddeler Socialministeriet enhver Kommune, hvilket Beløb det paahviler den at udrede for det sidst afsluttede Regnskabsaar efter den i Henhold til § 77 foretagne Fordeling.

20 Maj. 2) Dersom det i Stk. 1 nævnte Beløb er større end det
Nr. 181. for vedkommende Kommune i Henhold til § 75 opgjorte
Beløb, paahviler det Kommunen senest den følgende 31. Ja-
nuar til Socialministeriet at indbetale Forskellen mellem de
to nævnte Beløb.

3) Dersom det i Stk. 1 nævnte Beløb er mindre end det
for vedkommende Kommune i Henhold til § 75 opgjorte
Beløb, udbetaler Socialministeriet senest den følgende 31.
Januar Kommunen Forskellen mellem de nævnte Beløb.
Til disse Udbetalinger stilles de fornødne Beløb til Raadighed
af Statskassen.

Forskellige Bestemmelser.

§ 79. 1) Ved Finanslovene for Finansaarene 1935—36,
1936—37, 1937—38, 1938—39, 1939—40 og 1940—41 stilles
der aarligt et Beløb af indtil 1 500 000 Kr. til Raadighed
som Bidrag til delvis Dækning af de af Kommunerne med
Undtagelse af København, Frederiksberg og Gentofte i det
foregaaende Regnskabsaar afholdte Udgifter af de i nær-
værende Lovs § 75, Lov om Folkeforsikring § 13, Stk. 3 og 4,
og § 65, Stk. 1 og 3, og Lov om Arbejdsanvisning og Arbejds-
løshedsforsikring § 13, Stk. 5, omhandlede Arter. Bidraget
ydes i Forhold til det Beløb, hvormed nævnte Udgifter over-
stiger Kommunens Udgifter til de samme Formaal i Regn-
skabsaaret 1932—33 med Tillæg af 10 pCt., og det nævnte
Beløb fordeles forholdsmæssigt imellem de bidragsberettigede
Kommuner. Som Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret
1932—33 betragtes de Beløb, som fremkommer efter Mod-
tagelse af Statstilskud, herunder ogsaa Statstilskud i Hen-
hold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, og efter Refusion til og
fra andre Kommuner for dette Regnskabsaar i Henhold til
den i dette gældende Lovgivning. Som Kommunernes Ud-
gifter i Regnskabsaarene 1934—35, 1935—36, 1936—37,
1937—38, 1938—39 og 1939—40 betragtes de Beløb, som
fremkommer efter Fradrag af Statstilskud efter § 64 og
efter Tillæg eller Fradrag af mellemkommunal Refusion for
hvert af de nævnte Regnskabsaar i Henhold til § 78.

2) Overstiger det samlede Tilskudsbetrag, som herefter

vil være at yde Kommunerne, 1 500 000 Kr., sker der en for- 20 Maj.
holdsmæssig Nedsættelse af de for de enkelte Kommuner Nr. 181.
beregne Beløb.

3) Ved Finanslovene for Finansaarene 1941—42, 1942—
43, 1943—44 og 1944—45 stilles til Raadighed et Beløb af
henholdsvis 1 200 000 Kr., 900 000 Kr., 600 000 Kr. og
300 000 Kr., hvoraf ydes tilsvarende Tilskud.

4) Det i §§ 31—33 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 om-
handlede Statstilskud til Kommunerne nedsættes i Finans-
aaret 1933—34 til 750 000 Kr., og det bortfalder helt fra og
med Finansaaret 1934—35.

5) Ved Finansloven for Finansaaret 1934—35 stilles
et Beløb af indtil 750 000 Kr. til Raadighed til delvis Dæk-
ning af de af Kommunerne med Undtagelse af København,
Frederiksberg og Gentofte i Tiden fra 1. Oktober 1933 til
31. Marts 1934 afholdte Udgifter af de i Stk. 1, 1ste Pkt.,
omhandlede Arter. Fordelingen af dette Beløb mellem
Kommunerne foretages i Forhold til Kommunernes Ud-
gifter i det samme Tidsrum i Regnskabsaaret 1932—33
under tilsvarende Anvendelse af Reglerne i Stk. 1 og 2.

6) Udover de foran nævnte Beløb stilles der ved Fi-
nansloven for Finansaaret 1934—35 et Beløb af indtil 65 000
Kr. til Raadighed til delvis Dækning af de af Kommunerne
i de sønderjydske Landsdele i Tiden fra 1. Oktober 1933 til
31. Marts 1934 afholdte Udgifter af de i Stk. 1, 1ste Pkt.,
omhandlede Arter og ved Finansloven for Finansaarene
1935—36, 1936—37, 1937—38, 1938—39, 1939—40 og
1940—41 et aarligt Beløb af indtil 130 000 Kr. til delvis
Dækning af de fornævnte Udgifter i det foregaaende Regn-
skabsaar. Bidraget ydes i Forhold til Kommunernes Ud-
gifter i samme Tidsrum i Regnskabsaaret 1932—33 under
tilsvarende Anvendelse af Reglerne i Stk. 1 og 2. Ved Fi-
nansloven for Finansaarene 1941—42, 1942—43, 1943—44 og
1944—45 stilles til Raadighed et Beløb af henholdsvis 104 000
Kr., 78 000 Kr., 52 000 Kr. og 26 000 Kr., hvoraf ydes til-
svarende Tilskud.

§ 80. Inden 31. December skal Socialministeriet have

20 Maj. anvist de enkelte Kommuner Statsrefusionen paa de for Nr. 181. skellige Poster.

§ 81. ¹⁾ Den Kommune, som senest den 1. Maj har indberettet til Amtet eller for de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuners Vedkommende til Socialministeriet, hvilke Beløb den i det forløbne Regnskabsaar har anvendt til de forskellige Arter af offentlig Hjælp, der er Genstand for Statsrefusion, vil inden den 1. Juni af Socialministeriet faa anvist et Forskud, der udgør $\frac{4}{5}$ af Udgifterne til Børnebidrag i Henhold til Kap. XVI og $\frac{9}{10}$ af alle øvrige Udgifter, der anmeldes til Statsrefusion efter § 64.

²⁾ Det samlede Forskudsbeløb, der tilkommer en Kommune i Henhold til Stk. 1, afrundes nedad, til Beløbet bliver deleligt med 500.

³⁾ De Kommuner, som ikke har foretaget de i Stk. 1 omhandlede Indberetninger senest den 1. Maj, vil intet Forskud modtage for den eller de Arter af Hjælp, for hvis Vedkommende der ikke er sket rettidig Indberetning.

§ 82. Kommunernes Udgifter undergives efter Regnskabernes Indsendelse til Socialministeriet en efterfølgende kritisk Revision, der, forsaavidt angaar Børneværnsudgifter, foretages af Landsnævnet for Børneforsorg og i øvrigt af Socialministeriet. De nærmere Regler for Revisionen gives af Socialministeren. Det skal i disse Regler angives, hvorledes uberettigede Udgifter skal berigtiges, ligesom der skal gives Anvisning paa, i hvilket Omfang og efter hvilke Principper Revisionen selvstændigt skal foretage Undersøgelser til Belysning af, hvorvidt i givet Tilfælde Betingelserne for at anvende Bestemmelserne i § 49 foreligger.

Afsnit II.

Børneværn.

Kapitel V.

Børneværnets Omfang og Administrationens Ordning m. v.

§ 83. ¹⁾ Det offentlige Børneværn omfatter:

1) Tilsyn med Børn, jfr. Kap. VII,

2) forebyggende Foranstaltninger, jfr. Kap. VIII, samt 20 Maj.

3) Opdragelse og Forsørgelse af Børn udenfor deres Nr. 181. Hjem, jfr. Kap. IX.

²⁾ Børneværnet udøves i hver Kommune udenfor København af det sociale Udvalg, jfr. herved § 27, Stk. 2. I de i §§ 152 og 153 nævnte Tilfælde træffer Landsnævnet for Børneforsorgen dog de fornødne Beslutninger.

³⁾ I Københavns Kommune udøves Børneværnet af Magistraten, jfr. dog Bestemmelserne i Kap. VI samt i §§ 152 og 153.

§ 84. Ved Barn forstås i dette Afsnit, hvor ikke andet er sagt, enhver Person, paa hvem den i dette Afsnit hjemlede Forsorg kan anvendes.

§ 85. ¹⁾ Ved Behandling af en Sag angaaende et Barn over kriminel Lovvaldelse paahviler det Udvalget at undersøge, om der, hvis Barnet har begaaet strafbare Handlinger, er indledet strafferetlig Undersøgelse mod Barnet. Er dette Tilfældet, kan Udvalget ikke iværksætte de i dette Afsnit omhandlede Foranstaltninger, bortset fra de i § 123 nævnte, paa Grundlag af de begaaede strafbare Handlinger, medmindre enten Anklagemyndigheden har frafaldet Tiltale, eller Fuldbyrkelse af ikendt Straf ved Dommen er udsat, eller Straf helt eller delvis er eftergivet.

²⁾ Er de strafbare Handlinger, et Barn har begaaet, af en saa lidet alvorlig Karakter, at Udvalget skønner, at der ikke vil blive rejst Tiltale mod Barnet, kan Udvalget dog straks iværksætte de efter dets Skøn fornødne Foranstaltninger, ligesom Udvalget, selv om det ikke kan anses for udelukket, at Tiltale vil blive rejst, kan iværksætte saadanne foreløbige Foranstaltninger, som af Hensyn til Barnets Velfærd ikke skønnes at kunne udsættes.

³⁾ Frafaldes Tiltale mod et Barn paa Vilkaar, at dette undergives Forsorg efter dette Afsnit, eller udsættes paa samme Vilkaar Fuldbyrkelsen af en ikendt Straf eller eftergives Straffen, overgaar Sagen straks til det sociale Udvalg.

⁴⁾ Selv om en ikendt Straf er fuldbyrdet, kan det sociale Udvalg dog, naar det skønnes ønskeligt, navnlig efter Hen-

20 Maj. stilling fra Fængselsmyndighederne, træffe Foranstaltninger efter dette Afsnit ogsaa paa Grundlag af de Handlinger, for hvilke Straf er afsonet.

§ 86. ¹⁾ De i dette Afsnit omhandlede Foranstaltninger kan det sociale Udvalg iværksætte med Hensyn til ethvert Barn, der har Ophold her i Landet. Har Barnet ikke Indfødsret eller er ligestillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20, og antages de trufne Foranstaltninger at medføre Udgifter for det offentlige, forelægger Udvalget Socialministeren Spørgsmaalet om, hvorvidt Barnet kan forblive her i Riget.

²⁾ Udøvelse af Tilsyn med Børn (Kap. VII) og Iværksættelse af forebyggende Foranstaltninger (Kap. VIII) sker ved det sociale Udvalg for den Kommune, i hvilken vedkommende Barn opholder sig.

³⁾ Beslutning om et Barns Fjernelse fra dets Hjem i Henhold til §§ 130, Stk. 1, og 131 tages af det sociale Udvalg for den Kommune, i hvilken Indehaverne af Forældremyndigheden over Barnet opholder sig; bor disse i forskellige Kommuner, tages Beslutning af Udvalget for den Kommune, hvor den, der faktisk udøver Forældremyndigheden, opholder sig; har de ikke kendt Opholdssted her i Landet, tages Beslutning af Udvalget for den Kommune, hvori Barnet opholder sig. Opholder Barnet sig ikke hos Indehaveren af Forældremyndigheden, kan Udvalget for den Kommune, hvori Barnet opholder sig, tage Beslutning om foreløbige Foranstaltninger. Udvalget gør samtidig det sociale Udvalg i Forældrenes Opholdskommune bekendt med den trufne Beslutning og Grundlaget for denne. Den Omstændighed, at Barnet eller Indehaveren af Forældremyndigheden flytter under Sagens Gang, afskærer ikke Udvalget fra at gennemføre en allerede rejst Sag, men selv om Udvalget oversender Sagen til den anden Kommune, paahviler Opholdskommunens Andel i Udgifterne ved Forsorgen dog førstnævnte Kommune, jfr. § 55. Tager den eller de, fra hvis Hjem et Barn er endelig fjernet, varigt Ophold i en anden Kommune end den, hvis sociale Udvalg har truffet Beslutning i Sagen, kan Sagens Akter, naar det skønnes rigtigt, oversendes til

Udvalget for den Kommune, hvori de paagældende Personer 20 Maj. nu bor, og dette Udvalg overtager da det førstnævnte Udvalgs Funktioner.

⁴⁾ Beslutning om Inddragelse af et Barn under Forsorg i Henhold til § 130, Stk. 2, tages af Udvalget for den Kommune, i hvilken Barnet opholder sig.

§ 87. ¹⁾ For at det sociale Udvalg kan træffe Beslutning om Iværksættelse af de i dette Afsnit omhandlede Foranstaltninger, skal mindst Halvdelen af Udvalgets Medlemmer, herunder Formanden eller Næstformanden, være til Stede. Til at træffe Beslutning om Fjernelse af et Barn fra dets Hjem kræves dog, at mindst $\frac{2}{3}$ af Udvalgets Medlemmer er til Stede og stemmer derfor, samt at Retskredsens Underretsdommer i borgerlige Sager har deltaget i Sagens Behandling, jfr. dog § 131, Stk. 4.

²⁾ Socialministeren kan, naar det findes hensigtsmæssigt, beskikke en anden Dommer eller en kommunal Embedsmand med juridisk Uddannelse til at varetage de her omhandlede Forretninger.

³⁾ Er der ved Udvalgets Afgørelse ikke det efter Stk. 1 krævede Flertal for Fjernelse fra Hjemmet, skal Sagen inden 14 Dage forelægges Landsnævnet for Børneforsorg, hvis mindst 2 af de Medlemmer, der har stemt for Fjernelse, paa Mødet forlanger det.

§ 88. Er det sociale Udvalg ikke samlet, kan Udvalgets Formand eller i hans Forfald Næstformanden iværksætte saadanne foreløbige Foranstaltninger, som ikke kan udsættes uden Fare for Barnets Vel. Beslutninger om saadanne foreløbige Foranstaltninger forelægges snarest muligt Udvalget til Godkendelse.

§ 89. ¹⁾ Retskredsens Underretsdommer i borgerlige Sager eller den særlig beskikkede Dommer eller juridiske Embedsmand skal tiltræde det sociale Udvalg, naar der skal træffes Beslutning om at fjerne et Barn endelig fra dets Hjem i Henhold til Bestemmelserne i § 130, Stk. 1.

²⁾ Dommeren (den juridiske Embedsmand) yder Udvalget Vejledning med Hensyn til Lovens Forstaaelse og Anven-

20 Maj. delse; han leder indtil Sagens Afslutning Udvalgets Under-
Nr. 181. søgelse af Sagen og deltager i den endelige Behandling,
dog uden Stemmeret.

³⁾ Formanden (Næstformanden) for det sociale Udvalg drager Omsorg for, at de i saadanne Sager foreliggende Akter er Dommeren i Hænde til Gennemsyn senest 2 Dage før det Møde, i hvilket Sagen skal behandles.

§ 90. Det sociale Udvalgs Beslutninger om Iværksættelse og Ophævelse af de i dette Afsnit omhandlede Foranstaltninger kan *indankes* for Landsnævnet for Børneforsorg i Henhold til Bestemmelserne i §§ 58, Stk. 2, 87, Stk. 3, 107, 132 og 169, Stk. 3, for Overinspektøren for Børneforsorgen i Henhold til §§ 142, Stk. 2, og 165, Stk. 2, samt for Amtet — i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner for Socialministeren — i Henhold til §§ 121, 124 og 167, Stk. 3.

§ 91. ¹⁾ Det paahviler Udvalgets Formand, eller i hans Forfald Næstformanden, at drage Omsorg for, at de til en Sags Forberedelse fornødne Undersøgelser foretages.

²⁾ Over det sociale Udvalgs Forhandlinger angaaende Børneværn føres en særlig *Protokol*. Protokollen skal indeholde Oplysning om Navn og Alder paa det Barn, hvis Sag har været behandlet, om de i Mødet fremlagte Dokumenter, de for Udvalget afgivne Forklaringer, samt en tydelig Angivelse af de tagne Beslutninger med Oplysning om, i Henhold til hvilken Lovbestemmelse Beslutningen er taget. Protokollen skal tillige oplyse, hvilke Medlemmer der har været til Stede i Mødet. Har Dommeren deltaget i Sagens Behandling, skal dette fremgaa af Protokollen. Ved Mødets Slutning underskrives Protokollen af de Medlemmer, der har deltaget i Mødet, samt af Dommeren. Ansvar for Protokollens rigtige Førelse paahviler Formanden (Næstformanden).

³⁾ Udvalgets *Forhandlinger* foregaar for lukkede Døre. Udvalgets Medlemmer og de til dette knyttede Medhjælpere har Tavshedspligt, jfr. § 49.

§ 92. ¹⁾ Til *Sagernes* bedst mulige *Oplysning* lader det sociale Udvalg aflægge Besøg i Hjemmet ved et eller flere af

sine Medlemmer eller andre dertil af Udvalget bemyndigede 20 Maj.
Personer og optager Forklaring af Barnets Forældre eller Nr. 181.
Opdragere, af andre med Forholdene kendte Personer samt — hvor Forholdene gør det ønskeligt — af Barnet selv. Til Brug for Sagernes Oplysning udarbejdes et Skema ved Socialministerens Foranstaltning.

²⁾ Gaar Barnet i Skole, eller har det gaaet i Skole, skal dennes Erklæring indhentes; i øvrigt skal som Regel Erklæringer indhentes fra vedkommende Præst, Læremester eller Husbond og eventuelt fra den Læge, der har behandlet Barnet. Udvalget er i særlige Tilfælde berettiget til at forlange, at Læge, Lærer eller Præst personlig kommer til Stede i Udvalget og afgiver Forklaring. Beslutning om et Barns endelige Fjernelse fra Hjemmet maa ikke tages, forinden Barnet er undersøgt af en Læge, og denne har afgivet Erklæring paa et dertil af Socialministeren godkendt Skema.

³⁾ Det sociale Udvalg drager Omsorg for, at den, der har undersøgt Barnets personlige og hjemlige Forhold, saa vidt muligt faar Lejlighed til at udtale sig for Udvalget, jfr. § 27, Stk. 3.

§ 93. ¹⁾ Det sociale Udvalg kan til Sagens Oplysning *indkalde og afhøre* enhver Person, der har Bopæl i Kommunen, og som kan antages at have Kendskab til Forholdene, samt foretage enhver anden nødvendig eller hensigtsmæssig Undersøgelseshandling. Udvalget kan begære Personer, der er bosat udenfor Kommunen, afhørt af vedkommende Kommunes sociale Udvalg. Udvalget kan derhos forlange, at en Person inden Retten under Vidneansvar afgiver Forklaring om sit Kendskab til Sagen. Skal et Barn afhøres af Udvalget, bør det i størst mulig Udstrækning sikres, at Barnet kan udtale sig frit og utvungent; om fornødent kan Afhøringen foretages af et enkelt af Udvalgets Medlemmer.

²⁾ Udvalget kan affordre enhver offentlig Myndighed, som kan antages at kende Forholdene, Erklæring. Politiets Bistand kan fordres, saafremt de fornødne Oplysninger efter Udvalgets Skøn ikke kan tilvejebringes paa anden Maade.

20 Maj. § 94. 1) Barnets Forældre eller de, der træder i disses
Nr. 181. Sted, skal, forsaavidt de har kendt Opholdssted her i Landet,
med passende Varsel opfordres til at udtale sig for Udvalget,
inden Forhandling paabegyndes om Iværksættelse af nogen
af de i dette Afsnits Kap. VIII og IX samt § 114, Stk. 2, om-
handlede Foranstaltninger; de kan søge Bistand hos Tredie-
mand, der ved denne Forhandling kan give Møde i Udvalget.

2) Ved Tilsigelsen, der skal ske ved anbefalet Brev,
henledes Opmærksomheden paa Indholdet af Stk. 1 samt
af § 91, Stk. 3.

§ 95. 1) Det sociale Udvalgs Beslutninger om, at et
Barn ikke maa fjernes fra sit Plejehjem, jfr. § 114, Stk. 2,
om Iværksættelse af forebyggende Foranstaltninger eller om
Fjernelse af et Barn skal enten ved anbefalet Brev meddeles
Barnets Forældre eller dem, der træder i disses Sted, for-
saavidt paagældende har kendt Opholdssted her i Landet,
eller forkyndes efter de for Forkyndelse af Straffedomme
gældende Regler, medmindre paagældende med deres Under-
skrift til Protokollen har frafaldet Forkyndelse. Det til-
kendegives de mødende eller ved Forkyndelsen, i hvilket
Omfang der er Adgang til at indanke Udvalgets Beslutninger,
med Angivelse af Fristen herfor.

2) Udvalget drager Omsorg for, at der tilgaar de ved-
kommende Kommuner Folkeregistre fornødne Meddelelser
om de Børn, der flyttes fra een Kommune til en anden som
Følge af de af Udvalget iværksatte Foranstaltninger. Gaar
Barnet i Skole, og maa det som Følge af Udvalgets Beslut-
ning overgaa til en anden Skole, tilstiller Udvalget straks
den Skole, som Barnet hidtil har søgt, Underretning herom
og udbeder sig Følgeseddel for Barnet samt sørger for, at
Attest om Barnets Antagelse til Skolegang andet Sted til-
vejrbringes. Gaar Barnet til Konfirmationsforberedelse,
og maa denne som Følge af Udvalgets Beslutning afbrydes,
sender Udvalget Underretning til Præsten.

3) Beslutter Udvalget, efter at Sag er rejst, at der intet
videre skal foretages, skal Meddelelse herom som Regel
tilstilles Barnets Forældre eller dem, der træder i disses Sted.

§ 96. Udvalget drager Omsorg for *Fuldbyrdelsen* af 20 Maj.
de trufne Beslutninger. Hertil kan om fornødent forlanges Nr. 181.
Bistand af andre Kommuner eller af Politiet.

§ 97. 1) Udvalgets Medlemmer og de af dette benyttede
Medhjælpere nyder paa Rejser i Anledning af Ledsagelse
af eller Tilsyn med Børn Befordringsgodtgørelse samt Dag-
penge efter Regler, der fastsættes af Socialministeren.

2) Under Tjenesterejser til Deltagelse i de sociale Ud-
valgs Børneværnsarbejde nyder Dommeren Befordrings-
godtgørelse og Dagpenge efter de for hans Embede for Tje-
nesterejser i øvrigt fastsatte Regler.

Kapitel VI. Særlige Regler vedrørende København.

§ 98. For Københavns Kommune oprettes et Børne-
nævnet til at udøve Børneværnet for de i §§ 130, Stk. 1, og 131
omhandlede Børn. Dog kan efter Overenskomst med Magi-
straten ogsaa andre Omraader indenfor Børneværnet hen-
lægges under Nævnet.

§ 99. 1) Børnenævnet i København bestaar af en
Formand, en Næstformand og 3 Gange saa mange Kreds-
værger, som der er Børneværnskredse, jfr. § 100, samt yder-
ligere 6 Medlemmer.

2) Disse 6 Medlemmer danner sammen med Børne-
nævnets Formand og Næstformand Forretningsudvalget.

3) Børnenævnets Formand er Borgmesteren for den
Afdeling indenfor Københavns Magistrat, under hvilken
Børneværnet i øvrigt hører. Børnenævnets Næstformand,
der skal være juridisk uddannet, udnævnes af Magistraten.

4) Borgerrepræsentationen vælger under eet efter For-
holdstal (efter den D'Hondt'ske Fordelingsmaade) de i Stk. 1
nævnte Kredsværger og et tilsvarende Antal Suppleanter,
saaledes at der for hver Kreds vælges 3 Kredsværger og 3
Suppleanter. De nærmere Regler for Valget fastsættes af
Socialministeren efter Indstilling af Borgerrepræsentationen.

5) Kredsværgerne skal saa vidt muligt bo i Kredsen.
Ingen kan vælges til Kredsværge for mere end een Kreds.

20 Maj. Nr. 181. 6) Borgerrepræsentationen vælger endvidere de i Stk. 1 og 2 nævnte 6 Forretningsudvalgsmedlemmer, der skal være Personer, som i Kraft af deres Uddannelse og tidligere Virksomhed maa antages at være i Besiddelse af særlig Indsigt i Børneforsorg. Det maa herved iagttages, at Flertallet af disse Medlemmer skal være Medlemmer af Borgerrepræsentationen.

7) De nævnte Valg gælder for 4 Aar regnet fra den efter Udløbet af en Valgperiode for Borgerrepræsentationen følgende 1. Maj.

8) Der tillægges de af Borgerrepræsentationen valgte Medlemmer af Forretningsudvalget et Honorar, der fastsættes af Kommunalbestyrelsen og udredes af Kommunen.

§ 100. 1) København deles i indtil 20 Børneværnskredse, saaledes at hver Kreds saa vidt muligt afrundes efter vedkommende Bydels Forhold. Delingen foretages af Socialministeren efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen.

2) Efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen kan Socialministeren foretage Ændringer i Kredsinddelingen, derunder formindske eller forøge Antallet af Kredse.

§ 101. Valgbar til Børnenævnet er enhver, som i Henhold til Grundloven har Valgret til Folketinget. Enhver valgbar er forpligtet til at modtage Valg i to efter hinanden følgende Valgperioder. Ingen, som er fyldt 60 Aar, er forpligtet til at modtage Valg.

§ 102. Hvervet som Medlem af Børnenævnet eller Suppleant bortfalder, naar paagældende ikke længer fyldstgør Betingelserne for at kunne vælges til Børnenævnsmlem.

§ 103. 1) Sagerne afgøres af Forretningsudvalget under Tiltræden af Kredsværgerne for den Børneværnskreds, hvorunder Sagen hører.

2) En Sag skal forinden dens endelige Afgørelse være undersøgt af en af Kredsværgerne.

§ 104. 1) Det i § 103, Stk. 1, omhandlede Udvalg er beslutningsdygtigt, naar mindst 3 Medlemmer af Forretningsudvalget, deriblandt Formanden eller Næstformanden, samt en af Kredsværgerne er til Stede. I Tilfælde af Stemme-

lighed gør Formandens (Næstformandens) Stemme Udslaget. 20 Maj. Til en gyldig Beslutning om at fjerne et Barn fra Hjemmet Nr. 181. kræves dog, at mindst 6 Medlemmer er til Stede, og at mindst $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende stemmer derfor. Reglerne i §§ 85, 86, 87, Stk. 3, og 91—97 finder tilsvarende Anvendelse.

2) Formanden eller Næstformanden sammenkalder Udvalget og leder dets Møder.

§ 105. Er Udvalget ikke samlet, kan Formanden eller Næstformanden iværksætte saadanne Foranstaltninger overfor et Barn, som ikke kan udsættes uden Fare for Barnets Vel. Beslutninger om saadanne foreløbige Foranstaltninger forelægges snarest muligt Udvalget til Godkendelse.

§ 106. Samtidig med at Udvalget træffer Beslutning om et Barns foreløbige eller endelige Anbringelse udenfor Hjemmet, giver det herom Underretning til Magistraten, der varetager det videre fornødne med Hensyn til Udredelsen af de dermed forbundne Udgifter, jfr. herved § 86, Stk. 1.

§ 107. Med Hensyn til Klage over de af Børnenævnet truffne Beslutninger gælder samme Regler som overfor de af det sociale Udvalg truffne Beslutninger.

§ 108. De Pligter, der i Henhold til §§ 173 og 174 paahviler det sociale Udvalg med Hensyn til at overvære Afhøringer af Børn under 18 Aar m. v. og til at yde Bistand ved Anbringelse af Personer, der ellers skulde fængsles, paahviler i København Børnenævnet.

§ 109. Mindst 2 Gange aarlig og i øvrigt saa ofte, som Forretningsudvalget eller en Trediedel af Kredsværgerne ønsker det, afholder Børnenævnet Fællesmøde for samtlige Medlemmer. I de ordinære Møder aflægger Forretningsudvalget Beretning om Virksomheden siden sidste Møde, og Sager af særlig Betydning forhandles.

Kapitel VII. Om Tilsyn med Børn m. v.

Det almindelige Plejetilsyn.

§ 110. 1) I nedennævnte Tilfælde undergives Børn Tilsyn af det sociale Udvalg i Overensstemmelse med Reglerne i dette Kapitel:

20 Maj. 1) Børn under 14 Aar, som for Betaling er anbragt i Familiepleje eller Dagpleje;
Nr. 181.

- 2) Børn udenfor Ægteskab indtil deres 7de Aar;
- 3) Børn under 18 Aar, der udenfor Forsørgelsesanstalter lever sammen med Forældre, som oppebærer vedvarende Kommunehjælp eller Fattighjælp; Tilsynet kan i disse Tilfælde udstrækkes i indtil 3 Maaneder efter den sidst ydede Hjælps Ophør;
- 4) Børn, til hvis Forsørgelse der af det offentlige udbetales Bidrag i Henhold til Bestemmelserne i Afsnit III.

2) Udvalget kan derhos, naar Hensynet til et Barns Velfærd kræver det — efter stedfunden Undersøgelse i det enkelte Tilfælde —, beslutte at inddrage under Tilsyn:

- 1) Børn under 14 Aar, der er anbragt i Familiepleje uden Betaling;
- 2) Adoptivbørn under 14 Aar, saafremt Adoptivforældrene har modtaget eller modtager Vederlag for Adoptionen, herunder Underholdsbidrag;
- 3) Børn udenfor Ægteskab indtil deres 14de Aar.

3) Udvalget kan, naar Forholdene i det enkelte Tilfælde taler derfor, fritage for Tilsyn:

- 1) Børn udenfor Ægteskab, der lever under gode Forhold;
- 2) Børn, til hvis Forsørgelse der ydes eller er ydet Understøttelse som i Stk. 1, Nr. 3, ommeldt, eller til hvilke der af det offentlige udbetales Bidrag i Henhold til Bestemmelserne i Afsnit III;
- 3) Børn i Familiepleje eller Dagpleje, naar Plejeforholdet ikke skønnes begrundet i Hensynet til Fortjeneste eller Erhverv, og Plejen i det hele findes god;
- 4) Børn, med hvilke der føres Tilsyn af en med offentlig Anerkendelse virkende Forening for Børneforsorg.

§ 111. 1) Reglerne i dette Kapitel finder ikke Anvendelse paa Børn, for hvilke der er beskikket Tilsynsværge i Henhold til Bestemmelserne i Kap. VIII, eller som er under Forsorg i Henhold til Kap. IX, og ej heller paa Børn, der er anbragt i Opdragelseshjem, Helbredelsesanstalter eller lignende eller i Institutioner for Særforborg.

2) Børn under 14 Aar, der er anbragt i kontrolleret Familiepleje af en anerkendt Institution for Særforborg, er ikke undergivet Tilsyn i Henhold til § 110, men forsaavidt Barnet er anbragt hos andre end den, der er Indehaver af Forældremyndigheden, kræves Plejetilladelse i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 115.

§ 112. 1) Det sociale Udvalg kan udøve Tilsynet ved Hjælp af særlig beskikkede *tilsynsførende* eller overdrage Udøvelsen af Tilsynet med bestemte Børn eller bestemte Grupper af Børn til en af de med offentlig Anerkendelse virkende Foreninger for Børneforsorg. For Piger samt for Drengene under 7 Aar bør i Regelen beskikkes en Kvinde. For Børn under 1 Aar skal der, hvor Forholdene muliggør det, beskikkes en Kvinde med særligt Kendskab til Plejen af spæde Børn.

2) Hvervet som *tilsynsførende* er et borgerligt Ombud. Den, som har været *tilsynsførende* i 4 Aar, kan frasi sig Hvervet og er da ikke forpligtet til at overtage dette før efter 4 Aars Forløb. Ingen, som har opnaaet en Alder af 60 Aar, er forpligtet til at overtage Hvervet.

3) Forsaavidt det ikke maatte være muligt i Medfør af Reglerne i Stk. 1 og 2 at udmelde et tilstrækkeligt Antal kvalificerede *tilsynsførende*, kan der med Samtykke af Socialministeren benyttes lønnede *tilsynsførende*.

4) Det meddeles det Hjem, i hvilket Barnet er anbragt, hvem der fører Tilsyn.

§ 113. 1) Den *tilsynsførende* skal jævnlig tilse Barnet og har Ret til at faa Adgang til Barnets Opholdssted. Han bistaar Hjemmet med Raad og Vejledning og paaser, at Opdragerne gør deres Pligt overfor Barnet. Han afgiver een Gang aarlig og i øvrigt, naar særlig Anledning gives, Indberetning til det sociale Udvalg.

2) Har den *tilsynsførende* indberettet, at der ved Barnets Pleje, Opdragelse eller Uddannelse er Mangler, som trods hans Paatale ikke er afhjulpel, giver det sociale Udvalg, om fornødent efter indhentet Erklæring fra Embedslægen, Hjemmet Paalæg om at afhjælpe Manglerne. Efterkommes saadant

20 Maj. Paalæg ikke, og findes Plejen eller Opdragelsen i øvrigt ufor-
 Nr. 181. svarlig, er det sociale Udvalg, hvis Tildeling af Advarsel
 eller Beskikkelse af Tilsynsværge i Henhold til § 123 ikke
 skønnes at være tilstrækkelig, efter et passende Varsel be-
 rettiget til at hæve Plejeforholdet og om fornødent at lade
 Barnet midlertidig anbringe paa hensigtsmæssig Maade; saa-
 dan Anbringelse maa ikke vare over 3 Maaneder.

3) Fjernelse af Barnet fra dets eget Hjem kan kun ske
 i Henhold til Bestemmelserne i Kap. IX.

4) Det sociale Udvalg paaser, at ingen uautoriseret Person
 anvendes som Mellemmand ved Plejeanbringelse eller ved
 Adoption.

5) Det sociale Udvalg skal een Gang aarlig og i øvrigt,
 naar der er særlig Grund dertil, i en dertil af Socialministeriet
 autoriseret Protokol gøre Tilførsel om Barnets Forhold.

6) Socialministeren giver nærmere Regler for den til-
 synsførendes almindelige Pligter, særlig angaaende Tilsynet
 med spæde Børn.

§ 114. 1) Det sociale Udvalg kan give den, der faar
 udbetalt Bidrag i Medfør af Bestemmelserne i Afsnit III,
 nærmere Paalæg angaaende Bidragets Anvendelse. Efter-
 kommes saadant Paalæg ikke, eller gør Forholdene det i øvrigt
 nødvendigt, kan Udvalget forlange Bidraget udbetalt til sig,
 for efterhaanden at stille det til Raadighed for vedkommende
 eller anvende det til Gavn for Barnet.

2) Godtgøres det for det sociale Udvalg, at et Barn,
 med hvilket der kan føres Tilsyn efter Reglerne i § 110,
 uden rimelig Grund søges fjernet fra et godt Plejehjem, kan
 Udvalget — efter Undersøgelse i Overensstemmelse med
 Reglerne i Kap. V — bestemme, at Barnet ikke uden Sam-
 tykke fra Udvalget maa fjernes fra Plejehjemmet.

Plejetilladelse.

§ 115. 1) Ingen maa modtage eller have noget Barn
 under 14 Aar i Familiepleje eller mod Betaling i Dagpleje
 uden dertil at have faaet Tilladelse af det sociale Udvalg.

2) Plejetilladelse maa som Regel kun gives til samlevende

Ægtefæller, som ikke selv har mere end 3 Børn under 14 Aars 20 Maj.
 Alderen i Hjemmet. Der bør som Regel ikke anbringes mere Nr. 181.
 end 1 Barn under 1 Aar i samme Plejehjem, og flere end
 2 Børn maa i Regelen ikke samtidig være anbragt i samme
 Familie, medmindre de alle er Søskende. Der kan meddeles
 enlige Kvinder Tilladelse til at modtage Piger i Pleje og
 undtagelsesvis Dreng, navnlig i spæd Alder. Plejetilladelse
 bør kun under ganske særlige Omstændigheder gives enlige
 Mænd. Plejetilladelse bør som Regel ikke meddeles Personer
 over 55 Aar.

3) Inden Tilladelsen gives, skal det sociale Udvalg lade
 Anbringelsesstedet undersøge og paase, at der foreligger Læge-
 attest, hvorefter der ikke er Grund til at antage, at Pleje-
 forældrene og deres Husstand er syge eller frembyder Tegn
 paa smittesfarlig Tuberkulose eller anden smitsom Sygdom.
 Forinden et Barn anbringes i Pleje, skal der foreligge Læge-
 attest for, at Barnet ikke frembyder Tegn paa smittesfarlig
 Tuberkulose, venerisk eller anden smitsom Sygdom. Barnet
 skal have eget Sengested.

4) Plejetilladelse gives skriftlig for hvert enkelt Barn.
 Naar Plejeforholdet af en eller anden Grund ophører, skal
 Plejetilladelsen tilbageleveres.

§ 116. 1) Det paahviler den, der anbringer eller lader
 et Barn anbringe i Pleje, at forvisse sig om, at Plejehjemmet
 har den i Henhold til § 115 fornødne Tilladelse til at mod-
 tage Barnet, samt straks at give det sociale Udvalg Meddelelse,
 naar Barnet er anbragt i Plejehjemmet. Samme Forpligtelse
 paahviler den Person, der virker som Mellemmand ved Pleje-
 anbringelse eller ved Adoption.

2) Det paahviler den, der har faaet Tilladelse til at mod-
 tage et Barn i Pleje, straks at give det sociale Udvalg Med-
 delelse, naar Barnet er modtaget, naar Barnet dør, eller naar
 Plejeforholdet af andre Grunde ophører, naar en af Pleje-
 forældrene dør eller fraflytter Hjemmet, eller Plejeforholdet
 i øvrigt i væsentlig Grad skifter Karakter, samt naar For-
 andring af Bopæl finder Sted.

3) Finder Flytning Sted til en anden Kommune, paahviler

20 Maj. det saavel Plejeforældrene som det sociale Udvalg, saa snart Nr. 181. det er kommet til Kundskab om Fraflytningen, at meddele denne til det sociale Udvalg i den Kommune, til hvilken Plejehjemmet er flyttet; samtidig oversendes de om Plejeforholdet foreliggende Oplysninger. Udvalget i den Kommune, til hvilken Plejehjemmet er flyttet, afgør, om fornyet Plejetilladelse kan gives. Det sociale Udvalg i Fraflytningskommunen maa ikke lade Barnet udgaa af Tilsyn, forinden det fra det sociale Udvalg i Tilflytningskommunen har modtaget Meddelelse om, at Barnet er inddraget under Tilsyn eller fritaget herfor.

Særlige Bestemmelser om Børn fødte udenfor Ægteskab.

§ 117. 1) En Jordemoder eller en som Fødselshjælper fungerende Læge, der har gjort Tjeneste ved Fødselen af et Barn udenfor Ægteskab, skal inden 3 Dage efter Fødselen gøre Anmeldelse om denne til det sociale Udvalg paa det Sted, hvor Fødselen er foregaaet. Til Anmeldelsen, der skal indeholde Oplysning om Moderens Navn, Stilling, Fødselsaar og -dag, Fødselssted og faste Bopæl eller Opholdssted, Barnets Fødselsdag, Køn og Fødested samt om, hvor Barnet agtes anbragt, benyttes en dertil af Socialministeren godkendt Blanket. Har ingen Jordemoder eller Læge bistaaet ved Fødselen, paahviler det Moderen at sørge for, at de nævnte Oplysninger inden 3 Dage tilstilles Udvalget.

2) Med Hensyn til Børn, der er født udenfor Ægteskab paa Rigshospitalet eller paa Fødselsanstalten i Jylland, paahviler det Hospitalet eller Anstalten at afgive den i Stk. 1 nævnte Anmeldelse senest 2 Dage før Udskrivningen.

3) Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn er forpligtet til at give de Oplysninger, som udkræves til Afgivelsen af de i Stk. 1 og 2 nævnte Anmeldelser.

4) Det paahviler det sociale Udvalg at føre nøjagtig Fortegnelse over samtlige indgaaede Anmeldelser.

§ 118. 1) Saa snart det sociale Udvalg har modtaget en Anmeldelse i Henhold til § 117, skal det straks undersøge Moderens og Barnets Forhold og sørge for, at Barnet

undergives Tilsyn i Overensstemmelse med Reglerne i denne Lov. 20 Maj. Nr. 181.

2) Paatænkes det ifølge Anmeldelsen at anbringe Barnet i en anden Kommune, skal Udvalget paa Fødestedet give det sociale Udvalg paa det paatænkte Anbringelsessted fornøden Meddelelse herom og samtidig oversende de om Barnets Forhold foreliggende Oplysninger; det førstnævnte Udvalg maa dog ikke endeligt lade Barnet udgaa af sit Tilsyn, forinden det fra Udvalget paa det paatænkte Anbringelsessted har modtaget Meddelelse om, at Tilflytningen har fundet Sted, og at Barnet er inddraget under Tilsyn.

3) Viser de i Anmeldelsen indeholdte Oplysninger sig urigtige eller mangelfulde, eller er der i øvrigt Grund til at antage, at Barnet søges unddraget Tilsynet, skal det sociale Udvalg uden Ophold, om fornødent ved Politiets Bistand, lade Undersøgelse anstille om Barnets Anbringelsessted og drage Omsorg for, at det undergives Tilsyn.

§ 119. 1) Det paahviler Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn, der er undergivet Tilsyn efter denne Lov, eller den, der træder i hendes Sted, straks at give det sociale Udvalg Meddelelse, naar Barnet dør, eller naar Barnets Opholdssted forandres.

2) Flyttes Barnet til en anden Kommune, paahviler det saavel Moderen — eller den, der træder i hendes Sted — som Udvalget, saa snart det er kommet til Kundskab om Flytningen, at meddele denne til Udvalget i den Kommune, til hvilken Barnet er flyttet; samtidig oversendes de om Barnets Forhold foreliggende Oplysninger. Reglerne i § 118, Stk. 2 og 3, finder tilsvarende Anvendelse.

3) Angives det, at Barnet er flyttet til Udlandet, bør Udvalget saa vidt muligt søge dets Opholdssted fastslaaet.

Forskellige Bestemmelser.

§ 120. Naar det sociale Udvalg første Gang eller efter Afbrudelse udbetaler Bidrag i Henhold til Bestemmelserne i Afsnit III til et Barn, der opholder sig i en anden Kommune, underretter Udvalget straks det sociale Udvalg i sidstnævnte

20 Maj. Kommune herom med Oplysning om Barnets Navn, Alder Nr. 181. og Opholdssted, Bidragets Størrelse og Forfaldstid samt om, hvem der er Barnets Forsørgere.

§ 121. 1) En af det sociale Udvalg truffen Afgørelse, ved hvilken Plejetilladelse nægtes eller tilbagesendes, kan af Plejehjemmet inden 14 Dage, efter at Meddelelse om Afgørelsen er givet, *indankes* for Amtet, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner for Socialministeren.

2) Inden samme Frist kan den, hos hvem Barnet er anbragt, indanke en af det sociale Udvalg i Henhold til § 110, Stk. 2, truffen Afgørelse om Inddragelse af et Barn under Tilsyn.

3) Tilsvarende Adgang til Anke har den, overfor hvem der i Henhold til § 114, Stk. 2, er nedlagt Forbud mod Flytning af et Barn fra et Plejehjem.

§ 122. 1) Det sociale Udvalg afgiver hvert Aar i Januar Maaned Beretning til Overinspektøren for Børneforsorgen om Tilsynet i det sidst forløbne Kalenderaar. Beretningen skal indeholde Oplysning om Antallet af Børn, der var undergivet Tilsyn ved Aarets Begyndelse, de i Aarets Løb foregaaede Ændringer, Antallet af meddelte Plejetilladelser m. v.

2) Socialministeren kan give Forskrifter angaaende den nærmere Gennemførelse af Tilsynet med de i dette Kapitel omhandlede Børn. Naar Omstændighederne giver Anledning dertil, har Overinspektøren for Børneforsorgen at anstille eller lade anstille Undersøgelser angaaende Tilsynets Gennemførelse.

Kapitel VIII. Forebyggende Børneværn.

§ 123. 1) Efter stedfunden Undersøgelse i Henhold til Reglerne i Kap. V kan det sociale Udvalg i Tilfælde, hvor der vilde være Hjemmel til at fjerne et Barn fra dets Hjem, jfr. §§ 130, Stk. 1, og 131, men hvor det dog under Hensyn til Barnets Velfærd skønnes forsvarligt at undlade Fjernelse, saavel som i Tilfælde, hvor et Barns Velfærd iøvrigt kræver, at forebyggende Foranstaltninger i værksættes — saasom naar det godtgøres, at en Person ikke forsvarlig sørger for

eller forsvarlig behandler de Børn, der opholder sig hos 20 Maj. ham, eller naar et Barn i øvrigt trænger til særlig Støtte —, Nr. 181. beslutte Anvendelse af følgende Foranstaltninger:

- 1) Tildeling af Advarsel til Barnet og dets Forældre eller andre Opdragere;
- 2) Beskikkelse af en Tilsynsværge for Barnet;
- 3) Meddelelse af Paalæg overfor Forældre eller andre Opdragere med Hensyn til Barnets Pleje, Opdragelse, Oplæring eller Arbejde, herunder Paalæg om, at Børn over den undervisningspligtige Alder skal søge en Fortsættelsesskole, Aftenskole, teknisk Skole eller lignende, at undervisningspligtige Børn skal besøge en Dagarbejdsskole, et Fritidshjem eller anden lignende Institution, og at Børn under den undervisningspligtige Alder skal søge et Børneasyl, en Børnehave, et Dag hjem for spæde Børn eller lignende Institution.

2) Udvalget kan give nærmere Forskrifter for Gennemførelsen af de her nævnte Paalæg og kan, særlig naar Fjernelse fra Hjemmet herved kan undgaas, i Trangstilfælde som Særhjælp yde Forældre eller Opdragere økonomisk Hjælp til Afholdelse af de Udgifter, der direkte forårsages af de givne Paalæg, saasom Udredelse af Skolepenge og Vederlag for Optagelse i de i Stk. 1, Nr. 3, nævnte forebyggende Institutioner.

§ 124. Udvalgets Beslutninger om Iværksættelse af de i § 123, Stk. 1, Nr. 2 og 3, nævnte Foranstaltninger kan af den, der har Forældremyndigheden over Barnet (for Ægtebørn hver af Forældrene), eller af den, der faktisk udøver Forældremyndigheden, inden 14 Dage, efter at Forkyndelse af Udvalgets Beslutning er sket, forsøgt eller frafaldet, *indankes* for Amtet, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner for Socialministeren.

§ 125. 1) *Beskikkelse af Tilsynsværge* i Henhold til § 123 sker til det sociale Udvalgs Børneværnsprotokol. Udvalget meddeler den beskikkede skriftlig Beskikkelse og giver ham Instruks om det ham overdragne Hverv. Der udfærdiges

20 Maj. af Socialministeren en Instruks for Tilsynsværgens almindelige Nr. 181. lige Pligter.

²) Som Tilsynsværge kan beskikkes et af Udvalgets Medlemmer, en af Udvalgets frivillige eller lønnede Medhjælpere eller en anden dertil villig og egnet Mand eller Kvinde. For Piger samt for Drengene under 7 Aar bør i Regelen beskikkes en Kvinde. For Børn under 1 Aar skal der, hvor Forholdene muliggør det, beskikkes en Kvinde med særligt Kendskab til Plejen af spæde Børn.

³) Det paahviler Tilsynsværgen at bistaa Hjemmet med Raad og Vejledning vedrørende Omsorgen for og Opdragelsen af Barnet og at paase, at Opdragerne gør deres Pligt overfor Barnet. Dersom der er givet Hjemmet et særligt Paalæg i Henhold til § 123, Stk. 1, Nr. 3, har Tilsynsværgen at paase, at Paalæget efterkommes. Med Hensyn til Underholdsbidrag i Henhold til Bestemmelserne i Afsnit III finder Reglerne i § 114, Stk. 1, tilsvarende Anvendelse.

⁴) Er Tilsynsværge beskikket for et Barn, der er anbragt i Plads eller Lære, kan Udvalget bestemme, at Lønnen skal udbetales til Tilsynsværgen, der anvender den til Bedste for Barnet.

⁵) Tilsynsværgen tilstiller, saa ofte der maatte være Anledning dertil og mindst 2 Gange aarlig, Udvalget Beretning om Barnets og Hjemmets Forhold. Finder Tilsynsværgen, at Barnets eller Hjemmets Forhold giver Anledning til Iværksættelse af yderligere Foranstaltninger eller Ændring af de allerede truffene, skal han omgaaende gøre Indstilling derom til Udvalget.

§ 126. Institutioner for forebyggende Børneværn, til hvilke Børn henvises i Medfør af § 123, skal have offentlig Anerkendelse. Denne gives efter Indstilling af Overinspektøren for Børneforsorgen af Socialministeren, der fastsætter nærmere Regler for Institutionernes Indretning, Ledelse og Bestyrelse m. m. samt fastsætter, hvilken Betaling Institutionerne kan kræve for de Børn, der henvises til dem af det sociale Udvalg. Anerkendelsen, der meddeles med en bestemt Person som Leder, og som skal fornyes ved Leder-

skifte eller Flytning til andre Lokaler, kan til enhver Tid 20 Maj. tages tilbage. For hver anerkendt forebyggende Institution Nr. 181. skal der forefindes en af Overinspektøren godkendt Vedtægt.

§ 127. ¹) Til Fremme af Oprettelse og forsvarlig Drift af Institutioner for forebyggende Børneværn stilles af Statskassen et Beløb, hvis Størrelse fastsættes paa de aarlige Finanslove, til Raadighed til Anvendelse efter de i §§ 128 og 129 givne Regler til Tilskud til Daghjem for spæde Børn, Børneasylter, Børnehaver, Dagarbejdsskoler, Fritidshjem eller andre Institutioner med lignende Formaals for Børn under 14 Aar.

²) Under særlige Forhold kan Tilskud gives til Institutioner med det Formaal at sysselsætte Børn over den undervisningspligtige Alder udenfor Arbejdstiden.

³) Tilskud kan ikke gives, saafremt paagældende Institution er anerkendt eller modtager Tilskud som Led i det almindelige Skolevæsen.

§ 128. ¹) For at opnaa Tilskud i Henhold til § 127 skal en Institution være godkendt af Socialministeren. Godkendelse kan kun meddeles Institutioner, der

- 1) enten drives af det sociale Udvalg eller har en Bestyrelse paa mindst 3 Medlemmer, hvoraf saa vidt muligt den ene skal være Læge, en anden Lærer eller en i Barnepleje uddannet Person,
- 2) er aaben for Tilgang af Børn i mindst 4 Timer daglig paa Søndage hele Aaret rundt med Undtagelse af en rimelig Sommerferie,
- 3) udelukkende eller dog væsentligst modtager Børn af mindrebemidlede Forældre,
- 4) opkræver en passende Betaling for Børnenes Benyttelse af Institutionen; Betalingen skal mindst svare til Værdien af den Kost, der af Institutionen ydes Børnene. Bestyrelsen skal dog være berettiget til efter stedfunden Undersøgelse i de enkelte Tilfælde at tilstaa Friplads, helt eller delvis, saafremt den finder, at et Barns Forældre ikke kan udrede den fastsatte Betaling uden at komme til at mangle det fornødne til Familiens Forsørgelse.

20 Maj. For Institutioner for Børn over 7 Aars Alderen kan Social-Nr. 181. ministeren frafalde den under Nr. 2 nævnte Betingelse.

2) Det sociale Udvalg har Ret til efter Andragende fra Institutionen eller Forældrene, hvor Forholdene efter Undersøgelse i det enkelte Tilfælde taler derfor, som Særhjælp at betale helt eller delvis for Børn af trængende Forældre.

§ 129. 1) Statstilskuddet ydes med Beløb, der ikke maa overstige Halvdelen af de med Institutionens Drift i det sidst forløbne Regnskabsaar forbundne Udgifter, bortset fra Udgifter til Lokale og dettes Forsyning med mur- og nagelfast Inventar.

2) Tilskud kan ikke ydes for nogen Tid, der ligger forud for Institutionens Godkendelse.

3) Til Oprettelse af en forebyggende Institution, der søger Godkendelse og forpligter sig til at følge Reglerne i § 128, kan der ydes Tilskud med indtil Halvdelen af de med Lokalets Indretning og Anskaffelse af fornødent Inventar forbundne Udgifter. Under særlige Omstændigheder kan tilsvarende Tilskud ydes til Forbedring af Lokaler, der allerede er i Brug.

Kapitel IX. Børns Anbringelse udenfor deres Hjem.

Anbringelsesgrunde, Anbringelsessteder m. v.

§ 130. 1) Naar Hensynet til Barnets Velfærd kræver det, og forebyggende Foranstaltninger i Henhold til Bestemmelserne i Kap. VIII ikke skønnes tilstrækkelige, skal det sociale Udvalg — efter stedfunden Undersøgelse i Henhold til Kap. V — beslutte *Fjernelse fra Hjemmet* af et Barn under 18 Aar, naar Barnet

- 1) har en særlig vanskelig Karakter eller har udvist meget slet Opførsel, og Barnets Forældre eller andre Opdragere ikke skønnes at kunne magte dets Opdragelse,
- 2) paa Grund af Forældres eller andre Opdrageres Læsefuldhed, grove Forsømmelighed eller Mangel paa Villie

til at forserge Barnet eller paa Evne til at opdrage det 20 Maj. findes at være udsat for Vanrøgt eller Fordærvelse, Nr. 181.

- 3) af Forældre eller andre Opdragere mishandles eller behandles saaledes, at dets sjælelige eller legemlige Sundhed eller Udvikling udsættes for alvorlig Fare,
- 4) paa Grund af legemlige eller sjælelige Mangler er trængende til Særforborg, der ikke kan iværksættes i Hjemmet, saasom naar det er aandssvagt, sindssygt, epileptisk, døvt, talemiddellidende, blindt, vanført eller tuberkuløst, og Forældre eller andre Opdragere ikke sørger for, at Barnet undergives den fornødne Særforborg i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 252 fig.

2) Endvidere paahviler det Udvalget at drage Omsorg for Anbringelse, Opdragelse og Uddannelse af et Barn, der staar uden Forsørger, eller hvis Forældre midlertidig paa Grund af Sygdom eller lignende er ude af Stand til at sørge forsvarlig for det og derfor har fremsat Begæring derom.

§ 131. 1) Anser det sociale Udvalg det for sandsynligt, at de Forhold, der giver Anledning til, at et Barn maa fjernes fra Hjemmet i Henhold til § 130, Stk. 1, kan ændres i Løbet af kortere Tid, kan Udvalget træffe Beslutning om, at Barnet *for bestemt Tid* skal anbringes udenfor Hjemmet, saaledes at Udvalget samtidig tager Beslutning om, til hvilken Dato inden Udløbet af 3 Maaneder Sagen vil være at genoptage.

2) Anbringelse som i Stk. 1 omhandlet kan ogsaa anvendes overfor et undervisningspligtigt Barn, der har gjort sig skyldig i oftere gentagen Skulken fra Skolen, fortsat betydelig Dovenskab eller meget slet Opførsel i Skolen, samt overfor et Barn, der har gjort sig skyldig i betydelige Skoleforsømmelser, som skyldes Forældrenes eller andre Opdrageres Forhold, naar Anvendelsen af Skolemulkter ikke har formaaet at bringe Forsømmelserne til Ophør.

3) Ved Sagens Genoptagelse kan Udvalget beslutte at hjemgive Barnet eller at forlænge Fjernelsen, dog ikke udover 1/2 Aar fra den Dato, den første Fjernelse iværksættes.

4) Til en gyldig Beslutning om Fjernelse for bestemt Tid udkræves det i § 87, Stk. 1, 2det Pkt., jfr. § 104, Stk. 1,

20 Maj. 3die Pkt., fastsatte Flertal, hvorimod det ikke er nødvendigt Nr. 181. at tilkalde Dommeren.

¹⁾ Skønnes ved Sagens Behandling Fjernelse udover 3 Maaneder, henholdsvis $\frac{1}{2}$ Aar, nødvendig, skal Udvalget straks træffe Beslutning herom under Iagttagelse af samtlige Regler i § 87.

§ 132. Udvalgets Beslutninger i Henhold til §§ 130, Stk. 1, og 131 kan af dem, der har Forældremyndigheden over Barnet (for Ægtebørn hver af Forældrene), eller som faktisk udøver Forældremyndigheden, indankes for Landsnævnet for Børneforsorg inden 14 Dage, efter at Forkyndelse af Udvalgets Beslutning er sket, forsogt eller frafaldet.

§ 133. ¹⁾ Naar et Barn i Medfør af Bestemmelserne i §§ 130, Stk. 1, eller 131 er fjernet fra Hjemmet eller i Medfør af § 130, Stk. 2, er inddraget under det sociale Udvalgs Forsorg, tilkommer Forældremyndigheden det sociale Udvalg, som kan bemyndige en Person, Institution eller anerkendt Forening for Børneforsorg til paa Udvalgets Vegne at udøve denne Myndighed; er et Barn anbragt i et Opdragelseshjem eller i en Institution for Særforborg, udøves Forældremyndigheden paa Udvalgets Vegne af Hjemmets eller Institutionens Forstander, saa længe Barnet er i Hjemmet eller Institutionen eller staar under Tilsyn derfra.

²⁾ Personer, der er inddraget under Forsorg i Medfør af Bestemmelserne i dette Kapitel, er undergivet Forældremyndighed, saa længe Forsorgen varer.

§ 134. Naar det sociale Udvalg i Medfør af Bestemmelserne i §§ 130, Stk. 1, eller 131 har fjernet et Barn fra dets Hjem eller i Medfør af § 130, Stk. 2, overtager Forsorgen for et Barn, paahviler det Udvalget straks at tage Beslutning om Barnets fremtidige Anbringelse. Beslutningen skal angive, om Barnet skal anbringes i Pleje, Lære eller til anden Uddannelse, i Tjeneste, til Opdragelse i et af de i § 157 nævnte Opdragelseshjem eller undergives Særforborg, alt under Iagttagelse af Reglerne i §§ 135—138.

§ 135. ¹⁾ Maa det antages, at et Barn, der i Medfør af Bestemmelserne i § 130, Stk. 1, skal fjernes fra Hjemmet

eller i Medfør af § 130, Stk. 2, undergives Udvalgets Forsorg, 20 Maj. er aandssvagt, sindssygt, epileptisk, døvtumt, talemiddende, Nr. 181. blindt, vanført eller tuberkuløst, skal Udvalget efter nærmere Iagttagelse og Lægeundersøgelse — om fornødent efter en Specialists Bedømmelse — søge oplyst, om særlig Forsorg i den Anledning bør finde Sted. Finder Udvalget herefter, at særlig Forsorg er nødvendig, skal Udvalget sørge for, at Barnet anbringes i en egnet Institution for Særforborg eller under dennes Tilsyn, alt i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 252 flg.

²⁾ Naar Hensynet til Barnets Velfærd kræver det, kan Udvalget foreløbig anbringe et saadant Barn i Pleje, i et Optagelseshjem eller i en lignende Institution, indtil Særforborg kan etableres.

§ 136. ¹⁾ Udenfor de i § 135 nævnte Tilfælde bliver Børn under 14 Aar, som ikke kan antages at være af særlig vanskelig Karakter og ikke har udvist særlig slet Opførsel, som Regel at anbringe i en Familie (Plejhjem). Anbringelse i Plejhjem kan forbindes med Paalæg om at lade Barnet søge en Institution for forebyggende Børneforborg, jfr. Kap. VIII.

²⁾ Børn under 14 Aar, hvis Anbringelse i Plejhjem paa Grund af særlige Omstændigheder, f. Eks. af Helbredsbersyn, maa antages at støde paa Vanskeligheder, samt Børn, for hvem det skønnes at være af særlig Betydning, saaledes som Regel Søkende, anbringes i Børnehjem.

³⁾ Børn under 14 Aar, hvis legemlige eller aandelige Udvikling ikke staar Maal med det normale, men som dog ikke er trængende til Særforborg, jfr. § 135, anbringes ssaa vidt muligt i særlige for saadanne Børn beregnede Hjem.

⁴⁾ Børn under 14 Aar, undtagelsesvis 15 Aar, der har en særlig vanskelig Karakter, eller som har udvist meget slet Opførsel, saaledes at der er Fare for, at deres Optagelse i de almindelige Skoler vil have uheldig Indvirkning paa andre Børn, anbringes i Skolehjem.

§ 137. ¹⁾ Børn over 14 Aar, som ikke kan antages at være af særlig vanskelig Karakter og ikke har udvist særlig

20 Maj. slet Opførsel, og som ikke er trængende til Særforsorg, jfr. Nr. 181. § 135, bør som Regel anbringes i Lære eller i Tjenesteplasser eller paa anden Maade til Uddannelse efter deres Anlæg, Evner og øvrige Forhold.

2) Børn over 14 Aar, hvis legemlige eller aandelige Udvikling ikke staar Maal med det normale og derfor ikke kan anbringes i Tjeneste, Lære eller lignende, men som dog ikke er trængende til Særforsorg, jfr. § 135, anbringes saa vidt muligt i særlige for saadanne Børn beregnede Hjem (Fredeshjem).

3) Børn over 14 Aar, der har en særlig vanskelig Karakter eller har udvist meget slet Opførsel, anbringes som Regel i et Ungdomshjem eller, saafremt et kortere Ophold i et Opdragelseshjem skønnes tilstrækkeligt, i Optagelseshjem eller i anden til Uddannelse og Oplæring bestemt Institution.

§ 138. 1) Er Udvalget i Tvivl om, hvorledes et Barn bør anbringes, kan det anbringe Barnet til Iagttagelse i et hertil egnet *Optagelseshjem* (Iagttagelseshjem).

2) Kan et Barn ikke straks anbringes som af Udvalget besluttet, anbringes det foreløbig i et *Optagelseshjem* eller paa anden hensigtsmæssig Maade. Børn, der ikke forsørges sammen med deres Forældre, maa ikke anbringes paa Arbejdsanstalt eller anden lignende Forsørgelsesanstalt, jfr. § 32.

§ 139. 1) Har Udvalget besluttet at anbringe et Barn i *Pleje, Lære eller til Uddannelse* paa anden Maade eller i *Tjeneste*, afslutter Udvalget de hertil fornødne Overenskomster eller overdrager dette Hverv til en anerkendt Forening.

2) Inden saadan Anbringelse sker, undersøges Anbringelsesstedet af det sociale Udvalg for den Kommune, i hvilken Anbringelsesstedet er beliggende, eller af den Forening, hvem Anbringelsen er overdraget.

3) Undersøgelsen af Anbringelsesstedet for Børn, med hvilke der i Henhold til Bestemmelsen i § 144 ikke skal føres Tilsyn af det sociale Udvalg paa Anbringelsesstedet, kan foretages ved det anbringende Udvalgs Foranstaltning.

4) Ved Afgørelsen af, om et af de i denne Paragraf nævnte

Anbringelsessteder kan godkendes, skal Hensyn tages til, 20 Maj. om det kan antages, at Barnet vil modtage god Paavirkning Nr. 181. og Uddannelse, og om de økonomiske Vilkaar for Anbringelsen er rimelige i Forhold til Barnets Evner og øvrige Forhold. Ved Afgørelsen af, om et Plejehjem kan godkendes, gælder derhos Reglerne i § 115, Stk. 2 og 3.

§ 140. 1) Har Udvalget besluttet at anbringe et Barn i et *Opdragelseshjem*, bortset fra de i § 141 nævnte, kan Udvalget selv træffe Aftale om Anbringelsen med Hjemmets Forstander. Udvalget indberetter da Anbringelsen til Overinspektøren for Børneforsorgen, saa snart Hjemmets Forstander har erklæret sig villig til at modtage Barnet; Overinspektøren kan gøre Indsigelse mod Aftalen, hvis Anbringelsen af Barnet i det paagældende Hjem strider mod Reglerne i §§ 135—138 eller mod Hjemmets Vedtægt, i hvilket Tilfælde Udvalget træffer ny Beslutning om Anbringelse.

2) Om Børn, som anbringes i et vedkommende Kommune tilhørende og af denne drevet *Opdragelseshjem*, skal ikke sendes Indberetning i Henhold til Stk. 1.

3) Ønsker Udvalget ikke selv at træffe Aftale med et af de i Stk. 1 nævnte Hjem, forelægger Udvalget Sagen for Overinspektøren, der snarest muligt meddeler Udvalget, i hvilket Hjem Barnet kan anbringes.

4) Ved Henvendelsen til et *Opdragelseshjem* eller til Overinspektøren om Anbringelse af et Barn paahviler det Udvalget at meddele alle for dette foreliggende Oplysninger, der er af væsentlig Betydning ved Bedømmelsen af Barnets Karakter og øvrige Forhold; vedkommende Sags Akter med de i § 92 ommeldte Oplysninger bør saa vidt muligt altid medfølge.

§ 141. 1) Har Udvalget besluttet at anbringe et Barn i et Ungdomshjem, et Skolehjem eller i et *Opdragelseshjem*, der er anerkendt som *Fredeshjem* eller i Henhold til § 157, Stk. 2, sidste Pkt., som fortrinsvis beregnet for svagt begavede Børn i undervisningspligtig Alder, kan det efter Aftale med Hjemmets Ledelse midlertidigt anbringe Barnet paa Hjemmet, hvorefter Samtykke til den endelige Anbringelse vil

20 Maj. være at indhente fra Overinspektøren for Børneforsorgen.

Nr. 181. Saadant Samtykke vil som Regel være at meddele, hvor ikke Barnets Anbringelse i det paagældende Hjem strider mod Reglerne i §§ 135—138, mod de af Socialministeren i Medfør af § 157, Stk. 1, fastsatte almindelige Regler for Hjemmenes Indretning, Ledelse m. v. eller mod den for Hjemmet i Henhold til § 157, Stk. 4, godkendte Vedtægt.

²⁾ Regelen i Stk. 1 gælder dog ikke med Hensyn til Børn, der anbringes i et Opdragelseshjem, som ejes og drives af den Kommune, hvis sociale Udvalg har Forsorgen for Barnet.

§ 142. ¹⁾ Finder det sociale Udvalg, at et under Udvalgets Forsorg værende Barn bør anbringes paa anden Maade end sket, eller maa det antages, at et til almindelig Opdragelse eller Uddannelse anbragt Barn er trængende til Særforsorg, tager Udvalget Beslutning herom, eventuelt efter Undersøgelse og Iagttagelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 135.

²⁾ Opstaar der Uenighed mellem Udvalget og Forstanderen for et Børnehjem, Skolehjem, Ungdomshjem eller en hermed ligestillet Institution om Barnets Forbliven i Hjemmet eller i Institutionen, kan Sagen forelægges Overinspektøren for Børneforsorgen.

³⁾ Socialministeren afgør, hvilke Institutioner der kan ligestilles med de i Stk. 2 nævnte Opdragelseshjem.

Tilsynet med og Ændringer i Anbringelsen m. v.

§ 143. ¹⁾ Tilsynet med de i Pleje, Lære eller Tjeneste eller paa anden lignende Maade i Henhold til dette Kapitel anbragte Børn føres af en af det sociale Udvalg paa Anbringelsesstedet efter Reglerne i § 125, Stk. 1—3, beskikket Tilsynsværge, jfr. dog §§ 144—146.

²⁾ Naar Udvalget finder det rimeligt, meddeler det Barnet, hvem der er dets Tilsynsværge.

³⁾ Tilsynsværgeren varetager Barnets Tarv i Forhold til Plejeforældre, Husbond, Læremester eller andre. Han afgiver mindst 2 Gange aarlig Indberetning til det sociale Udvalg,

som har Forsorgen for Barnet, og gør i øvrigt, naar Mangler 20 Maj. og Misligheder forefindes, eller Anbringelsen paa anden Maade Nr. 181. viser sig uheldig, Indberetning herom til Udvalget, som afgør, om Barnet skal fjernes fra Plejehjemmet, og om det paa ny skal anbringes i Plejehjem eller paa anden Maade.

⁴⁾ Kræver Omstændighederne, at Barnet uden Ophold fjernes fra det Sted, paa hvilket det er anbragt, kan det sociale Udvalg paa Barnets Opholdssted, eller eventuelt Formanden, foreløbig lade Barnet anbringe paa hensigtsmæssig Maade; endelig Beslutning om Barnets fremtidige Anbringelse tages af det sociale Udvalg, der har Forsorgen for Barnet.

⁵⁾ Er Barnet anbragt udenfor Hjemmet inden det 14de Aar, drager det Udvalg, der har Forsorgen for Barnet, efter Forhandling med Tilsynsværgeren, Omsorg for, at Barnet ved Undervisningspligtens Ophør anbringes i en til dets Evner og Anlæg passende Lære- eller Tjenesteplass eller paa anden hensigtsmæssig Maade, og afslutter de hertil fornødne Overenskomster, jfr. herved § 139.

§ 144. ¹⁾ Der kan af Socialministeren for større Kommuner godkendes *Vedtægter* for Kommunens Udøvelse af Tilsyn med Børn, der er anbragt i Pleje, Lære eller Tjeneste udenfor Kommunens Grænser.

²⁾ Et Barn, med hvilket der føres Tilsyn i Overensstemmelse med en i Henhold til Stk. 1 godkendt Vedtægt, er fritaget for det i § 143 omhandlede Tilsyn af det stedlige sociale Udvalg.

§ 145. ¹⁾ Er et Barn anbragt i Pleje, Lære, Tjeneste eller paa anden lignende Maade gennem en *anerkendt Forening*, kan det overlades Foreningen at føre det i § 143 omhandlede Tilsyn med Barnet.

²⁾ Er Barnet anbragt inden sit 14de Aar, paahviler det Foreningen at sørge for Barnets Anbringelse ved Undervisningspligtens Ophør. Medfører den videre Anbringelse Udgifter for det offentlige, skal det sociale Udvalgs Godkendelse af Anbringelsen indhentes.

§ 146. ¹⁾ *Tilsynet med et Barn*, der i 14 Aars Alderen eller senere er *udskrevet fra et Opdragelseshjem*, føres, hvis

20 Maj. Barnet er anbragt i Hjemmets Nærhed, af dettes Forstander, Nr. 181. hvis han vil paatage sig dette Tilsyn, og ellers af en Tilsynsværge, der beskikkes af det sociale Udvalg paa det Sted, hvor Barnet er anbragt, jfr. dog §§ 144 og 145. Den Løn, Barnet tjener, kan efter Bestemmelse herom i det enkelte Tilfælde af det Udvalg, der har Forsorgen for Barnet, indbetales til Hjemmets Forstander eller Tilsynsværge for at anvendes til Bedste for Barnet.

2) Forstanderen eller den beskikkede Tilsynsværge afgiver, saa længe Barnet er under Forsorg, mindst 2 Gange aarlig og i øvrigt, naar særlig Anledning foreligger, Indberetning om Barnets Forhold til det sociale Udvalg, der har Forsorgen for Barnet. Om et Barn, der er foreløbig udskrevet fra et Skole- eller Ungdomshjem, skal Tilsynsværge sende Indberetning til vedkommende Hjem Forstander, der sender den videre med sine Bemærkninger til det sociale Udvalg.

3) Med et Barn, der er udskrevet inden 14 Aars Alderen, føres Tilsyn efter Reglerne i §§ 143—145.

§ 147. Naar et Barn er anbragt i et Optagelses- eller lagttagelseshjem eller i et Børnehjem, der ikke er beregnet paa at beholde Børn til 14 Aars Alderen, og Barnet skønnes at kunne anbringes i Pleje eller paa anden Maade, paahviler det Forstanderen eller den Forening, der driver Hjemmet, at fremsætte *Indstilling* overfor det sociale Udvalg, der har Forsorgen for Barnet, om dettes *videre Anbringelse*. Forstanderen (Foreningen) bør saa vidt muligt bistaa ved Fremkaffelsen af Anbringelsessted.

§ 148. 1) Er et Barn anbragt i et Børnehjem, der er beregnet paa at beholde Børnene til 14 Aars Alderen, paahviler det Forstanderen senest 3 Maaneder før Undervisningspligtens Ophør at forelægge det sociale Udvalg, der har Forsorgen for Barnet, Indstilling om Barnets fremtidige Anbringelse i Lære, i Tjeneste eller paa anden efter dets Evner og Anlæg hensigtsmæssig Maade. Forstanderen bistaar Udvalget ved Fremkaffelse af Anbringelsessted og kan af Udvalget bemyndiges til at afslutte de hertil fornødne Overenskomster.

2) Gør særlige Forhold, herunder at Barnets aandelige 20 Maj. eller legemlige Udvikling ikke er paa Højde med normale Nr. 181. Børns, det ønskeligt, kan Udskrivningen udsættes. Forstanderen gør da Indberetning herom til Overinspektøren for Børneforsorgen, der kan gøre Indsigelse mod den trufne Bestemmelse, saafremt den findes at stride mod Barnets eller Hjemmets Tarv.

§ 149. 1) Naar en Elev i et Skole- eller Ungdomshjem har udvist god Opførsel, bør Forstanderen lade ham *foreløbig udskrive* og anbringe i Pleje, Tjeneste, Lære eller paa anden efter hans Evner og Anlæg hensigtsmæssig Maade. Forstanderen afslutter de hertil fornødne Overenskomster og indhenter snarest muligt Godkendelse heraf fra det Udvalg, der har Forsorgen for Barnet.

2) Dette Udvalgs forudgaaende Godkendelse af den foreløbige Udskrivning kræves dog, naar Eleven ikke er fyldt 14 Aar eller ikke har opholdt sig mindst 2 Aar i Hjemmet, eller naar den videre Anbringelse medfører Udgifter for det offentlige.

3) Naar ikke særlige Grunde taler derimod, bør foreløbig Udskrivning foretages mindst 6 Maaneder, før Forsorgen ophører.

4) Opfører en foreløbig udskrevet Elev sig slet, eller viser Anbringelsen sig i øvrigt uheldig, kan Forstanderen tage Eleven tilbage eller søge ham anbragt paa anden Maade, hvorom Udvalget straks underrettes.

5) Dersom en Elev paa Grund af mangelfuld Udvikling eller anden Afvigelse fra det normale ikke egner sig til fortsat Ophold i Hjemmet, skal Forstanderen overfor Udvalget fremsætte Indstilling om, hvorledes Eleven videre bør anbringes.

§ 150. Har den, der i Medfør af Reglerne i dette Afsnit er anbragt i et Opdragelseshjem eller er udskrevet under Tilsyn, foretaget en strafbar Handling, kan Anklagemyndigheden, hvis det findes, at Anvendelse af de i dette Afsnit hjemlede Foranstaltninger til Opdragelse og Oplæring efter Omstændighederne er tilstrækkelige, bestemme, at *Tiltale* skal undlades.

20 Maj. Kapitel X. Om Overtilsynet med Børne-
Nr. 181. vernet og om Anke.

§ 151. 1) Landsnævnet for Børneforsorg bestaar af:

- 1) en af Kongen udnævnt Formand, der opfylder Betingelserne for at kunne blive Landsdommer;
- 2) et af Socialministeren valgt Medlem;
- 3) to af Rigsdagen valgte Medlemmer;
- 4) Overinspektøren for Børneforsorgen.

2) De under Nr. 2 og 3 nævnte Medlemmer vælges for 4 Aar svarende til den for Kommunalbestyrelser gældende Valgperiode. De oppebærer et Honorar, der fastsættes ved Finansloven.

3) Til Vedtagelse af en gyldig Beslutning af Landsnævnet for Børneforsorg kræves, at mindst 3 Medlemmer stemmer derfor.

4) Landsnævnets Afgørelser, truffe i Henhold til Bestemmelserne i dette Afsnit, er endelige, jfr. dog §§ 58, Stk. 2, 153, Stk. 1, 169, Stk. 4, og 170, Stk. 3.

§ 152. 1) Naar en Sag i Henhold til §§ 87, Stk. 3 (jfr. § 104, Stk. 1), 107, 132, 169 eller 170 er forelagt Landsnævnet for Børneforsorg, kan dette om fornødent indkalde Medlemmer af vedkommende sociale Udvalg til Forhandling, forlange yderligere Oplysninger tilvejebragt ved det sociale Udvalgs eller Politiets Foranstaltning eller begære andre offentlige Myndigheders Bistand til Sagens Oplysning, jfr. §§ 92 og 93.

2) Det paahviler det sociale Udvalg at gennemføre den af Landsnævnet truffe Beslutning.

3) Klage til Landsnævnet over det sociale Udvalg hindrer ikke Iværksættelse af de af Udvalget besluttede Foranstaltninger; dog kan Landsnævnets Formand under ganske særlige Omstændigheder bestemme, at en Beslutning ikke maa iværksættes, før Nævnet har truffet Afgørelse i Sagen.

§ 153. 1) Naar Landsnævnet kommer til Kundskab om Forhold, der synes at gøre Indskriden i Medfør af Kap. IX nødvendig, og det sociale Udvalg, under hvilket Sagen hører, trods Henvendelse fra Landsnævnet, intet har foretaget sig,

har dette Ret til selvstændig at søge Sagen oplyst i Henhold til Kap. V. Efter at Sagen saaledes er oplyst, forelægger Nævnet denne for det sociale Udvalg til Beslutning; nægter Udvalget herefter at træffe Beslutning om en Anbringelse udenfor Hjemmet, som efter Landsnævnets Skøn er nødvendig af Hensyn til Barnets Velfærd, kan Nævnet selv træffe Beslutning om Fjernelsen. Hvis Udvalget, efter at have faaet Meddelelse om Beslutningen, finder, at Barnet ikke bør fjernes, kan Udvalget i Løbet af 14 Dage indanke Sagen for Socialministeren. Landsnævnets Formand har Ret til at iværksætte saadanne foreløbige Foranstaltninger med Hensyn til et Barns Anbringelse udenfor Hjemmet, som af Hensyn til Barnets Velfærd ikke skønnes at kunne opsættes.

2) Kommer Landsnævnet i øvrigt til Kundskab om, at det sociale Udvalg ikke varetager de Udvalget i Henhold til Bestemmelserne i dette Afsnit paahvilende Opgaver paa forsvarlig Maade, kan Nævnet afeske Udvalget nærmere Forklaring. Hvis Landsnævnet derefter finder det nødvendigt, kan det henlede vedkommende Amts Opmærksomhed paa Forholdene. Amtet underretter Nævnet om, hvad der videre passerer.

§ 154. Landsnævnet er forpligtet til at yde det sociale Udvalg Vejledning og Bistand med Hensyn til Forstaaelsen af Bestemmelserne i dette Afsnit og den enkelte Sags Behandling, forsaavidt dette ikke paahviler Overinspektøren for Børneforsorgen.

§ 155. 1) Naar Beslutning om et Barns Anbringelse udenfor Hjemmet i Henhold til Kap. IX — bortset fra Anbringelser i Henhold til § 130, Stk. 2, — er taget, indsender det sociale Udvalg snarest muligt og senest inden 1 Maaned Indberetning om Udvalgets Beslutning til Landsnævnet for Børneforsorg, der paaser, at Bestemmelserne i dette Afsnit er iagttaget, herunder særlig, at den truffe Beslutning er taget af det rette sociale Udvalg, jfr. § 86, i beslutningsdygtigt Møde og med fornødent Stemmetal, jfr. §§ 87 og 104, samt at Bestemmelserne med Hensyn til Paalæggelse af Bidrag er opfyldt. Det paahviler endvidere Landsnævnet

20 Maj. Nr. 181. at paase, at Bidrag, paalagt den forsørgelsespligtige i Henhold til § 9, Nr. 3, inddrives af vedkommende Opholdskommune, jfr. §§ 53, Stk. 2, og 55, Stk. 5; forsaavidt Barnet er anbragt paa et af de af Staten drevne Opdragelseshjem, paahviler det Landsnævnet at inddrive Bidraget gennem Opholdskommunen.

2) Ændres den Maade eller de Vilkaar, paa hvilke et af de i Stk. 1 omhandlede Børn er anbragt udenfor Hjemmet, eller afaar Barnet ved Døden, forlader Landet eller tilbagegives Hjemmet, sendes ligeledes Indberetning til Landsnævnet.

3) De indsendte Indberetninger skal til enhver Tid være til Raadighed for Overinspektøren for Børneforsorgen.

4) Det sociale Udvalg indsender i hvert Aars Januar Maaned til Landsnævnet Beretning om sin Virksomhed i Henhold til Kap. IX. Tilsvarende Indberetning med Hensyn til Virksomheden i Henhold til Kap. VIII tilstilles Overinspektøren for Børneforsorgen.

5) Der fastsættes af Socialministeren nærmere Regler for de i Stk. 1 og 4 omhandlede Indberetninger.

§ 156. 1) Overinspektøren for Børneforsorgen, der udnævnes af Kongen, har det almindelige Overtilsyn med Gennemførelsen af de i Henhold til Reglerne i dette Afsnit truffne Børneværnsforanstaltninger. Til Hjælp ved Tilsynet ansættes det fornødne Antal Inspektører.

2) Overinspektøren tilser eller lader tilse mindst 2 Gange aarlig de i Henhold til Kap. VIII og IX anerkendte Opdragelseshjem og Institutioner samt endvidere, saa ofte det findes nødvendigt, de enkelte Plejehjem og andre Anbringelsessteder. Overinspektøren tilser personlig mindst een Gang aarlig Ungdomshjem, Skolehjem samt Hjem, der er anerkendt som Frødehjem eller i Henhold til § 157, Stk. 2, sidste Punktum, som fortrinsvis beregnet for svagt begavede Børn i undervisningspligtig Alder.

3) Overinspektøren har ligeledes Tilsynet med Opdragelseshjem og Institutioner, der modtager eller tager sig af Børn under 18 Aar, men som ikke er anerkendt i Henhold

til Kap. VIII eller Kap. IX. Saadanne Hjem og Institutioner tilses mindst een Gang aarlig.

4) Naar Omstændighederne giver Anledning dertil, har Overinspektøren at anstille eller lade anstille Undersøgelser om de Forhold, der vedrører Gennemførelsen af Børneværnsforanstaltninger, samt Forhold vedrørende de i Stk. 3 omhandlede Hjem og Institutioner. Hertil kan Bistand forlanges af det sociale Udvalg, Politiet og andre offentlige Myndigheder.

5) Der stilles aarlig af Statskassen en Sum til Raadighed for Overinspektøren for Børneforsorgen til Uddeling som Opmuntringspræmier for Børn, der er under Forsorg efter Bestemmelserne i Kap. IX, eller som for mindre end 3 Aar siden er udgaaet af saadan Forsorg. Uddelingen sker efter Forhandling med det sociale Udvalg, der har eller senest har haft Forsorgen for Barnet, eller vedkommende Forstander, hvis Barnet er eller har været anbragt i Opdragelseshjem.

Kapitel XI. Opdragelseshjemmene m. v.

§ 157. 1) Opdragelseshjem, i hvilke Børn anbringes i Henhold til dette Afsnit, skal have offentlig Anerkendelse. Denne gives efter Indstilling fra Overinspektøren af Socialministeren, der fastsætter almindelige Regler for Hjemmenes Indretning, Ledelse og Bestyrelse m. m., samt hvilken Betaling Hjemmene har Ret til at kræve for de i Henhold til dette Afsnit anbragte Børn. Anerkendelsen, der skal gives med en bestemt Person som Forstander, og som skal fornyes ved Forstanderskifte eller ved Flytning til andre Lokaler, kan til enhver Tid tages tilbage.

2) Anerkendelse kan gives som Ungdomshjem, Skolehjem, Børnehjem eller Optagelseshjem (Iagttagelseshjem). Anerkendelse kan endvidere gives til Hjem med særlige Formaal, saasom Hjem, der modtager Børn til særlig Uddannelse (Lærlingehjem, Husholdningsskoler m. v.) eller til Ophold under Uddannelse (Lærlingeplejehjem og lign.) samt til Hjem (Frødehjem), der modtager Børn i 14 Aars

20 Maj. Alderen eller derofter, hvis Udvikling er saa forsinket eller Nr. 181. mangelfuld, at de ikke kan undergives sædvanlig Opdragelse, men dog ikke trænger til Særforsorg i Anstalt eller Hospital. I Anerkendelsen for et Opdragelseshjem kan bestemmes, at Hjemmet fortrinsvis er beregnet for svagt begavede Børn i undervisningspligtig Alder.

3) Opdragelseshjem maa ikke findes i Forbindelse med Arbejdsanstalter eller andre lignende Forsørgelsesanstalter. Skolehjem, Ungdomshjem og Fredehjem maa ikke være fælles for Dreng og Piger.

4) For hvert enkelt Hjem gives ved en af Overinspektøren godkendt Vedtægt nærmere Regler for Hjemmets Virksomhed samt om dets Bestyrelse (Tilsynsraad).

§ 158. 1) Undervisning af Børn, der er anbragt i Optagelseshjem (Iagttagelseshjem) eller Børnehjem, jfr. dog Stk. 2, kan enten finde Sted i Folkeskolen, i en Privatskole eller i Hjemmet selv. I de to sidstnævnte Tilfælde skal Undervisningen staa Maal med den, som Folkeskolen meddel.

2) Skolehjem, Ungdomshjem og de i § 157, Stk. 2, sidste Pkt., nævnte Hjem meddeler selv Undervisning til de i Hjemmet anbragte Børn. Undervisningen i Skolehjem skal staa Maal med Undervisningen i Folkeskolen.

3) For Opdragelseshjem, der selv meddeler Undervisning, godkender Socialministeren efter Forhandling med Undervisningsministeren Undervisningsplaner, der skal revideres hvert 5te Aar.

§ 159. 1) Optagelseshjem (Iagttagelseshjem) er indenfor de i Hjemmets Vedtægt fastsatte Rammer forpligtet til at modtage de Børn, som i Henhold til Bestemmelserne i dette Afsnit ønskes anbragt foreløbig eller til Iagttagelse, forsaavidt Plads haves, og særlige Sygdomme ikke er til Hinder derfor.

2) I Optagelseshjem (Iagttagelseshjem) skal Opholdet være saa kort som muligt og maa ikke uden Samtykke fra Overinspektøren udstrækkes over 9 Maaneder.

3) I Opdragelseshjem, der er oprettet af Staten eller 20 Maj. drives for Statskassens Regning kan Anbringelse kun ske Nr. 181. med forudgaaende Samtykke af Overinspektøren; disse Hjem er forpligtet til at modtage de Børn, som Overinspektøren henviser til dem, naar Børnene i Henhold til Vedtægten kan anbringes i Hjemmet. Til Anbringelse i Ungdomshjem, Skolehjem, Fredehjem og de i § 157, Stk. 2, sidste Pkt., nævnte Hjem, der ikke er oprettet af Staten eller drives for Statskassens Regning, udkræves Samtykke som foreskrevet i § 141.

4) Andre Opdragelseshjem end de i Stk. 1 og Stk. 3, 1ste Pkt., omhandlede afgør selv, om de vil modtage de Børn, der ønskes anbragt i Hjemmet.

5) Opdragelseshjem, der ejes og drives af en Kommune og udelukkende eller ganske overvejende er bestemt for Børn fra denne Kommune, er undtaget fra Regelen i Stk. 3.

§ 160. 1) Staten skal altid opretholde mindst to Ungdomshjem; et for mandlig og et for kvindelig Ungdom, til Modtagelse af Elever, der paa andre Ungdomshjem eller Skolehjem eller i øvrigt har vist slet Opførsel.

2) I Forbindelse med et eller flere af Statens Ungdomshjem kan indrettes lukkede Afdelinger til Anbringelse af særlig vanskelige Elever over 14 Aar. Den nærmere Indretning af disse lukkede Afdelinger bestemmes ved et af Socialministeren udfærdiget Reglement.

§ 161. 1) Det stedlige Tilsyn med de anerkendte Børnehjem, Optagelseshjem og andre i Henhold til § 157 anerkendte Hjem, bortset fra Skole- og Ungdomshjem samt Opdragelseshjem, der drives af en Kommune, men er beliggende udenfor denne, føres af det sociale Udvalg i den Kommune, i hvilken Hjemmet er beliggende. Udvalget beskikker et af sine Medlemmer eller en anden dertil egnet og villig Person til at udøve Tilsynet.

2) Bestyrelsen (Tilsynsraadet) for Skolehjem og Ungdomshjem suppleres med et af det sociale Udvalg i eller udenfor Udvalget valgt Medlem, der vælges efter hvert Valg til Kommunalbestyrelsen.

20 Maj. 3) Meddeler et Opdragelseshjem selv Undervisning, er
Nr. 181. det med Hensyn til denne underkastet det for Folkeskolen
gældende stedlige Tilsyn og det særlige Tilsyn med specielle
Fag og Arbejdsomraader, som Socialministeren maatte
beskikke.

§ 162. Under Ophold i et anerkendt Opdragelseshjem undergives Børnene *fast Lægetilsyn* efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler. Udgifterne hertil godtgøres af Statskassen.

§ 163. 1) Under Ophold i et anerkendt Opdragelseshjem er Børnene undergivet almindelig *Hustrugt* under Forstanderens Ansvar.

2) Nærmere Regler om Hustugtens Art, Omfang og Udøvelse fastsættes ved et af Socialministeren udfærdiget Reglement.

§ 164. 1) Opdragelseshjem og lign. Institutioner, der kan modtage 5 eller flere Børn under 18 Aar, men *ikke er anerkendt* i Henhold til § 157, undergives Tilsyn af det sociale Udvalg i den Kommune, i hvilken Hjemmet er beliggende, efter Reglerne i § 161; dog kan Socialministeren efter Indstilling af Overinspektøren fritage Hjem, der ikke tager Vederlag for Børnenes Ophold, for saadant Tilsyn.

2) Socialministeren fastsætter Regler om Lægetilsyn med de i Stk. 1 omhandlede Hjem og Institutioner samt giver Forskrifter for saadanne Hjem og Institutioners Indretning og Ledelse til Sikring af Børnenes Sundhed.

§ 165. 1) Intet Hjem af den i § 164 omhandlede Art maa fremtidig oprettes uden forud meddelt Tilladelse fra det sociale Udvalg for paagældende Kommune. Udvalget indberetter Meddelelse af saadan Tilladelse til Overinspektøren. Ved Flytning til andre Lokaler eller ved Lederskifte skal Tilladelsen til Hjemmets Opretholdelse fornyes.

2) Nægtes Tilladelsen, kan Ansøgeren indanke det sociale Udvalgs Beslutning til Overinspektøren, hvis Afgørelse kan indbringes for Socialministeren.

3) Socialministeren kan efter Indstilling fra Overinspektøren og efter Forhandling med vedkommende sociale Ud-

valg paabyde, at et Hjem af den i § 164 omhandlede Art 20 Maj.
nedlægges. Nr. 181.

§ 166. *Anerkendelse af Foreninger*, der virker for Børneforsorgen, gives af Socialministeren efter Indstilling fra Overinspektøren. Anerkendelsen kan til enhver Tid tages tilbage. En anerkendt Forening skal indsende sin Aarsberetning til Overinspektøren, som videresender denne, ledsaget af de Bemærkninger, hvortil den maatte give ham Anledning, til Socialministeren.

Kapitel XII. Om Ophør af Foranstaltninger efter Kap. VIII og IX.

§ 167. 1) En i Medfør af Kap. VIII besluttet *Foranstaltning* ophører, hvis den ikke er besluttet for et bestemt Tidsrum, naar det sociale Udvalg ændrer den, eller naar Barnet fylder 18 Aar. Paalæg om at lade et Barn besøge Dagarbejdsskole, Fritidshjem eller lignende Institution bortfalder som Regel, naar Barnet ikke længer er undervisningspligtigt.

2) Naar Omstændighederne taler derfor, kan Udvalget ved et inden Barnets 18de Aar afholdt Møde og med Godkendelse af Amtet -- i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner af Socialministeren -- bestemme, at en i Medfør af Kap. VIII besluttet Foranstaltning skal udstrækkes i et nærmere bestemt Tidsrum. Dette Tidsrum kan ved en senere Beslutning forlænges, dog ikke udover det fyldte 21de Aar. Regelen i § 94 finder tilsvarende Anvendelse.

3) Den, der har fremsat Begæring om, at en i Medfør af Kap. VIII besluttet Foranstaltning skal ophøre, kan indanke Udvalgets Beslutning for Amtet, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner for Socialministeren.

§ 168. 1) *Forsorgen* for de i Medfør af Kap. IX anbragte Børn *ophører* som Regel, naar disse fylder 18 Aar, eller naar Formaålet med Barnets Anbringelse under Særforsorg er naaet. Naar Omstændighederne taler derfor, kan det sociale Udvalg, der har Forsorgen for Barnet, ved et inden Barnets 18de Aar afholdt Møde, med Godkendelse af Landsnævnet for

20 Maj. Børneforsorg, bestemme, at Forsorgen udstrækkes i et nær-
Nr. 181. mere bestemt Tidsrum. Dette Tidsrum kan ved en senere
Beslutning forlænges, dog ikke udover det fyldte 21de Aar.
Regelen i § 94 finder tilsvarende Anvendelse.

2) Forsorgen for de Elever, der er eller har været anbragt
i Ungdomshjem, vedvarer til det 21de Aar.

§ 169. 1) Beslutning om Forsorgens Ophør inden de
i § 168 fastsatte Tidspunkter kan træffes af det sociale Ud-
valg, der har Forsorgen for Barnet, naar Hensigten med
Forsorgen skønnes at være naaet, eller naar der indtræffer
Forhold, som gør det antageligt, at den vil naas ad anden
Vej, jfr. dog Stk. 4. Bor Barnets Forældre i en anden Kom-
mune, skal Forhandling ske med det sociale Udvalg i denne
Kommune.

2) Udvalget kan beslutte, at et Barn forsøgsvis tilbage-
gives Hjemmet, saaledes at Forsorgen straks kan genoptages,
hvis det af Hensyn til Barnet skønnes nødvendigt. Ved Til-
bagegivelsen kan der stilles særlige Vilkaar med Hensyn til
Barnets Anbringelse eller Opdragelse, ligesom Barnet kan
undergives Tilsyn ved Udvalgets Foranstaltning efter Reg-
lerne i Kap. VIII.

3) Den, der har fremsat Begæring om, at Forsorgen skal
ophøre, kan indanke Udvalgets Afslag paa Begæringen for
Landsnævnet, hvis Afgørelse er endelig.

4) Er et i Henhold til Kap. IX fjernet Barn anbragt i et
Børnehjem, Skolehjem, Ungdomshjem eller et dermed lige-
stillet Hjem, jfr. § 142, Stk. 3, gennem en anerkendt For-
ening, i en Institution for Særforsorg eller under Tilsyn af
denne, kan Beslutning om Forsorgens Ophør i Henhold til
Stk. 1 og 2 kun tages med Tilslutning af henholdsvis Hjem-
mets Forstander, vedkommende Forening eller Institutionens
Leder, medmindre Landsnævnet for Børneforsorg godkender
Udvalgets Beslutning. Saafremt Landsnævnet nægter at
godkende Beslutningen, kan Udvalget indanke Sagen for
Socialministeren; godkender Landsnævnet en Beslutning
om Ophør af Særforsorg, kan Beslutningen af vedkommende
Institution for Særforsorg indankes for Socialministeren.

§ 170. 1) Viser det sig, at Formaalet med en Anbrin- 20 Maj.
gelse udenfor Hjemmet i Henhold til Kap. IX ikke kan Nr. 181.
ventes opnaaet, fordi Barnet, navnlig paa Grund af, at det
gentagne Gange, medens det har været under Forsorg,
har gjort sig skyldig i alvorlige Lovovertrædelser, skønnes
at være uimodtageligt for Opdragelse, kan Landsnævnet
efter Indstilling af det sociale Udvalg, der har Forsorgen for
Barnet, eller af Forstanderen for det Opdragelseshjem, hvori
Barnet er anbragt, beslutte, at Barnet skal udgaa af For-
sorg efter Kap. IX.

2) Forinden Beslutning fattes, bør det overvejes, om
Barnet mulig bør anbringes i et andet Opdragelseshjem
eller eventuelt paa en Helbredelsesanstalt eller Institution
for Særforsorg.

3) Saafremt Landsnævnet nægter at godkende en det
i Medfør af Stk. 1 forelagt Indstilling om, at et Barn skal
udgaa af Forsorg, kan Sagen af paagældende sociale Udvalg
eller Forstander indankes for Socialministeren.

§ 171. Ved Forsorgens Ophør forsynes Barnet, hvis
det findes fornødent, med Beklædning og Rejsepenge til
dets fremtidige Opholdssted, hvorhos der om muligt skal
drages Omsorg f. r., at det anbringes under betryggende
Forhold.

Kapitel XIII. Forskellige Bestemmelser.

§ 172. 1) Enhver offentlig Tjenestemand eller Inde-
haver af et offentligt Tillidshverv, som i Medfør af sin Stil-
ling kommer til Kundskab om noget Forhold, der maa an-
tages at kunne foranledige Indskriden i Henhold til Bestem-
melserne i dette Afsnit, er forpligtet til at gøre Anmeldelse
herom til det sociale Udvalg.

2) Enhver, som er kommet til Kundskab om, at et Barn
fra Forældres eller andre Opdrageres Side er Genstand for
Forførelse, Mishandling eller Vanrøgt eller behandles saa-
ledes, at dets sjælelige eller legemlige Sundhed eller Udvik-
ling udsættes for alvorlig Fare, er forpligtet til at gøre An-

20 Maj. meldelse til det sociale Udvalg i den Kommune, hvori Barnet
Nr. 181. opholder sig.

³⁾ I øvrigt er enhver berettiget til at gøre Anmeldelse til det sociale Udvalg om Forhold, som efter hans Skøn kræver Udvalgets Indskriden i Medfør af Bestemmelserne i dette Afsnit.

§ 173. ¹⁾ Naar en Person under 18 Aar, der ikke tidligere har været sat under Tiltale, under en indledet straffetlig Undersøgelse af Retten eller Politiet indkaldes til Afhøring som mistænkt eller sigtet, eller naar et Barn under kriminel Lavalder skal afhøres i Anledning af en Forbrydelse mod Sædeligheden, og der derfor af Dommeren eller Politiet rettes Henvendelse til det sociale Udvalg paa Barnets Hjemsted eller til det stedlige sociale Udvalg om at overvære Afhøringen, skal et Medlem af Udvalget eller en anden dertil af Udvalget bemyndiget Person give Møde under Afhøringen. Det sociale Udvalgs Repræsentant er forpligtet til efter Anmodning af Dommeren eller Politiet selv at foretage Afhøringen eller at foretage Undersøgelse af Barnets personlige eller hjemlige Forhold til Brug for den verserende Sag.

²⁾ Paa samme Maade er i borgerlige Retssager det sociale Udvalg forpligtet til efter Begæring af Dommeren at yde Bistand ved Vidneafhøringer af Børn under 15 Aar.

§ 174. Opstaar der Spørgsmaal om at fængsle en Person under 18 Aar, og Undersøgellesdommeren i den Anledning retter Henvendelse til det sociale Udvalg, er dette forpligtet til at yde Bistand til paagældendes Anbringelse paa anden Maade.

§ 175. For Benyttelse af Retsmidler — bortset fra Forkyndelser — samt for Udskrifter og lign. vedrørende de i dette Afsnit omhandlede Forhold betales intet Gebyr.

Kapitel XIV. Straffebestemmelser.

§ 176. ¹⁾ Forældre eller andre Opdragere, som behandler deres egne eller andres til deres Forsorg betroede Børn saaledes, at disses sjælelige eller legemlige Sundhed eller Ud-

vikling udsættes for alvorlig Fare, straffes efter Bestemmelserne i Borgerlig Straffelov § 213.

²⁾ Paa samme Maade straffes den Husbond, Husmoder eller Læremester, som gør sig skyldig i det i Stk. 1 omhandlede Forhold overfor et hos ham anbragt Barn, der er undergivet Forsorg i Medfør af Bestemmelserne i dette Afsnit.

§ 177. Naar en Person dømmes for Overtrædelse af § 176, jfr. Borgerlig Straffelov § 213, finder Bestemmelserne i Borgerlig Straffelov §§ 72 og 73 Anvendelse.

§ 178. Den, som efter at være kommet til Kundskab om, at et Barn er Genstand for Forførelse, Mishandling eller Vanrøgt fra Forældres eller andre Opdrageres Side eller hos disse behandles saaledes, at dets sjælelige eller legemlige Sundhed eller Udvikling udsættes for alvorlig Fare, undlader at gøre Anmeldelse herom til det sociale Udvalg eller Politiet, straffes, naar det sociale Udvalg eller Landsnævnet for Børneforsorg begærer det, med Bøde eller Hæfte i indtil 3 Maaneder.

§ 179. ¹⁾ Den, som lægger Hindringer i Vejen for Iværksættelsen eller Gennemførelsen af de i dette Afsnit hjemlede Foranstaltninger eller Undersøgelser eller overfor vedkommende offentlige Myndighed giver urigtige eller vildledende Oplysninger angaaende de i dette Afsnit omhandlede Forhold, eller som ikke efterkommer et i Medfør af Kap. VIII givet Paalæg, straffes med Bøde eller under skærpende Omstændigheder med Hæfte i indtil 3 Maaneder.

²⁾ Paa samme Maade straffes den, der overtræder et af det sociale Udvalg givet Forbud mod at besøge et af Udvalget anbragt Barn.

§ 180. ¹⁾ Den, som forleder eller hjælper et i Henhold til dette Afsnit anbragt Barn til Rømning, straffes, forsaavidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf, med Hæfte eller med Fængsel i indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøder.

²⁾ Paa samme Maade straffes den, som vidende om, at et i Henhold til dette Afsnit anbragt Barn er rømt, skjuler det eller understøtter dets Flugt.

20 Maj. § 181. 1) Den, der i Strid med Reglerne i Kap. VII
Nr. 181. anbringer eller modtager et Barn i Pleje, fjerner et Barn
fra dets Plejehjem eller undlader at afgive de sammesteds
paabudte Anmeldelser eller Meddelelser, straffes med Bøde.

2) Paa samme Maade straffes den, der i Strid med § 165
opretter eller opretholder et Børnehjem eller lignende In-
stitution eller overtræder de i Medfør af § 164, Stk. 2, ud-
færdigede Regler.

Afsnit III.

Børnebidrag til enlige Forsørgere m. v.

Kapitel XV. Underholdsbidrags Udbetaling af det offentlige.

A. Til Børn udenfor Ægteskab.

Betingelser for Bidragets Udbetaling.

§ 182. Et Underholdsbidrag til et Barn udenfor Ægteskab, der i Henhold til Lovgivningen om Retsforholdet mellem Forældre og Børn udenfor Ægteskab eller efter nærværende Lov paahviler *Faderen* ifølge Overøvrighedens Resolution eller en af samme godkendt Overenskomst, kan af Moderen under de i § 183 fastsatte Betingelser fordres udbetalt af det offentlige indenfor den i §§ 192—93, jfr. § 194, angivne Grænse, saa snart Bidragets Forfaldsdag er forløbet, uden at Bidraget er erlagt.

§ 183. *Moderens Ret* til at faa de i § 182 omhandlede Underholdsbidrag udbetalt af det offentlige er knyttet til følgende *Betingelser*, som skal være opfyldt paa Bidragets Forfaldsdag:

1) at Moderen eller i ethvert Tilfælde Barnet har dansk Indfødsret, er ligestillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20, eller omfattes af en Traktat om Udbetaling af Bidrag af denne Art;

2) at saavel Moder som Barn har fast Bopæl her i Landet;

3) at Moderen opfylder de i § 194 angivne økonomiske Betingelser;

4) at Barnet ikke selv har Indtægt eller Formue, hvoraf dets forsvarlige Underhold vil kunne afholdes;

5) at Moderen ikke samlever med Barnets Fader eller 20 Maj.
udenfor Ægteskab samlever med en anden Mand; i det sidst- Nr. 181.
nævnte Tilfælde kan det sociale Udvalg dog, hvor Hensynet til Barnet taler derfor, bestemme, at Udbetaling skal ske;

6) at Moderen ikke vitterlig fører et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse (Erhverv ved Utugt, Alfonseri eller Rufferi, bevislig Drikfældighed, professionelt Betleri, Mishandling eller grov Vanrøgt af sin Familie ell. lign.);

7) at Moderen har Forældremyndigheden over Barnet og lever sammen med og forsørger det.

§ 184. Under de foran givne Betingelser kan Moderen fordre de Faderen paahvilende *særlige Bidrag* til Barnets Daab, Konfirmation, faglige Uddannelse og Begravelse udbetalt af det offentlige i de Tilfælde og indenfor den Grænse, som Overøvrigheden efter en Undersøgelse af den enkelte Sag før eller senere maatte have fastsat.

§ 185. Et Underholdsbidrag til et Barn udenfor Ægteskab, der i Henhold til Lovgivningen om Retsforholdet mellem Forældre og Børn udenfor Ægteskab eller efter nærværende Lov paahviler *Moderen*, kan af Faderen under de i § 186 angivne Betingelser fordres udbetalt af det offentlige indenfor den i §§ 192—93, jfr. § 194, angivne Grænse, saa snart Bidragets Forfaldsdag er forløbet, uden at Bidraget er erlagt.

§ 186. *Faderens Ret* til at faa de i § 185 omhandlede Underholdsbidrag udbetalt af det offentlige er knyttet til følgende *Betingelser*, som skal være opfyldt paa Bidragets Forfaldsdag:

1) at Faderen eller i ethvert Tilfælde Barnet har dansk Indfødsret, er ligestillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20, eller omfattes af en Traktat om Udbetaling af Bidrag af denne Art;

2) at saavel Fader som Barn har fast Bopæl her i Landet;

3) at Faderen opfylder de i § 194 angivne økonomiske Betingelser;

4) at Barnet ikke selv har Indtægt eller Formue, hvoraf dets forsvarlige Underhold vil kunne afholdes;

20 Maj. 5) at Faderen ikke samlever med Moderen eller udenfor
Nr. 181. Ægteskab samlever med en anden Kvinde;

6) at Faderen ikke vitterlig fører et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse, jfr. § 183, Nr. 6;

7) at Faderen lever sammen med og forsørger Barnet samt enten har kuldlyst det eller er Indehaver af Forældremyndigheden.

§ 187. Retten til at kræve det en af Forældrene til et Barn udenfor Ægteskab paalagte Underholdsbidrag udbetalt af det offentlige tilkommer dog:

1) Barnets Værge, hvis denne har Forældremyndigheden over Barnet, jfr. Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal § 28;

2) den, hos hvem Barnet opdrages, og hvem Overøvrigheden varig eller midlertidig har overdraget Udøvelsen af Forældremyndigheden, jfr. Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 §§ 30 og 31;

3) den, som efter Moderens Død, Forsvinden eller Bortrejse fra Landet har taget Barnet til sig og forsørger det;

4) den, hos hvem Moderen har anbragt Barnet i fast Familiepleje, jfr. § 194, Stk. 4;

5) Adoptivforældre, saafremt de ikke har givet Afkald paa Retten til Bidraget og opfylder Betingelserne efter § 194. Det Moderen paahvilende Bidrag kan ikke udbetales Adoptivforældre;

6) en i Henhold til Afsnit II anerkendt Forening for Børneforsorg, der har overtaget Forsorgen for Barnet og af egne Midler helt eller delvis udreder Udgifterne ved Barnets Forsørgelse;

7) et i Henhold til Afsnit II anerkendt Opdragelseshjem, i hvilket Moderen har anbragt Barnet;

8) den offentlige Kasse, der som Sagsomkostninger i Henhold til Lov af 15. April 1930 om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. § 11, Stk. 2, afholder Udgifterne ved Barnets Forsørgelse;

9) den Kommune, der i Henhold til nærværende Lov forsørger Barnet, eller som mere vedvarende bidrager væsentlig til dets Forsørgelse.

§ 188. Som fælles Betingelser, gældende for samtlige 20 Maj. de i § 187 nævnte Tilfælde, kræves til Bidragets Udbetaling Nr. 181. af det offentlige:

1) at Moderen eller i ethvert Tilfælde Barnet har dansk Indfødsret, er ligestillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20, eller omfattes af en Traktat om Udbetaling af Bidrag af denne Art, eventuelt at Moderen ved sin Død, Forsvinden eller Bortrejse fra Landet opfyldte en af de nævnte Betingelser;

2) at Barnet har fast Bopæl her i Landet;

3) at Barnet ikke selv har Indtægt eller Formue, hvoraf dets forsvarlige Underhold vil kunne afholdes.

§ 189. Forsaavidt en væsentlig Del af Barnets forsvarlige Underhold kan afholdes af Barnets egen Indtægt, kan der udbetales mindre end det fastsatte Bidrag, dog ikke under Halvdelen af dette.

Nærmere Regler om Udbetalingen.

§ 190. 1) Retten til at kræve Bidrag udbetalt af det offentlige vedvarer til og med Aarsdagen for Bidragets Forfaldsdag.

2) Retten bortfalder ikke, selv om vedkommende bidragspligtige er død eller har forladt Landet.

§ 191. 1) Underholdsbidrag og Bidrag til faglig Uddannelse, jfr. § 184, udbetales for $\frac{1}{2}$ Aar ad Gangen. Hvor Bidraget kræves udbetalt til Barnets Moder eller Fader eller til Plejeforældre, jfr. § 187, Nr. 2—4, kan Kommunen af Hensyn til Barnets forsvarlige Forsørgelse bestemme, at Bidraget udbetales i kvartaarlige eller maanedlige Rater, jfr. i øvrigt Bestemmelserne i § 114.

2) Saafremt flere Bidrag til samme Barn kommer til Udbetaling paa een Gang, og det offentlige indenfor samme Tid har forsørget Barnet, tilbageholdes en til det Tidsrum, i hvilken Hjælpen er blevet ydet, svarende Del af Bidraget for at tilstilles den Kommune, der har ydet Hjælpen.

3) Hvis Barnet forsørges af det offentlige paa det Tidspunkt, da Bidraget kræves udbetalt, kan der til den private foreløbig kun udbetales for Tiden indtil den Dato, den offentlige Forsørgelse tog sin Begyndelse. Forsaavidt Moderen

20 Maj. paa det Tidspunkt, da Bidraget kræves udbetalt, samlever
Nr. 181. med Barnets Fader eller udenfor Ægteskab samlever med en anden Mand, kan der kun udbetales Bidrag for Tiden indtil den Dato, Samlivet er begyndt; dog kan det sociale Udvalg, hvor Hensynet til Barnet taler derfor, bestemme, at Udbetaling skal ske for Tiden efter, at Samlivet er begyndt, jfr. § 183, Nr. 5.

§ 192. 1) Underholdsbidraget kan ikke kræves udbetalt med et større Beløb, end Resolutionen eller det godkendte Forlig angiver, og ej heller med et større Beløb end Normalbidraget. Dette fastsættes, forsaavidt angaar Faderens Bidragspligt, til $\frac{3}{5}$ af samtlige de Udgifter — jfr. dog § 6, Stk. 1 —, som et Barns Underhold i et godt Plejehjem i vedkommende Egn gennemsnitlig medfører og, forsaavidt angaar Moderens Bidragspligt, til $\frac{2}{5}$ af de nævnte Udgifter.

2) Uanset Bestemmelsen i Stk. 1 skal det offentlige dog ved Inddrivelsen af Bidraget saa vidt muligt søge hele det Beløb, Resolutionen lyder paa, inddrevet hos den bidragspligtige for derefter at tilstille rette vedkommende det eventuelle Restbeløb udover Normalbidraget.

3) Har Barnet i det Tidsrum, for hvilket Underholdsbidrag til dette forlanges, opholdt sig paa flere Steder, hvor Normalbidragene er forskellige, lægges det Normalbidrag til Grund, der er gældende paa det Sted, hvor Barnet har opholdt sig den største Del af vedkommende Tidsrum.

§ 193. 1) Socialministeren fastsætter hvert 2det Aar, første Gang for Perioden fra 1. April 1936 de i § 192 omhandlede Normalbidrag, der i Barnets 2 første Leveaar altid skal være $\frac{1}{4}$ højere end for senere Perioder.

2) For Tiden indtil 31. Marts 1936 gælder følgende Normalbidrag:

1) For Faderens Vedkommende: 240 Kr., 204 Kr. og 168 Kr.,

2) for Moderens Vedkommende: 160 Kr., 138 Kr. og 112 Kr.,
henholdsvis efter som Barnet opholder sig i den i 1., 2. eller 3.

af de i § 194 angivne Grupper af Kommuner. I Barnets første 20 Maj.
2 Leveaar forhøjes de anførte Beløb med $\frac{1}{4}$. Nr. 181.

§ 194. 1) Retten til at faa Normalbidraget udbetalt med det fulde Grundbeløb er betinget af, at den bidragsberettigedes aarlige Indtægt, beregnet efter Reglerne i Stk. 3, ikke overstiger følgende Beløb, jfr. dog § 333:

	I Københavns, Frederiks- og Gentofte Kommuner.	I Købst., Marstal og Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet m. over 1 500 Indb.	I det øvrige Land
1. Forsaavidt den bidragsberettigede er Moderen eller en Kvinde, der har adopteret Barnet, og paagældende enten er ugift eller ikke samlever med sin Ægtefælle.....	1 400 Kr.	1 200 Kr.	1 000 Kr.
2. Forsaavidt den bidragsberettigede er Faderen eller en Mand, der har adopteret Barnet, og paagældende enten er ugift eller ikke samlever med sin Ægtefælle.....	1 650 Kr.	1 400 Kr.	1 150 Kr.
3. Forsaavidt en bidragsberettiget Moder, Fader eller Adoptant er gift og samlever med sin Ægtefælle.	2 000 Kr.	1 650 Kr.	1 350 Kr.

2) Saafremt den bidragsberettigedes Indtægt er større end ovenfor angivet, bliver 60 pCt. af det overskydende Indtægtsbeløb at fradrage i Bidraget. Bliver Bidraget som Følge af Fradraget mindre end $\frac{1}{4}$ af Grundbeløbet, bortfalder det.

20 Maj. 3) I Betragtning kommer enhver Indtægt, som den bi-
Nr. 181. dragsberettigede og de Børn, hvortil Bidrag søges, jfr. Stk. 5,
samt den bidragsberettigedes eventuelle Ægtefælle har haft
i det foregaaende Kalenderaar, hvad enten Indtægten hid-
rører fra personligt Arbejde, vedvarende privat eller offentlig
Understøttelse (Bidrag i Henhold til dette Kapitel dog und-
taget), Pension eller Besiddelse af Formue eller Ejendom;
hvis paagældendes Indtægtsforhold efter det sociale Udvalgs
Skøn er undergaaet en meget væsentlig Forandring uden
egen Skyld, er det sociale Udvalg berettiget til ved Ind-
tægtsberegningen at anvende de sidste 12 Maaneder i Stedet
for det foregaaende Kalenderaar. Forsaavidt paagældende
ejer fast Ejendom eller anden Formue, lægges der til den
aarlige Indtægt 5 pCt. af den samlede Formues Beløb; dette
Tillæg beregnes dog, forsaavidt Moderen eller Faderen er gift
og samlever med Ægtefællen, kun af paagældendes Særeje
eller af den Andel i Fællesboet, hvorover vedkommende
har Raadighed. Det Indtægtsbeløb, som i Henhold til denne
Paragraf skal lægges til Grund ved Beregningen af Bidragets
Størrelse, afrundes til Delelighed med 10, saaledes at et
Beløb paa 5 Kr. og opefter forhøjes til 10 Kr., medens Beløb
under 5 Kr. fradrages.

4) Saafremt Bidrag søges af Plejeforældre, udregnes dette
under Hensyntagen til Moderens Indtægt, forsaavidt hun
har kendt Opholdssted her i Landet og har Forældremyn-
digheden over Barnet.

5) Forsaavidt der i Henhold til §§ 183, Nr. 4, 186, Nr. 4,
eller 188, Nr. 3, paa Grund af Barnets økonomiske Forhold
ikke ydes Bidrag til det, eller der i Henhold til § 189 kun ydes
nedsat Bidrag, medregnes paagældende Barns Indtægt og
Formue — forsaavidt Bidrag søges til andre Børn — ikke
ved Udfindelsen af den bidragsberettigedes Indtægt.

6) En Kommune, der hører til en af de i Stk. 1 nævnte
Grupper af Kommuner med lavere Grundbeløb, kan af Kom-
munalbestyrelsen med Socialministerens Samtykke hen-
føres til en Gruppe med højere Grundbeløb, saafremt en til-
grænsende Kommune henhører derunder og Levevilkaarene

maa anses for at være lige saa dyre i førstnævnte Kommune 20 Maj.
som i Nabokommunen. Forsaavidt en Kommune har en Nr. 181.
bymæssig Bebyggelse med over 1500 Indbyggere, kan
Kommunalbestyrelsen ligeledes, naar den skønner, at Leve-
vilkaarene er lige saa dyre i den øvrige Del af Kommunen,
med Ministerens Samtykke bestemme, at denne Del skal
henføres til samme Gruppe som den bymæssige Bebyggelse.

§ 195. Det offentlige Udbetaling af Bidraget sker
gennem det sociale Udvalg i Opholdskommunen. Ved Op-
holdskommunen forstaas i denne Forbindelse:

1) hvor Bidraget søges udbetalt af Moderen, Faderen,
Adoptivforældre eller af Plejeforældre, den Kommune, hvor
Barnet har fast Ophold;

2) hvor Bidraget søges udbetalt af Barnets Værge eller
af den, der har faaet overdraget Forældremyndigheden, den
Kommune, hvor den, der kan kræve Bidraget udbetalt, har
fast Bopæl;

3) hvor Bidraget kræves udbetalt af en offentlig Myn-
dighed eller anerkendt Forening, den Kommune, hvor ved-
kommende Myndighed eller anerkendte Forening har sit Sæde.

§ 196. Forinden Bidraget kan udbetales, maa Oplysning
foreligge om:

1) at Barnet var i Live paa Bidragets Forfaldsdag,
hvilket maa være konstateret ved en af en troværdig Per-
son underskreven Leveattest, hvortil Blanket skal udleveres
af den udbetalende Myndighed. Leveattesten skal tillige
indeholde Oplysning om, hvorvidt og i bekræftende Fald
hos hvem Barnet er anbragt i Pleje;

2) Moderens (Stiffaderens), eventuelt Faderens eller
Adoptivforældrenes og Barnets økonomiske Forhold, hvilke
maa konstateres ved en Attest fra vedkommende Opholds-
kommune, medmindre denne Kommune skal udbetale Bi-
draget.

3) Endvidere maa Bidraget dokumentet fremsendes eller
medbringes, medmindre det befinder sig i den nuværende
eller i en tidligere udbetalende Myndigheds Varetagt.

20 Maj. 4) Endelig maa Barnets Fødsels- (Daabs-)attest og
Nr. 181. Moderens (Faderens) Fødselsattest samt, hvis hun er gift,
Stiffaderens Fødselsattest og Vielsesattesten medbringes
eller indsendes til den udbetalende Myndighed.

§ 197. 1) Saa snart de i § 196 omhandlede Dokumenter er tilvejebragt, foreligger en behørig fremsat Begæring om Bidragets Udbetaling, og det paahviler da Opholdskommunen uopholdelig at optage de fornødne Forklaringer eller foretage de Undersøgelser, der er nødvendige til Konstatering af de i det foregaaende krævede Betingelsers Tilstedeværelse.

2) Den, der kræver Bidraget udbetalt, samt i alle Tilfælde Moderen (Faderen) er forpligtet til, saafremt vedkommende har Bopæl i den udbetalende Kommune, at afgive de fornødne Forklaringer ved personligt Møde. Enhver, der kan formodes at vide Besked derom, er forpligtet til paa Begæring at meddele den udbetalende Myndighed alle de til Raadighed staaende Oplysninger om den bidragspligtiges Opholdssted.

§ 198. 1) Straks efter, at de fornødne Dokumenter og Oplysninger er tilvejebragt, udbetaler Opholdskommunen i Overensstemmelse med de foregaaende Regler Bidraget til den bidragsberettigede eller den, der paa dennes Vegne har behørig Fuldmagt til Modtagelse af Bidraget.

2) Opholdskommunen kan dog nægte at udbetale Bidraget til andre end den bidragsberettigede personlig, hvis den har Mistanke om, at den, der møder med Fuldmagt, er en Person, der i Egenskab af den bidragsberettigedes Kreditor har faaet Transport paa Bidragskravet. Bidragsdokumentet maa overhovedet ikke gives som Sikkerhed for Betaling af den bidragsberettigedes Gæld, og sker dette, skal Udvalget overveje, om der er Grund til at bringe Bestemmelserne i § 123 m. fl. til Anvendelse.

3) Hvis den bidragsberettigede ikke har Bopæl i den udbetalende Opholdskommune, skal sidstnævnte portofrit tilstille vedkommende Bidraget snarest muligt efter Begæ-

ringens Indgivelse og skal tillige til Brug ved senere Begæring om Bidrags Udbetaling vedlægge de i § 196, Nr. 1 og 2, anførte Attester samt Kvitteringsblanket i frankeret Svar-konvolut.

Afkrævning og Inddrivelse af et udbetalt Bidrag.

§ 199. 1) Naar et Bidrag er udbetalt, være sig for Faderen eller Moderen, afkræver den udbetalende Kommune snarest muligt og senest inden 14 Dage efter Udbetalingen den bidragspligtige Bidraget gennem dennes Opholdskommune, medmindre den bidragspligtige har en den udbetalende Kommune kendt, fast Bopæl og selv har anmodet om at maatte faa Opkrævning tilstillet, saa snart et Bidrag er udbetalt. Er Opkrævning i Henhold til det sidst anførte ved den seneste Udbetaling forgæves sket hos den bidragspligtige, er den udbetalende Myndighed dog ikke forpligtet til at efterkomme hans Anmodning om direkte Opkrævning.

2) Hvor den udbetalende Myndighed i Henhold til Stk. 1 afkræver Bidraget gennem den bidragspligtiges Opholdskommune, er den berettiget til at henvende sig til den Opholdskommune, der afkrævede efter den foregaaende Udbetaling, og denne Kommune er da, forsaavidt den ikke længer er Opholdskommune for den bidragspligtige, forpligtet til ufortøvet at videresende Afkrævningsbegæringen til den Kommune, hvor den bidragspligtige efter Folkeregisteret nu maa formodes at opholde sig, hvilken sidste Kommune det da paahviler at foretage det videre fornødne.

3) Sager om Afkrævning skal fremskyndes det mest mulige, og det paahviler Politiet paa derom fremsat Anmodning fra Opholdskommunens sociale Udvalg uopholdelig at søge den bidragspligtige opsporet og om fornødent fremstille ham for Udvalget.

§ 200. 1) Betales Bidraget ikke af den bidragspligtige straks ved Afkrævningen eller efter en af hans Opholdskommune indrømmet passende kortere Henstand, foretages der Udpantning for Bidraget, jfr. herved § 192, Stk. 2, medmindre det sociale Udvalg efter sit Kendskab til ham skønner,

20 Maj. at der ikke herved vil kunne faas Dækning for Beløbet eller Nr. 181. nogen Del deraf, hvorom Resolutionen da faar Paategning.

2) Det bestemmes derefter ufortøvet, hvorvidt den bidragspligtige bør afsones den Del af Bidraget, som han ikke har betalt. Det sociale Udvalgs Beslutning skal forelægges Overøvrigheden til Godkendelse. Overøvrigheden træffer snarest muligt og senest inden 1 Maaned Afgørelse i Sagen i Overensstemmelse med Reglerne i § 14.

3) I de Tilfælde, hvor det sociale Udvalg indstiller, at Afsoning skal ske, er Udvalget berettiget til, om fornødent ved Politiets Bistand, at sikre sig den bidragspligtiges Tilstedeværelse, til endelig Afgørelse træffes, og kan, hvis det skønnes nødvendigt, lade ham midlertidig indlægge i en Arbejdsanstalt, dog kun forsaavidt den bidragspligtiges tidligere Forhold som saadan lader befrygte, at han vil søge at unddrage sig Betaling eller Afsoning ved at forlade Kommunen.

§ 201. 1) Den udbetalende Kommune eller den Kommune, som paa førstnævntes Vegne foretager Afkrævningen af Bidraget, saavel som Overøvrigheden paa Statskassens Vegne er i øvrigt berettiget til at benytte samtlige de den bidragsberettigede ved Lovgivningen hjemlede Midler til Underholdsbidrags Sikring og Inddrivelse.

2) Forsaavidt det ved Gennemgangen af en Kommunes Regnskab over forskudsvis udbetalte Bidrag maatte vise sig, at et uforholdsmæssig stort Antal bidragspligtige er i Restance med Bidrag, og det skønnes, at Aarsagen hertil til Dels maa søges i, at Kommunen ikke udfolder tilstrækkelige Bestræbelser for gennem Anvendelse af de dertil egnede Midler at tvinge de bidragspligtige til at opfylde deres Forpligtelser, kan Socialministeren bestemme, at vedkommende Kommune kun erholder nedsat Refusion fra Staten, indtil Forholdene i saa Henseende bedrer sig.

§ 202. 1) Saa snart Sagen er færdigkøspederet fra den afkrævende Kommunes Side, sendes Bidragsdokumentet tilbage til den udbetalende Kommune med en Paategning

om det passerende (det indgaaede Beløb, Afgørelsen vedrør 20 Maj. Nr. 181. rende Afsoning o. s. v.).

2) Skulde Sagen paa Grund af en den bidragspligtige indrømmet Henstand, dennes Forsvinden ell. lign. ikke være færdigbehandlet inden 3 Maaneder efter Udbetalingen, skal den afkrævende Kommune dog under alle Omstændigheder inden den nævnte Frist give den udbetalende Kommune Meddelelse om, hvad der er passeret.

§ 203. 1) Skulde den bidragspligtige ikke opholde sig i den Kommune, som Anmeldelsen til Folkeregisteret henviser til, og det ikke vides, hvor han opholder sig, eller skulde han i øvrigt forsvinde, inden Bidraget er betalt, skal den Kommune, som Afkrævningen paahviler, jfr. herved § 199, Stk. 2, ufortøvet drage Omsorg for, at paagældende eftersøges og efterlyses paa den Maade og efter de Regler, som Socialministeren fastsætter.

2) Efterlysning sker paa den udbetalende Kommunes Vegne og med Angivelse af dennes Navn og Adresse.

3) Saafermt Efterlysning er sket, tilstilles Bidragsdokumentet med Paategning om den foretagne Efterlysning den udbetalende Kommune.

4) Ved senere Udbetalinger paahviler det, hvis den bidragspligtiges Opholdssted stadig ikke er konstateret, den udbetalende Kommune selv at foretage de til Afkrævning og Inddrivelse fornødne Skridt.

5) Viser det sig, at den bidragspligtige er død eller uvandret, skal Bidragsdokumentet forsynes med nøjagtig Oplysning om, hvad der foreligger desangaaende.

Retsvirkninger af Bidrags Udbetaling m. v.

§ 204. Betaler en Fader (eller Moder) et Beløb til Kommunen til Dækning af skyldige Bidrag, er han berettiget til at forlange, at Beløbet først anvendes til Dækning af den Del af de skyldige Bidrag, for hvilken der i Henhold til § 14 er dekretet eller kan dekretes Afsoning.

§ 205. 1) Den Del af ethvert Bidrag, der ikke kan betragtes som betalt i det Øjeblik, da Udpantning (Skøn) foretages, betragtes som en den bidragspligtige ydet Kon-

20 Maj. munehjælp, saaledes at senere indbetalte Beløb betragtes Nr. 181. som Tilbagebetaling af Kommunehjælp. I de Tilfælde, hvor Efterlysning har været foretaget, betragtes Restgælden først som Kommunehjælp Maanedsdagen efter den forgæves foretagne Efterlysning.

2) Forsaauidt den bidragspligtige har Forsørgelsessted i den afkrævende Kommune, noteres den modtagne Kommunehjælp i Kommunens Registrant over offentlig Hjælp, jfr. § 24, Stk. 1, Nr. 4, og § 28, Stk. 2. Har han Forsørgelsessted i en anden Kommune, paahviler det den afkrævende Kommune at gøre Anmeldelse til førstnævnte Kommune, jfr. § 54, Stk. 4, og denne noterer da Kommunehjælpen i sin Registrant. Har den bidragspligtige ikke noget Forsørgelsessted, foretages Anmeldelse direkte til Socialministeriet.

3) Et udbetalt Bidrag kan dog tidligst betragtes som Kommunehjælp for den bidragspligtige paa 2 Maaneders Dagen efter Barnets Fødsel. Har paagældende forinden dette Tidspunkt begæret Spørgsmaalet om sin Bidragspligt genoptaget for Retten, kan et udbetalt Bidrag ikke betragtes som Kommunehjælp, før Sagen om Bidragspligten er endelig afgjort.

§ 206. Den i Henhold til § 205 modtagne Kommunehjælp betragtes som Fattighjælp, dog kun med den Virkning, at vedkommende mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, forsaauidt og saa længe den bidragspligtiges Afdrag paa Bidrag, jfr. § 204, ikke har udgjort et saa stort Beløb, at den Del af Hjælpen, for hvilken der er dekretet Afsoning, er betalt. Den ommeldte Retsvirkning af, at et Bidrag ikke betales, bortfalder dog 5 Aar efter, at Bidraget forfaldt.

§ 207. 1) Har vedkommende Fader eller Moder i over 2 Aar intet, eller næsten intet, betalt i Afdrag paa den Del af skyldige Underholdsbidrag, som er udbetalt af det offentlige, og for hvilken der er dekretet Afsoning, kan den udbetalende Kommune andrage Overøvrigheden om, at den bidragspligtige for Statskassens Regning maa blive hensat

til Tvangsarbejde fra 2 Maaneder til $\frac{1}{2}$ Aar. Overøvrigheden 20 Maj. skal, forinden den træffier sin Afgørelse, om muligt afeske Nr. 181. den bidragspligtige og dennes Opholdskommune en Erklæring i Sagen. Afsoning af Bidrag, gældende for den Periode, i hvilken paagældende i Henhold til det foregaaende er hensat til Tvangsarbejde, bortfalder, men desuagtet finder § 206 Anvendelse ogsaa i disse Tilfælde. Ved Beregningen af, om paagældende i mindst 2 Aar ikke har betalt Afdrag paa Underholdsbidrag, bortses fra den Tid, i hvilken han har været hensat til Afsoning eller til Tvangsarbejde.

2) Forsaauidt Kommunen har været afskaaret fra i Tide at bringe Bestemmelsen i Stk. 1 om Hensættelse til Tvangsarbejde til Anvendelse som Følge af, at paagældende har undladt at melde Flytning, kan Hensættelsen til Tvangsarbejde, hvis det maa antages, at den bidragspligtige ved Undladelse af at melde Flytning har tilsigtet at unddrage sig sin Forsørgelsespligt, stige indtil 1 Aar.

3) I Tilfælde, hvor vedkommende bidragspligtige har mere end 3 Børn udenfor Ægteskab med flere forskellige Mødre eller Fædre og i øvrigt fører et vitterlig løsagtigt Levned samt viser grov Forsømmelighed med Hensyn til sine Forsørgerpligter, kan Straffen stige til Tvangsarbejde i indtil 2 Aar.

4) Overøvrighedens Afgørelser i Henhold til denne Paragraf kan af vedkommende bidragspligtige indankes for Socialministeren.

§ 208. 1) Saafremt den, der er tilpligtet at svare Bidrag til et Barn, senere maatte blive frifundet, kan den udbetalende Kommune bestemme, at de af det offentlige udbetalte Bidrag betragtes som Kommunehjælp, ydet Moderen.

2) Dette sidste gælder ogsaa, hvor Moderen ved Svig eller i øvrigt uberettiget har erholdt Bidrag udbetalt af det offentlige, som hun ikke er i Stand til at tilbagebetale.

3) I øvrigt gælder §§ 47—48 under de der angivne Bestemmelser ogsaa for enhver, der har erholdt eller søgt at erholde Bidrag udbetalt af det offentlige. Bestemmelsen i § 48 er dog ikke til Hinder for senere Udbetaling af Bidrag

20 Maj. til vedkommende, naar Betingelserne herfor i øvrigt er til Nr. 181. Stede, og Udvalget ikke finder Anledning til at bringe Bestemmelserne i § 123 m. fl. til Anvendelse.

B. Til Børn i Ægteskab.

§ 209. 1) Et Underholdsbidrag, der ifølge Overøvrighedsbestemmelse, en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom paahviler Manden overfor hans Ægtebarn, kan af Hustruen, forsaavidt det ægteskabelige Samliv er hævet, fordres udbetalt af det offentlige, saa snart Bidragets Forfaldsdag er forløbet, uden at Bidraget er erlagt.

2) Med Hensyn til *Betingelserne* for det offentliges Udbetaling af Bidraget gælder de i §§ 183 og 187—89 indeholdte Regler, dog at Adoptivforældre ikke kan kræve Faderens Bidrag til et Ægtebarn udbetalt af det offentlige.

3) Saafremt der er paalagt særlige Bidrag af den i § 184 omhandlede Art, finder § 184 tilsvarende Anvendelse.

§ 210. 1) Et Bidrag, der ifølge Overøvrighedsbestemmelse, en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom paahviler Hustruen overfor hendes Ægtebarn, kan af Manden, forsaavidt det ægteskabelige Samliv er hævet, fordres udbetalt af det offentlige, saa snart Bidragets Forfaldsdag er forløbet, uden at Bidraget er erlagt.

2) Med Hensyn til *Betingelserne* for det offentliges Udbetaling af Bidraget gælder de i §§ 186—89 indeholdte Regler.

§ 211. 1) Bidrag, paalagt den ene Ægtefælle overfor den anden personlig, kan ikke være Genstand for Udbetaling af det offentlige.

2) Det samme gælder Bidrag til den fælles Husholdning, paalagt den ene eller begge Ægtefæller.

§ 212. De i det foregaaende indeholdte Bestemmelser angaaende forskudvis Udbetaling fra det offentlige af Bidrag, der paahviler den ene Ægtefælle eller begge overfor Ægtebørn, finder ogsaa Anvendelse med Hensyn til Bidrag, som indenfor den i § 4 angivne Grænse — ved Overøvrigh-

hedens Bestemmelse, en af Overøvrigheden stadfæstet 20 Maj. Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom — skal udredes til andre under den anden Ægtefælles Forsorg værende Børn, overfor hvilke den, hvem Bidrag paalægges, har Forsørgelsespligt, jfr. §§ 4—5. Forskudvis Udbetaling kan dog ikke ske, hvis den af Barnets egne Forældre, som ikke er indtraadt i Ægteskabet, er tilpligtet at svare Underholdsbidrag til Barnet, og Hustruen (Manden) i Henhold til de tidligere Paragraffer har Ret til at kræve dette Bidrag forskudvis udbetalt af det offentlige.

§ 213. Hvis det oplyses, at Ægtefællerne efter Overøvrighedsbestemmelsens Udfærdigelse har staaet i Forhold til hinanden eller har boet sammen, kan Bidraget til vedkommende Børn ikke af det offentlige udbetales til den forladte Hustru (Mand) personlig.

§ 214. Med Hensyn til de nærmere Regler for Udbetaling af det offentliges Bidrag til Ægtebørn gælder §§ 190—92 og 195—98 med de fornødne Lempelser, idet dog her Normalbidraget udgør henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ af de i § 192, Stk. 1, nævnte Udgifter.

§ 215. 1) Socialministeren fastsætter hvert 2det Aar, første Gang for Perioden fra 1. April 1936, de i § 214 fastsatte Normalbidrag, der i Barnets 2 første Leveaar altid skal være $\frac{1}{4}$ højere end for senere Perioder.

2) For Tiden indtil 31. Marts 1936 gælder for Udbetaling til Ægtebørn følgende Normalbidrag:

1) For Mandens Vedkommende: 268 Kr., 228 Kr. og 184 Kr.,

2) for Hustruens Vedkommende: 132 Kr., 114 Kr. og 96 Kr., henholdsvis efter som Barnet opholder sig i den 1ste, 2den eller 3die af de i § 194 angivne Grupper af Kommuner. I Barnets første 2 Leveaar forhøjes de anførte Beløb med $\frac{1}{4}$.

§ 216. 1) Retten til at faa Normalbidraget udbetalt med det fulde Grundbeløb er betinget af, at den bidragsberettigedes Indtægt ikke overstiger de i § 194 nævnte Beløb, ligesom Reglerne i samme Paragraf om Indtægtsens Beregning og Bidragets Bortfald eller Nedsættelse under Hensyn

20 Maj. til den bidragsberettigedes Indtægt finder tilsvarende Anvendelse paa forskudsvis Udbetaling af Bidrag til Ægtebørn.
Nr. 181.

2) Dog fradrages ved Beregningen af den bidragsberettigedes Indtægt et Beløb af 100 Kr. for hvert Barn, for hvilket vedkommende har Forsørgelsespligt, paa nær eet.

§ 217. Med Hensyn til Afkrævning eller Inddrivelse af Bidrag, der forskudsvis er udbetalt af det offentlige for Ægtebørn, gælder Regler svarende til de i §§ 199—203 indeholdte.

§ 218. Reglerne i §§ 204—208 finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til *Virkningerne* af det offentlige Udbetaling af Bidrag til Ægtebørn, dog med følgende *Ændringer*:

- 1) Regelen i § 205, Stk. 3, kommer ikke til Anvendelse.
- 2) I Stedet for § 207, Stk. 3, gælder følgende Bestemmelse:

I Tilfælde, hvor vedkommende Ægtemand (Hustru) har forladt sin Familie for at leve sammen med en anden Kvinde (Mand), kan Straffen, forsaavidt den bidragspligtige i øvrigt fører et vitterlig løsaagtigt Levned og tillige udviser grov Forsømmelighed med Hensyn til sin legale Forsørgelsespligt, stige til Tvangsarbejde i indtil 2 Aar.

Kapitel XVI. Bidrag til Børn af Enker og Enkemænd samt til forældreløse Børn.

Bidrags Udbetaling til den overlevende Ægtefælle.

§ 219. 1) En Enke skal have Ret til efter nedenstaaende Regler af det offentlige at oppebære en Understøttelse som Bidrag til Udgifterne ved Underhold og Opdragelse af sit Ægtebarn eller under Ægteskab adopterede Barn.

2) Det aarlige Bidrag udgør samme Beløb som Normalbidraget til Moderen udenfor Ægteskab.

3) Det sociale Udvalg kan efter Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde yde Hjælp til Omkostningerne ved Barnets Konfirmation og til dets faglige Uddannelse, dog at Kommunalbestyrelsens Godkendelse skal indhentes til Ydelse

af Hjælp til faglig Uddannelse, forsaavidt Hjælpen overstiger uvæsentlige Beløb.
20 Maj.
Nr. 181.

§ 220. 1) Retten til at faa Bidraget udbetalt med det fulde Grundbeløb er betinget af, at Enkens Indtægt ikke overstiger de i § 194 nævnte Beløb, ligesom Reglerne i samme Paragraf om Indtægts Beregning og om Bidragets Bortfald eller Nedsættelse under Hensyn til den bidragsberettigedes Indtægt finder tilsvarende Anvendelse.

2) Dog fradrages ved Beregningen af den bidragsberettigedes Indtægt et Beløb af 100 Kr. for hvert Barn, for hvilket vedkommende har Forsørgelsespligt, paa nær eet.

§ 221. Retten til at faa de i § 219 nævnte Bidrag udbetalt er knyttet til følgende *Betingelser*:

- 1) at Ægtefællernes Samliv ikke retlig set var ophævet;
- 2) at Enken eller i ethvert Tilfælde Barnet har dansk Indfødsret, erigestillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20, eller omfattes af en Traktat om Udbetaling af Bidrag af denne Art;
- 3) at Enken har fast Bopæl her i Landet, og at vedkommende Barn har Hovedhjemsted her;
- 4) at den bidragsberettigede opfylder de i § 194 angivne økonomiske Betingelser;
- 5) at Barnet ikke selv har Indtægt eller Formue, hvoraf dets forsvarlige Underhold vil kunne afholdes;
- 6) at Enken ikke fører et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse, jfr. § 183, Nr. 6;
- 7) at Enken ikke modtager eller paadrager sig Fattighjælp eller Kommnehjælp af en saadan Art eller Størrelse, at dennes Modtagelse har medført Tab af Valgret og Valgbarhed;
- 8) at Barnet er undergivet vedkommende Enkes Forældremyndighed og Forsorg.

§ 222. *Begæring om Bidrag* i Henhold til dette Kapitel indgives til det sociale Udvalg i Enkens Opholdskommune paa en Blanket, affattet efter en af Socialministeren foreskrevet Formular. Efter Modtagelsen af Begæringen undersøger det sociale Udvalg, om Betingelserne for Bidragets

20 Maj. Udbetaling er til Stede. Udvalgets Afgørelse skal om muligt Nr. 181. foreligge inden 1 Maaned efter Begæringens Indgivelse.

§ 223. 1) Retten til det i nærværende Kapitel omhandlede Bidrag vedvarer til Udgangen af det Kvartal, i hvilket Barnet fylder 18 Aar.

2) Bidraget skal nedsættes til Halvdelen, naar Barnet er fyldt 14 Aar, medmindre særlige Omstændigheder taler derimod. Nedsættelse til Halvdelen kan derhos efter det sociale Udvalgs Bestemmelse finde Sted,

1) naar en væsentlig Del af Barnets forsvarlige Underhold vil kunne afholdes af Barnets egen Indtægt, og

2) naar Barnet forsørges under saadanne Forhold, at den bidragsberettigede kun bærer en uvæsentlig Del af Udgifterne ved Forsørgelsen.

3) Det sociale Udvalg kan bestemme, at Bidraget ikke skal udbetales, forsaavidt Barnet forsørges under saadanne Forhold, at den bidragsberettigede ingen væsentlig Udgift har til dets Underhold og Opdragelse.

4) Bidraget bortfalder derhos, saa længe et Barn henligger til Kur for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses Regning.

§ 224. 1) Det sociale Udvalg kan — i øvrigt under Anvendelse af Reglerne i nærværende Kapitel — yde en Enkemand Understøttelse til hans Ægtebørn eller under Ægteskabet adopterede Børn, hvis disses Forsørgelse frembyder særlige Vanskeligheder for ham paa Grund af hans egen eller Børnenes Helbredstilstand, eller fordi Tilvejebringelsen af den fornødne huslige Bistand er særlig bekostelig eller endelig af andre Grunde, der gør hans Forsørgerpligt uforholdsmæssig byrdefuld.

2) Begæring om saadan Understøttelse indgives til det sociale Udvalg i Enkemandens Opholdskommune.

Bidragets Udbetaling m. v.

§ 225. 1) Bidraget udbetales kvartalsvis forud, medmindre det af Hensyn til Barnets Forsørgelse skønnes rimeligt at udbetale det i maanedlige Rater. Første Gang ud-

betales Bidraget for det Kvartal (den Maaned), i hvilket 20 Maj. Begæringen indgives. Er Begæringen indgivet i den sidste Nr. 181. Maaned i et Kvartal, kan kvartalsvis Udbetaling dog først ske fra den 1. i den følgende Maaned.

2) Forsaavidt Afgørelsen af, hvorvidt der skal udbetales Bidrag for et Barn, har trukket ud, saaledes at der, naar Afgørelsen er truffet, forfalder Bidrag for mere end 1 Kvartal, tilbageholdes, saafremt det offentlige indenfor paagældende Tidsrum har ydet Hjælp til Barnets Forsørgelse, et Beløb svarende til den saaledes ydede Hjælp, og det tilbageholdte Beløb refunderes den Kommune, der har ydet Hjælpen.

3) Retten til at kræve et forfaldent Bidrag udbetalt vedvarer til og med Aarsdagen for Bidragets Forfaldsdag.

§ 226. Forinden Bidraget udbetales, maa der præsteres Attest om, at Barnet var i Live paa Bidragets Forfaldsdag, hvorhos det sociale Udvalg maa sikre sig, at Enkens (Enkemandens) eller Barnets økonomiske Forhold ikke udelukker Udbetaling af Bidrag.

§ 227. Den Hjælp, det, inden Afgørelse træffes om, hvorvidt der kan faas Bidrag i Henhold til dette Kapitel, maatte blive nødvendigt at yde til Barnets Underhold og Opdragelse, betragtes, hvis det viser sig, at Betingelserne ikke er opfyldt, som Særhjælp, medmindre det sociale Udvalg efter de foreliggende Omstændigheder finder, at Hjælpen bør ydes som Kommunehjælp, eller Forholdet falder ind under Reglerne i §§ 47 eller 48.

§ 228. Retten til Bidrag bortfalder, hvis nyt Ægteskab indgaas.

Bidrag til Enkers eller Enkemænds efterladte Børn.

§ 229. 1) Afgaar en Person, der er eller har været Enke eller Enkemand, ved Døden, er den, der har taget det forældreløse Barn til sig, berettiget til indtil Barnets fyldte 18de Aar at oppebære det i § 215, Stk. 2, Nr. 1 og 2, jfr. Stk. 1, omhandlede Normalbidrag for Ægtebørn under Forudsætning af:

20 Maj. 1) at Barnet har dansk Indfødsret, er ligestillet med en
Nr. 181. indfødt, jfr. §§ 17—20, eller omfattes af en Traktat om Udbetaling af Bidrag af denne Art;

2) at Barnet opfylder den i § 221, Nr. 5, fastsatte Betingelse.

²⁾ Bidraget nedsettes efter det sociale Udvalgs Bestemmelse til Halvdelen i de i § 223, Stk. 2, nævnte Tilfælde.

³⁾ Det sociale Udvalg kan bestemme, at Bidraget ikke skal udbetales i de i § 223, Stk. 3 og 4, nævnte Tilfælde.

⁴⁾ Det sociale Udvalg kan efter Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde yde Hjælp til Omkostningerne ved de i denne Paragraf omhandlede Børns Konfirmation og til deres faglige Uddannelse, dog at Kommunalbestyrelsens Godkendelse skal indhentes til Ydelse af Hjælp til faglig Uddannelse, forsaavidt Hjælpen overstiger uvæsentlige Beløb.

§ 230. ¹⁾ Begæring om Bidrag i Henhold til § 229 indgives til det sociale Udvalg i den bidragsberettigedes Opholdskommune.

²⁾ Med Hensyn til Bidragets Udbetaling m. v. finder med de fornødne Lempelser Reglerne i §§ 222 og 225 Anvendelse.

Afsnit IV.

Hjælp i en Række særlige Tilfælde (Særhjælp).

Kapitel XVII. Hjælp i Anledning af Fødsel.

§ 231. ¹⁾ Opholdskommunen er om fornødent forpligtet til i Trangstilfælde at yde Jordemoderhjælp, medmindre Moderen som Medlem af en anerkendt Sygekasse er berettiget til den i Lov om Folkeforsikring § 19, Stk. 1, omhandlede Jordemoderhjælp.

²⁾ Ved Jordemoderhjælp forstaas i denne Forbindelse Hjælp til Udredelse af det takstmæssige Honorar til en Jordemoder for ydet Fødselshjælp og dermed i umiddelbar Forbindelse staaende Hjælp til Moder og Barn, jfr. Bekendtgørelse Nr. 378 af 23. Juni 1920 af Lov om Jordemoder-

væsenet og den gældende Instruks for Jordemødre, samt 20 Maj. Hjælp til de ved Fødselen nødvendige Forbindstoffer, Vat Nr. 181. og lign. af den Art og i den Udstrækning, som Sundhedsstyrelsen forordner.

³⁾ Hvor Lægehjælp er fornøden ved Fødselen, skal Kommunen ligeledes i Trangstilfælde tilstaa saadan Hjælp, medmindre Moderen er Medlem af en anerkendt Sygekasse.

⁴⁾ Indenrigsministeren fastsætter efter Forhandling med Socialministeren Mindstebetalingen for Jordemoderhjælp ydet i Henhold til nærværende Paragraf.

§ 232. ¹⁾ Saafremt en Jordemoder har truffet Aftale om at betjene en Barselspatient, som ikke er Medlem af en anerkendt Sygekasse, men ikke inden 4 Uger efter Fødselen trods bevisligt Paakrav har modtaget sit Tilgodehavende fra den, hvem Betalingspligten paahviler, er hun berettiget til ved Henvendelse til det sociale Udvalg i den Kommune, hvor Fødselshjælpen blev ydet, at faa Beløbet udbetalt, dog at Kravet maa være rejst inden 3 Maaneder efter Fødselen. Kommunen skal dog kun tilsvare den i Henhold til § 231 fastsatte Mindstebetaling for Jordemoderhjælp.

²⁾ Har en Kommune i Henhold til Stk. 1 udredet Betaling til en Jordemoder, skal den straks ved anbefalet Brev underrette den betalingspligtige derom og samtidig meddele ham, at Beløbet vil blive betragtet som en ham ydet Kommunehjælp, saafremt det ikke er tilbagebetalt i Løbet af 1 Maaned fra Brevets Afsendelsesdato.

³⁾ Saafremt den betalingspligtige straks efter Modtagelsen af det i Stk. 2 omhandlede Brev sandsynliggør, at hans Undladen af at betale Jordemoderen skyldes særlige Forhold, saasom at Fødselen kom tidligere end ventet, at der blev paadraget ham større Udgifter end beregneligt eller lignende, er det sociale Udvalg berettiget til at give ham Henstand eller helt eller delvis eftergive ham det skyldige Beløb og betragte dette som en ham tilstaaet Jordemoderhjælp, jfr. § 231.

§ 233. Den Hjælp fra det offentlige, som en frugt-sommelig eller fødende Kvinde modtager til sig eller Barnet

20 Maj. gennem Indlæggelse paa Rigshospitalets Fødeafdelinger Nr. 181. (Fødselstiftelsen) eller Fødselsanstalten i Jylland, medfører ingen Art af Retsvirkninger og vedrører ikke den offentlige Forsorg.

§ 234. 1) I Tilfælde, hvor Indlæggelse paa en af de i § 233 nævnte Anstalter ikke kan ske, enten fordi Indlæggelsen støder paa praktiske Vanskeligheder, eller fordi Betingelserne for Indlæggelse ikke er til Stede, men hvor det sociale Udvalg skønner, at det efter Forholdene maa anses for uforvarsomt, at den ventede Fødsel foregaar i Hjemmet, er den fødende i Trangstilfælde berettiget til Optagelse paa almindeligt Sygehus eller i kommunalt Fødehjem, hvor saadant findes.

2) Saafremt det sociale Udvalg skønner, at paagældende selv maatte kunne betale, er Kommunen, hvor enhver Tvivl herom ikke er udelukket, forpligtet til at afgive Kautions for Indlæggelse i de i Stk. 1 nævnte Anstalter; men det bliver senere at afgøre, hvilket Bidrag der i den Anledning skal ydes af den private selv, jfr. § 9.

§ 235. 1) Det Bidrag, som Faderen til et Barn udenfor Ægteskab i Medfør af Lovgivningen om Retsforholdet mellem Forældre og Børn udenfor Ægteskab er tilpligtet at yde til Dækning af Udgifterne ved Moderens Barselfærd og hendes Underhold i 1 Maaned før og 1 Maaned efter Fødselen, kan af Moderen under de i § 183 fastsatte Betingelser fordres udbetalt af det offentlige indenfor den i § 236 angivne Grænse, saa snart Bidragets Forfaldsdag er forløbet, uden at Bidraget er erlagt.

2) Med Hensyn til de nærmere Regler om disse Bidrags Udbetaling af det offentlige og Inddrivelse m. v. kommer med de fornødne Lempelser Bestemmelserne i Kap. XV, A, til Anvendelse.

3) Barselfærdsbidraget kan dog ikke udbetales af det offentlige, hvis Fødselen foregaar paa en af Rigshospitalets Fødeafdelinger eller paa Fødselsanstalten i Jylland.

4) For den Del af de i denne Paragraf omhandlede Udgifter, som det sociale Udvalg maatte have udredet, indtræder

Kommunen i Moderens Ret overfor Faderen eller det offentlige. 20 Maj. Nr. 181.

§ 236. 1) For Tiden indtil 31. Marts 1936 udbetales de i § 235 ommeldte Bidrag dog højst med følgende Normalbidrag: 25 Kr. til Barselfærden, hvilket Beløb gælder for samtlige Kommuner, og til Barnemoderens Underhold før og efter Fødselen pr. Maaned 30 Kr., 25 Kr. og 21 Kr., henholdsvis efter som Moderen opholder sig i den 1ste, 2den eller 3die af de i § 194 angivne Grupper af Kommuner.

2) Socialministeren fastsætter fra 1. April 1936 de omhandlede Normalbidrag for 2 Aar ad Gangen.

§ 237. 1) Forskudsvis Udbetaling fra det offentlige kan ligeledes indenfor den i § 236 angivne Grænse ske med Hensyn til Barselfærdsbidrag og Bidrag til Moderens Underhold 1 Maaned før og 1 Maaned efter Fødselen, forsaavidt angaar Bidrag, som i Henhold til Overøvrighedens Bestemmelse, en af Overøvrigheden stadfæstet Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom paahviler en Mand overfor hans forladte, separerede eller fraskilte Hustru.

2) Med Hensyn til de nærmere Regler om disse Bidrags Udbetaling af det offentlige, Inddrivelse m. v. kommer med de fornødne Lempelser Reglerne i Kap. XV, B, til Anvendelse.

3) Ligeledes gælder ved Udbetaling af de fornævnte Bidrag Bestemmelserne i § 235, Stk. 3 og 4.

§ 238. En Kvinde, hvem det i Medfør af Lovgivningen om Arbejderbeskyttelse er forbudt at arbejde en vis Tid efter Fødselen, men som ikke har Ret til den i § 19 i Lov om Folkeforsikring omhandlede Barselhjælp, er berettiget til, forsaavidt hun i paagældende Tidsrum kommer i Trang, af Opholdskommunen at erholde den fornødne Hjælp, der dog maa være mindre end den, som vedkommende vilde have kunnet oppebære efter § 19 i Lov om Folkeforsikring, hvis hun havde opfyldt Betingelserne herfor.

§ 239. 1) Saafremt en Moder selv ammer sit Barn, er Opholdskommunen berettiget til indenfor et Tidsrum af 6 Maaneder efter Fødselen i Trangstilfælde og efter en Læges Anvisning at yde indtil 1 Liter Sødsmælk daglig.

20 Maj. 2) Den i Stk. 1 omhandlede Hjælp kan ogsaa ydes i de
Nr. 181. Tilfælde, hvor det gennem Lægeundersøgelse maatte blive
oplyst, at Moderen ikke eller kun delvis er i Stand til selv
at opamme Barnet.

3) Den i Stk. 1—2 omhandlede Hjælp kan under de
angivne Betingelser ydes, uanset om der maatte blive ud-
redet anden Understøttelse i Henhold til Reglerne i nær-
værende Kapitel.

§ 240. Hjælp, der af Opholdskommunen er ydet i
Medfør af nærværende Kapitels Regler, opføres paa en særlig
Konto, men medfører i intet Tilfælde Retsvirkninger for
Modtageren.

Kapitel XVIII. Sygehjælp.

Fortsat Sygekassehjælp.

§ 241. 1) Naar et Medlem af en anerkendt Sygekasse
til sig selv eller et Barn under 14 Aar, overfor hvilket der
paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, af Sygekassen har
modtaget den Understøttelse eller en af de Arter af Under-
støttelse, som Kassen efter sin Vedtægt foreløbig eller i det
hele er forpligtet til at yde, og Sygekassehjælpen som Følge
heraf helt eller delvis, endelig eller midlertidig er ophørt,
kan Opholdskommunen, forsaavidt de i § 242 fastsatte Be-
tingelser er til Stede, og paagældende er trængende til Under-
støttelse enten paa Grund af Sygdom, eller fordi hans Er-
hvervsevne som Følge af Sygdom er væsentlig forringet,
bevilge Hjælp til Kur og Pleje eller til Underhold for ham
og hans Familie, forsaavidt Hjælpen ikke i Omfang over-
stiger den ham af Sygekassen i Løbet af det Regnskabsaar,
i hvilket Sygekassehjælpen er ophørt, og de to forudgaaende
Regnskabsaar ydede Understøttelse.

2) Et Barn over 14 Aar, der har selvstændig Medlemsret
i en anerkendt Sygekasse, stilles med Hensyn til fortsat
Sygekassehjælp som andre Sygekassemedlemmer, forsaavidt
dets legale Forsørger vilde blive trængende til Understøttelse,
saafremt han skulde afholde de i Stk. 1 nævnte Udgifter

til Barnet. Saafremt Forsørgeren og Barnet har Ophold i 20 Maj.
samme Kommune, vil Hjælpen normalt være at udbetale Nr. 181.
Forsørgeren. I andre Tilfælde bestemmer Barnets Opholds-
kommune, om Hjælpen skal udbetales til Forsørgeren eller
til den, hos hvem Barnet har fast Ophold.

3) Hvis paagældende i Løbet af de i Stk. 1 nævnte 3
Regnskabsaar er overflyttet til Sygekassen fra en statskontro-
leret Sygeforening, vil den af denne ydede Sygehjælp være
at medregne ved Beregningen af Sygekassehjælpens Omfang.

§ 242. Adgangen til fortsat Sygekassehjælp i Henhold
til § 241 er knyttet til følgende *Betingelser*:

1) at vedkommende har dansk Indfødsret eller er lige-
stillet med en indfødt, jfr. §§ 17—20;

2) at han ikke har modtaget eller paadraget sig Fattig-
hjælp eller Kommunehjælp samtidig med Modtagelsen af
Hjælp fra Sygekassen; undtagelsesvis kan der dog bortses
fra denne Betingelse, forsaavidt den modtagne Hjælp har
bestaaet i Kommunehjælp, der ikke har medført Tab af
Valgret og Valgbarhed, og som er ydet i Tilfælde, hvor Syg-
dommen har været særlig tyngende eller langvarig, og hvor
der ikke har foreligget aabenbar utilstrækkelig Forsikring
mod Sygdom;

3) at han har bevaret Medlemsret i en Sygekasse (hvi-
lende Medlemsret, jfr. Folkeforsikringslovens § 20, Stk. 2);

4) at hans Formue- og Indtægtsforhold ikke ligger
over den for nydende Medlemmer i en anerkendt Sygekasse
fastsatte Grænse;

5) at han ifølge Attest fra vedkommende behandlende
Læge, en Attest, der kan kræves fornyet, enten lider af en
saadan Sygdom eller er væsentlig indskrænket i sin Erhvervs-
evne som Følge af en Sygdom af en saadan Karakter, at denne,
opstaaet før Sygekassehjælpens Ophør, vilde have berettiget
til Hjælp fra Sygekassen;

6) at han ikke vitterlig fører et Levned, der i det al-
mindelige Omdømme vækker Forargelse, jfr. § 183, Nr. 6;

7) at Andragende om fortsat Sygekassehjælp er fremsat
senest inden 12 Maaneder efter Sygekassehjælpens Ophør.

20 Maj.
Nr. 181.

§ 243. *Udbetalingen af fortsat Sygekassehjælp ophører:*

1) hvis vedkommende samtidig med fortsat Sygekassehjælp modtager eller paadrager sig Fattighjælp eller Kommunehjælp;

2) hvis han trods det sociale Udvalgs, paa Grundlag af den behandelende Læges Erklæring, fremsatte Forlangende nægter at lade sig indlægge paa et Sygehus eller at underkaste sig den for hans Helbredelse nødvendige Sygebehandling.

§ 244. 1) *Hjælpens Omfang* i Henhold til § 241 bestemmes normalt efter Pengeværdien af Sygekassens samlede Ydelser, jfr. dog nedenfor Stk. 3.

2) Hvis herefter Sygehjælp skal omsættes til en Pengeværdi, maa den Takst, efter hvilken Sygekassen faktisk har betalt for vedkommende Kur, lægges til Grund ved Beregningen, og skal omvendt Pengehjælp omsættes til Sygehjælp, maa der for samme beregnes den for Sygekassepatienter paa vedkommende Sted gældende Takst.

3) Hvis et Sygekassemedlem efter Sygekassehjælpens Ophør ansøger Kommunen om at overtage en af Sygekassen afgiven Kaution, er det sociale Udvalg, dog under de i øvrigt fastsatte Betingelser, i Trangstilfælde forpligtet til om fornødent at afgive Kaution for et lige saa langt Tidsrum som Sygekassen, medmindre den af Sygekassen ydede Sygehjælp allerede er omsat og udbetalt med Pengeværdien i Henhold til Reglerne i Stk. 2. Er dette sidste Tilfældet, kan der kun afgives Kaution for et til den ikke omsatte Sygehjælp svarende Dagetal.

4) Sygehjælpen omfatter ogsaa Betaling efter de for Sygekasserne gældende Regler for Ydelse af Insulin, Leverpræparater eller andre lignende livsvigtige Præparater.

§ 245. *Ansøgning om fortsat Sygekassehjælp* indgives til det sociale Udvalg i Opholdskommunen. Dette Udvalg og de anerkendte Sygekasser skal ligge inde med de til Ansøgning og Lægeerklæring fornødne Blanketter, affattet efter en af Socialministeren foreskrevet Formular. Efter Modtagelsen af den udfyldte og underskrevne Begæring og

Lægeerklæring afgør det sociale Udvalg, om Betingelserne for Udbetaling af Hjælpen i det hele er til Stede, og kan om fornødent forelægge de saavel ved Begæringens Indgivelse som senere i Anledning af Hjælpens Ydelse fremkomne lægelige Oplysninger for Embedslægen, der i paa kommende Tilfælde kan beordre Specialundersøgelse foretaget eller eventuelt foretage en saadan. Bevilges der herefter Hjælp, skal den første Udbetaling normalt foretages Ugedagen efter Sygekassehjælpens Ophør, forsaavidt Andragendet overfor Kommunen er indgivet senest Ugedagen før nævnte Tidspunkt.

§ 246. 1) Fortsat Sygekassehjælp i Form af Pengehjælp udbetales ugevis eller maanedsviis, svarende til Sygekassens Ydelser for et tilsvarende Tidsrum.

2) Dog skal det være det sociale Udvalg tilladt efter Ansøgning fra vedkommende at udbetale de foran nævnte Beløb indenfor et kortere Tidsrum, naar det maa antages, at Patienten i saa Fald, f. Eks. gennem kortere Tids Rekreationsoophold, kraftigere Kost, Ekstraforplejning eller lignende, vil kunne vente at naa Helbredelse hurtigere og saa tidligt, at der ikke er Grund til at formode, at han, skent stadig syg, en Tid vil staa saavel uden Hjælp fra Sygekassen som uden fortsat Sygekassehjælp fra Kommunen.

Hjælp til kronisk syge.

§ 247. 1) Naar en Person, som er nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, og som lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed, ikke kan forsikres mod Invaliditet, jfr. Lov om Folkeforsikring § 36, er han, forsaavidt de nedenfor i Stk. 3 fastsatte Betingelser er til Stede, i Trangstilfælde berettiget til paa Grund af Sygdom eller Invaliditet af sin Opholdskommune at faa Hjælp til Kur og Pleje og til Underhold for sig og sin Familie, dog at Hjælpen til Underhold ikke kan overstige, hvad der formentlig kunde være ydet ham gennem Invalidforsikringen.

2) Et Barn over 14 Aar, der har selvstændig Medlemsret

20 Maj.
Nr. 181.

20 Maj. i en anerkendt Sygekasse, stilles med Hensyn til den i Stk. 1 Nr. 181. omhandlede Hjælp som andre Sygekassemedlemmer, forsaavidt dets legale Forsørger vilde blive trængende til Understøttelse, saafremt han skulde afholde de nævnte Udgifter til Barnet. Saafremt Forsørgeren og Barnet har Ophold i samme Kommune, vil Hjælpen normalt være at udbetale Forsørgeren. I andre Tilfælde bestemmer Barnets Opholdskommune, om Hjælpen skal udbetales til Forsørgeren eller til den, hos hvem Barnet har fast Ophold.

3) Retten til at oppebære Hjælp i Henhold til nærværende Paragraf er knyttet til følgende *Betingelser*:

1) at han opfylder de for Opnaaelse af Invaliderende foreskrevne Betingelser, bortset fra Optagelse i Invalidforsikringen; forsaavidt der søges Hjælp til Underhold af længere Varighed, skal Spørgsmaalet om, hvorvidt paagældendes Erhvervsevne er nedsat i det Omfang, som i Henhold til Lov om Folkeforsikring § 38, Stk. 1, udkræves for at opnaa Invaliderende, af det sociale Udvalg forelægges Invalidforsikringsretten til Erklæring. I Tvivlstilfælde kan dette Spørgsmaal ogsaa i øvrigt forelægges for Invalidforsikringsretten;

2) at han ikke er berettiget til Aldersrente eller er undergivet Særforsorg i Henhold til §§ 252 flg;

3) at han ikke modtager eller paadrager sig Fattighjælp eller Kommunehjælp, jfr. dog § 293, Stk. 2;

4) at Grunden til, at vedkommende ikke har kunnet invalideforsikres, ikke er den, at han uden tilstrækkelig Grund har nægtet at underkaste sig Helbredelsesforanstaltninger, der er paabudt eller foreslaet ham af Invalidforsikringsretten.

4) Det er derhos en Forudsætning for Ydelse af Hjælp efter Stk. 1, at Hjælp af paagældende Art ikke kan ydes gennem Sygekassen.

§ 248. 1) Naar en Person, som ikke er sygeforsikret, lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed, er han, forsaavidt de nedenfor i Stk. 2 fastsatte Betingelser er til Stede, i Trangstilfælde berettiget

til paa Grund af Sygdom eller Invaliditet af sin Opholds-kommune at faa Hjælp til Kur og Pleje og til Underhold for sig og sin Familie, dog at Hjælpen til Underhold ikke kan overstige, hvad der formentlig kunde være ydet ham gennem Invalidforsikringen.

2) Retten til at oppebære Hjælp i Henhold til nærværende Paragraf er afhængig af, at paagældende opfylder de i § 247, Stk. 3, fastsatte Betingelser, og af, at han, medmindre han er fyldt 60 Aar, overfor det sociale Udvalg fører Bevis for, at han ikke i de sidste 3 Aar har opfyldt — og stadig ikke opfylder — Helbredsbetingelserne for at optages i en anerkendt Sygekasse eller en statskontrolleret Sygeforening. Det er derhos en Forudsætning, at Hjælpen ikke kan ydes i Henhold til Lov om Folkeforsikring § 79, Stk. 1.

3) Forsaavidt en Person, der er over den for Optagelse i en anerkendt Sygekasse eller statskontrolleret Sygeforening fastsatte Aldersgrænse, ikke kan skaffe den i § 247, Stk. 3, Nr. 1, omhandlede Erklæring fra Invalidforsikringsretten, men i øvrigt opfylder de i nærværende Paragrafs Stk. 2 og i § 247, Stk. 3, fastsatte Betingelser, udreder Opholdskommunen i fornødent Omfang de med paagældendes Kur og Pleje forbundne Udgifter uden Retsvirkning for Modtageren.

4) Retten til Sygehjælp i Henhold til nærværende Bestemmelse omfatter ogsaa Betaling efter de for Sygekasserne gældende Regler for Ydelse af Insulin, Leverpræparater eller andre lignende livsvigtige Præparater.

§ 249. 1) Saafremt det ved Lægeundersøgelse godtgøres, at der af Hensyn til en Persons særlige, hjælpelese Tilstand, der umuliggør en tilstrækkelig forsvarlig Anbringelse i Pleje eller fortsat Ophold i eget Hjem, men dog hverken kræver Indlæggelse paa Hospital eller paa en af de i nærværende Kapitel i øvrigt nævnte Specialanstalter, bør træffes særlige Foranstaltninger med Hensyn til hans Forsorg og Pleje, træffes disse af det sociale Udvalg eventuelt ved, at han optages paa den Plejestiftelse, hvor Kommunen maatte have Indlæggelsesret. Det er dog en Forudsætning, at han ikke er berettiget til Indlæggelse paa et Alderdomshjem.

20 Maj. 2) Vægrer paagældende sig ved at efterkomme en i
Nr. 181. Henhold til foranstaaende truffen Beslutning, bortfalder hans
Krav paa Hjælp efter §§ 247—48.

§ 250. Den Hjælp, som Opholdskommunen maatte yde til Betaling af Insulin, Leverpræparater eller andre lignende *livsvigtige Præparater*, udover hvad der maatte blive betalt af Sygekassen i Henhold til Lov om Folkeforsikring § 18, Stk. 1, Nr. 4, eller af Kommunen i Henhold til nærværende Lovs § 244, Stk. 4, og § 248, Stk. 4, betragtes i Trangstilfælde som Sygehjælp, naar de omhandlede Præparaters Anvendelse af en Læge erklæres for nødvendig for vedkommende Patient.

Forsorg for abnorme, vanføre m. fl.

§ 251. Forsorgen for de sindssyge eller aandssvage, der maa anses som farlige for den offentlige Sikkerhed, vedrører ikke denne Lov, men sker efter de hidtil gældende Regler paa Grundlag af Dom eller Overøvrighedsresolution. Udgifterne ved denne Forsorg afholdes af Statskassen.

§ 252. 1) Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse fra de nærmeste om at tage sig af en *sindssyg* Person, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforvarligt, at paagældende ikke indlægges til Behandling paa et Sindssygehospital, enten fordi den syge er farlig for sig selv, eller fordi Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vil forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted. Saafremt vedkommende Læge skønner, at Indlæggelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Sindssygehospital. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa ved Indlæggelsens Iværksættelse og at drage Omsorg for Patientens forvarlige Forsorg i Tiden, indtil Indlæggelse paa Hospitalet finder Sted.

2) Det offentlige skal i Trangstilfælde, dog kun indtil vedkommende maatte kunne faa Invaliderende, Aldersrente eller Underhold efter §§ 247 eller 248, yde Hjælp til Under-

hold for en Familie, hvis Forsorger er Patient paa et Sinds- 20 Maj.
sygehospital eller af dette er anbragt i kontrolleret Familie- Nr. 181.
pleje. Denne Hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunde være ydet Forsorgeren som Invaliderende eller, hvis han er over 65 Aar, som Aldersrente.

§ 253. Efter en Patients Udskrivning fra Sindssygehospital skal det sociale Udvalg i hans Opholdskommune efter vedkommende Overlæges Indstilling være berettiget til i Trangstilfælde at understøtte ham med Familie i indtil 3 Maaneder, saafremt det kan antages, at saadan Understøttelse er af væsentlig Betydning for hans Tilbagevenden til Arbejde eller for at undgaa, at økonomiske Bekymringer virker nedbrydende paa hans genvundne Helbred.

§ 254. 1) Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse fra de nærmeste om at tage sig af en *aandssvag* Person, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforvarligt, at paagældende ikke inddrages under Aandssvageforsorg, enten fordi den aandssvage er farlig for sig selv, eller fordi hans hele Tilstand eller de Forhold, hvorunder han lever, tilsiger det. Saafremt vedkommende Læge skønner, at saadan Inddragelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Aandssvageanstalt. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa Aandssvagevæsenet samt at drage Omsorg for den aandssvages forvarlige Forsorg i Tiden, indtil Inddragelse under Aandssvageforsorg maatte finde Sted.

2) Udvalget foretager for alle *Børn*, der paa Grund af manglende aandelig Udvikling i paafaldende Grad er ude af Stand til at følge med i den normale Skoleundervisning, snarest muligt *Indberetning* til vedkommende Aandssvageanstalt, for at det kan blive afgjort, om vedkommende Barn skal inddrages under Aandssvageforsorg. Modsetter Forsorgeren sig Barnets Inddragelse under Aandssvageforsorg, gennemfører Udvalget den under Iagttagelse af Reglerne i Kap. IX.

20 Maj. 3) Det paahviler enhver Læge, der under Udøvelsen af
Nr. 181. sit Kald hos Børn under 16 Aar iagttager manglende Aands-
evner i det i Stk. 1 omhandlede Omfang, til det sociale Ud-
valg i paagældendes Opholdskommune at afgive Indberet-
ning herom, og en tilsvarende Pligt paahviler Ledere af
Stats- og kommunale Skoler saavel som af privat Under-
visning.

§ 255. Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en *Epileptiker*, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at paagældende ikke indlægges til Behandling paa en anerkendt Epileptikeranstalt, fordi Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vilde forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted. Saafremt vedkommende Læge skønner, at Indlæggelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Anstalt. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil Indlæggelse paa Anstalt maatte finde Sted.

§ 256. 1) Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en *vanfør eller lemlæstet*, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at Henvendelse sker til en Statsanstalt eller en anerkendt Anstalt for vanføre, for at paagældende, hvis Forholdene kræver det, kan blive undergivet Speciallægebehandling, en særlig Undervisning, Oplæring i et Haandværk ell. lign. Forinden Udvalget eventuelt træder til, skal det dog have indhentet en Udtalelse fra Invalidforsikringsretten om, hvorvidt paagældende ikke kan hjælpes i Henhold til Lov om Folkeforsikring.

2) Forsaavidt paagældende ikke bliver taget under Forsorg i Henhold til Stk. 1, er Udvalget i Trangstilfælde forpligtet til, naar Indstilling herom fra en Læge foreligger, at yde Hjælp til Anskaffelse eller Reparation af kunstige Lemmer, Sygevogn, Bandager og lign. I Tvivlstilfælde er

det sociale Udvalg dog berettiget til at forelægge Sagen for 20 Maj.
en Statsanstalt eller en anerkendt Anstalt for vanføre, som, Nr. 181.
om fornødent, kan forlange, at Patienten fremstilles paa Anstalten. Under særlige Forhold kan det sociale Udvalg indenfor rimelige Grænser og med Invalidforsikringsrettens Samtykke yde vedkommende Hjælp til Iværksættelse af selvstændig Virksomhed, til Anskaffelse af Arbejdsmaskiner og anden Hjælp til Opnaaelse af Beskæftigelse.

3) Naar den i Stk. 1 omhandlede Forsorg helt eller delvis ophører, er det sociale Udvalg i Trangstilfælde forpligtet til, forsaavidt Anstalten ved Udskrivningen har foreskrevet, at der fra Tid til anden skal finde Nyanskaffelse eller Reparation Sted af Bandager, kunstige Lemmer ell. lign., at efterkomme Anstaltens Forskrifter og at benytte den Bandagist, hvortil der maatte blive henvist.

4) Ved vanfør eller lemlæstet forstaas i denne Lov en Person, som paa Grund af medfødt eller erhvervet Lidelse eller Fejl i Knogler, Led, Muskler eller Nerver er saaledes hindret i Brugen af Lemmer eller Krop, at hans Erhvervssevne paa Arbejdsmarkedet maa skønnes at være eller at ville blive ikke blot forbigaaende væsentlig indskrænket.

§ 257. 1) Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en *talelidende*, eller naar Udvalget selv skønner, at en talelidende som Følge af sin Lidelse er eller vil blive væsentlig indskrænket i sin Erhvervssevne, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om paagældende tiltrænger Behandling for Ganespalte, Stammen eller andre Talefejl, og skal i bekræftende Fald foretage Henvendelse til Statens Institut for talelidende eller en dermed ligestillet anerkendt Anstalt.

2) Det offentlige skal i Trangstilfælde yde en talelidende Hjælp til Behandling udenfor Statens Institut for talelidende eller en dermed ligestillet anerkendt Anstalt, naar saadan Behandling sker efter Henvisning fra vedkommende Anstalt.

20 Maj. 3) Forinden Udvalget eventuelt træder til, skal det dog
Nr. 181. have indhentet en Udtalelse fra Invalidforsikringsretten
om, hvorvidt paagældende ikke kan hjælpes i Henhold til
Lov om Folkeforsikring.

§ 258. 1) Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en Person, der er blind, eller hvis Synsevne er saa nedsat, at den særlige Undervisning eller Oplæring for blinde eller svagsynede skønnes nødvendig, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at Henvendelse sker til vedkommende Blindeinstitut, for at det kan blive afgjort, om vedkommende skal anbringes under dettes Forsorg, eller om der kan træffes andre Foranstaltninger. Udvalget er forpligtet til at bistaa vedkommende Blindeinstitut samt at drage Omsorg for den blindes forsvarlige Forsorg, indtil Inddragelse under Blindeforsorg maatte finde Sted. Forsaavidt Undervisning efter Instituttets Anvisning skal finde Sted udenfor dette, skal Udvalget i fornødent Omfang udrede Udgifterne hertil.

2) Det offentlige skal i Trangstilfælde, dog kun indtil vedkommende maatte kunne faa Invalidrente, Aldersrente eller Hjælp efter §§ 247 eller 248, yde Hjælp til Underhold for en Familie, hvis Forsørger er anbragt paa et Blindeinstitut eller efter dettes Anvisning anbragt andetsteds udenfor Hjemmet. Denne Hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunde være ydet Forsørgeren som Invalidrente eller, hvis han er over 65 Aar, som Aldersrente.

3) Udvalget foretager for alle Børn, der er blinde, eller hvis Syn er saa nedsat, at de af den Grund ikke vil kunne følge Undervisningen i den almindelige Barneskole eller i særlige Skoler for svagsynede, snarest muligt Indberetning til Statens Blindeinstitutters Hovedregister over blinde efter derom af Socialministeren fastsatte Regler, og Udvalget er forpligtet til at bistaa Blindeinstituttet ved Børnenes Indkaldelse til Undervisning i Henhold til Lovgivningen om blinde og svagsynede Børns Undervisning. Modsetter Forsørgeren sig Barnets Inddragelse under Blindeforsorg, gen-

nemfører Udvalget den under Iagttagelse af Reglerne i 20 Maj.
Kap. IX. Nr. 181.

4) Det paahviler enhver Læge, der under Udøvelsen af sit Kald hos Børn under 16 Aar iagttager Tilstedeværelsen af Blindhed eller Svagsynethed i det i Stk. 3 omhandlede Omfang, til det sociale Udvalg i paagældendes Opholdskommune at afgive Indberetning herom, og en tilsvarende Pligt paahviler Ledere af Stats- og kommunale Skoler saavel som af privat Undervisning.

5) Tilsvarende Indberetningspligt som under Stk. 3 anført paahviler Udvalget, forsaavidt angaar alle Personer, hos hvem der først efter det 16de Aar indtræder eller konstateres Tilstedeværelsen af Blindhed eller Svagsynethed i et saadant Omfang, at deres Erhvervsmulighed paa Grund af Svagsynethed er nedsat i den Grad, at den særlige Undervisning eller Oplæring for blinde eller svagsynede skønnes nødvendig.

§ 259. 1) Blinde, hvis Erhvervsevne dog ikke er nedsat saa meget, at de kan oppebære Invalidrente eller den i §§ 247 eller 248 omhandlede Hjælp, og som ikke oppebærer Aldersrente, er, forsaavidt de opfylder de i Lov om Folkeforsikring § 38, Stk. 2, Nr. 1—5, fastsatte Betingelser, i Trangstilfælde berettiget til, forsaavidt og saa længe de ikke er under Blindeforsorg, af det sociale Udvalg at oppebære en aarlig Understøttelse paa henholdsvis 240 Kr., 224 Kr. og 208 Kr., efter som vedkommende opholder sig i den 1ste, 2den eller 3die af de i § 194 angivne Grupper af Kommuner. Det sociale Udvalg kan i Trangstilfælde yde stærkt svagsynede Personer, der i øvrigt opfylder de foranstaaende Betingelser, en Understøttelse, der dog ikke maa overstige de foran nævnte Beløb.

2) Naar og saa længe Forsørgeren for et blindt Barn forsørger dette i sit Hjem eller i øvrigt maa sørge for dets Underhold og Opdragelse, er han i Trangstilfælde berettiget til af det sociale Udvalg at oppebære en aarlig Understøttelse, der svarer til det til enhver Tid gældende Normalbidrag fra Faderen udenfor Ægteskab.

20 Maj. § 260. ¹⁾ Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, Nr. 181. naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en Person, der er døv, eller hvis Høreevne er saa nedsat, at den særlige Undervisning for døve eller tunghøre skønnes nødvendig, eller hvis Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at Henvendelse sker til vedkommende Døvstummeinstitut, for at det kan blive afgjort, om vedkommende skal inddrages under dettes Forsorg, eller om der kan træffes andre Foranstaltninger. Udvalget er forpligtet til at bistaa vedkommende Døvstummeinstitut. Forsaavidt Undervisning efter Instituttets Anvisning skal finde Sted udenfor dette, skal Udvalget i fornødent Omfang udrede Udgifterne hertil.

²⁾ Udvalget foretager for alle Børn, der er døve eller saa tunghøre, at de af den Grund ikke vil kunne følge Undervisningen enten i den almindelige Barneskole eller i en særlig Skole for tunghøre, snarest muligt Indberetning til Statens Døvstummeinstitutters Hovedregister over døvstumme efter derom af Socialministeren fastsatte Regler, og Udvalget er forpligtet til at bistaa Døvstummeinstituttet ved Børnenes Indkaldelse til Undervisning i Henhold til Lovgivningen om døvstumme og tunghøre Børns Undervisning. Modsetter Forsøgeren sig Barnets Inddragelse under Instituttets Forsorg, gennemfører Udvalget den under Iagttagelse af Reglerne i Kap. IX.

³⁾ Det paahviler enhver Læge, der under Udøvelsen af sit Kald hos Børn under 16 Aar iagttager Tilstedeværelsen af Døvhed eller Tunghørhed i det i Stk. 2 nævnte Omfang, til det sociale Udvalg i paagældende Opholdskommune at afgive Indberetning herom, og en tilsvarende Pligt paahviler Ledere af Stats- og kommunale Skoler saavel som af privat Undervisning.

⁴⁾ Tilsvarende Indberetningspligt som under Stk. 2 anført paahviler Udvalget, forsaavidt angaar alle Personer, hos hvem der først efter det 16de Aar indtræder eller konstateres Tilstedeværelsen af Døvhed eller Tunghørhed i et saadant Omfang, at deres Erhvervsmuligheder paa Grund

heraf er nedsat i den Grad, at den særlige Undervisning 20 Maj. eller Oplæring for døve eller tunghøre skønnes nødvendig. Nr. 181.

§ 261. Udvalget er i Trangstifælde forpligtet til efter Lægeerklæring at drage Omsorg for og afholde Udgifterne ved en døv Persons Deltagelse i et Kursus for *Mundaflæsning* paa et af Statens Døvstummeinstitutter, forsaavidt Instituttet anser en saadan Undervisning for formaalstjenlig.

Forsorg i Anledning af Tuberkulose, Kræft m. v.

§ 262. ¹⁾ Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en Person, der lider af *Tuberkulose*, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om paagældende bør undergives særlig Sygebehandling ved Indlæggelse paa Statsanstalt eller paa en af de af Staten til tuberkuloses Sygebehandling godkendte Anstalter eller ved ambulært Behandling paa saadanne. Saafremt Lægen skønner, at saadan Indlæggelse eller Behandling skal finde Sted, retter Udvalget Henvendelse til vedkommende Helbredelsesanstalt om Behandlingens Iværksættelse. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa Anstalten samt at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg, indtil Anbringelse paa Anstalt kan finde Sted.

²⁾ Udvalget er i Trangstifælde forpligtet til at udrede den Del af Udgiften ved en Patients Ophold og Behandling paa en af de foran omhandlede Anstalter, der ikke dækkes af Statens Tilskud.

³⁾ Udvalget er derhos forpligtet til i Trangstifælde at udrede de ved Anstaltsopholdet foranledigede Udgifter til Patientens Beklædning, Rejse (Transport) til eller Udskrivning fra Anstalten. Dette gælder ogsaa i de Tilfælde, hvor Indlæggelse sker i Henhold til en Epidemikommissions, eventuelt Overepidemikommissions Bestemmelse. Beklædning maa dog kun ydes indenfor de Grænser, som Anstalten ifølge sit Regulativ absolut kræver.

20 Maj. 4) Det samme gælder i Tilfælde, hvor en Patient, som
Nr. 181. paa Grund af bevislig Pladsmangel paa den af de omhandlede
Anstalter, paa hvilken han under Hensyn til sin Bopæl
skulde have været indlagt, behandles paa almindeligt Sygehus.

5) Forsaavidt en Patient paa en af de i Stk. 1 omhand-
lede Anstalter ifølge en af Anstaltens Overlæge truffen Be-
stemmelse midlertidig overflyttes til et andet Sygehus eller
en anden Sygehusafdeling til Behandling for en i Forbindelse
med den tuberkuløse Lidelse staaende Sygdom, uden at
denne Behandling kan betragtes som et Led i den Kur,
som paagældende Tuberkuloseanstalt yder, afholder Op-
holdskommunen i Trangstilfælde de med Overflytningen og
den midlertidige Behandling forbundne Udgifter.

§ 263. Det offentlige skal i Trangstilfælde, dog kun
indtil vedkommende maatte kunne faa Invaliderende, Al-
dersrente eller Hjælp efter §§ 247 eller 248, yde Hjælp til
Underhold for en Familie, hvis Forsørger er Patient paa en
af de i § 262 omhandlede Anstalter eller er anbragt som i
§ 262, Stk. 4—5, omhandlet eller paa et af de i § 264 om-
handlede godkendte Hjem. Denne Hjælp kan dog ikke
overstige, hvad der kunde være ydet Forsørgeren som In-
validerente eller, hvis han er over 65 Aar, som Aldersrente.

§ 264. Saafremt en Tuberkulosepatient *udskrives* fra
en af de i § 262 omhandlede Helbredelsesanstalter, skal det
sociale Udvalg i hans Opholdskommune, efter vedkommende
Overlæges Indstilling, være berettiget til i Trangstilfælde
enten at understøtte ham med Familie i indtil 3 Maaneder,
hvis det kan antages, at saadan Understøttelse er af væsentlig
Betydning for Vedligeholdelsen af hans Arbejdskraft eller
for at undgaa, at økonomiske Bekymringer virker nedbry-
dende paa hans Helbredstilstand, eller at foranledige, at
paagældende i et tilsvarende Tidsrum anbringes paa et god-
kendt Rekonvalescenthjem eller Rekreationshjem.

§ 265. De i §§ 262—64 omhandlede Regler vedrørende
Personer, der lider af Tuberkulose, finder tilsvarende An-
vendelse paa Personer, der lider af *Lupus*, *Kræftsaar*, *Kræft-
svulster* eller andre ondartede Svulster, og som behandles

herfor paa Statsanstalt eller paa de af Staten for disse Syg- 20 Maj.
domme godkendte Anstalter eller under de i § 262, Stk. Nr. 181.
4—5, ommeldte Forhold.

*Almindelige Bestemmelser vedrørende Forsorgen
efter §§ 252—65.*

§ 266. Bestemmelserne i §§ 252—65 om Trang som
Betingelse for Hjælp er ikke til Hinder for, at Opholdskom-
munen overtager en Kautionsforpligtelse ogsaa for Per-
soner, der ikke kan betragtes som trængende, men der vil
da efter Reglerne i § 9 være at paalægge Forsørgeren Bidrag
til Dækning af Udgifterne, ligesom det ogsaa ved Afgivelsen
af Kaution i Trangstilfælde vil være at overveje, hvilket
Bidrag der eventuelt vil være at paalægge Forsørgeren.

§ 267. 1) Hvor ikke andet i det enkelte Tilfælde er
bestemt, kan der ikke kræves særlige Værdighedsbetingelser
for at yde Hjælp i Henhold til fornævnte Paragraffer.

2) For Ydelse af Underhold i Hjemmet, hvor dette er
hjemlet, er det dog en Betingelse, at vedkommende ikke
vitterlig fører et Levned, der i det almindelige Omdømme
vækker Forargelse, jfr. § 183, Nr. 6. Det paahviler det sociale
Udvalg at paase, at den hjemmeværende Forsørger bidrager,
hvad han selv kan, til Familiens Underhold. Kommer
Udvalget til den Opfattelse, at dette ikke er Tilfældet, kan
Udvalget bestemme, at Hjælpen kun kan oppebæres som
Kommunehjælp.

§ 268. Enhver Hjælp, der af Opholdskommunen er
afholdt med Hjemmel i nærværende Kapitel, betragtes som
offentlig Sygehjælp uden nogen Art af Retsvirkninger for
Modtageren.

*Kapitel XIX. Forskelligespredte Trangs-
tilfælde.*

§ 269. 1) Med Hensyn til Kur og Pleje af en Person,
der i Henhold til den særlige Lovgivning om Modarbejdelse
af offentlig Usædelighed, om Foranstaltninger mod epide-
miske eller smitsomme Sygdommes Udbredelse eller Ind-

20 Maj. førelse her i Riget eller om Foranstaltninger til Tuberkulose. *Nr. 181.* sens Bekæmpelse er forpligtet eller berettiget til at undergives offentlig eller vederlagsfri Behandling, har det sit Forblivende ved de gældende Regler, dog at der med Hensyn til Afholdelsen af de omhandlede Udgifter forholdes som i § 64 fastsat.

2) Forsaauidt de i Stk. 1 omhandlede Personer tiltrænger anden Hjælp end Kur og Pleje, derunder Hjælp til Familiens Underhold, kan saadan Hjælp kun ydes, saafremt dette kan ske i Henhold til nærværende Lovs Bestemmelser.

§ 270. Foruden i de i Folkeforsikringslovens § 58 og nærværende Lovs § 227 nævnte Tilfælde skal det, hvor det skønnes nødvendigt at yde offentlig Hjælp i Tidsrummet mellem en Sags Rejsning og dens Afgørelse, være det sociale Udvalg tilladt, hvor Forholdene taler derfor, at betragte vedkommende Hjælp som Særhjælp, dog kun under følgende Betingelser:

1) at den midlertidige Hjælp søges og ydes til Afhjælpning af det samme Trangstilfælde, som den endnu ikke afgjorte Sag drejer sig om;

2) at vedkommende ikke modtager eller i de sidste 3 Maaneder har modtaget Fattighjælp eller Kommunehjælp;

3) at den ansøgte Hjælp er af en saadan Art, at dens Modtagelse ikke medfører Retsvirkninger for Modtageren, og

4) at det ikke er vedkommendes egen Skyld, at Sagens Afgørelse trækker ud.

§ 271. 1) Det sociale Udvalg er om fornødent forpligtet til i Trangstilfælde at afholde Udgifter til Læge, dog at Udvalget kan fordrø, at der saa vidt muligt sker Henvendelse til det om Hjælpens Tilstaaelse, forinden Lægen træder til.

2) Som Udgifter til Læge betragtes ogsaa Betaling for Udstedelse af Attester, Udfærdigelse af Recepter, Ydelse af Lægehjælp ved Fødsel, Operationer, derunder om fornødent ved Specialister, samt Tandlægebehandling, forsaauidt og i den Udstrækning denne ifølge Lægeerklæring anses for nødvendig af Hensyn til vedkommendes Helbred i øvrigt.

§ 272. 1) Det sociale Udvalg er om fornødent for-20 Maj. pligtet til i Trangstilfælde at yde Hjælp til Medicin, for- Nr. 181. saavidt og i det Omfang en Læge har erklæret denne for nødvendig.

2) Hvor Undladelse af at træde til kan medføre alvorlig Fare for paagældendes Erhvervsevne, skal Udvalget under samme Betingelser som i Stk. 1 angivet efter Omstændighederne hjælpe en trængende til at erholde den nødvendige Massagebehandling, Sygegymnastik, elektriske Behandling, Badebehandling el. lign.

§ 273. Er der Uenighed mellem Udvalget og vedkommende Læge om Nødvendigheden eller Udstrækningen af en af sidstnævnte anbefalet offentlig Hjælp i Henhold til §§ 271—72, kan hver af Parterne forlange Spørgsmaalet forelagt overordnet Myndighed.

§ 274. 1) Det sociale Udvalg er om fornødent og særlig, hvor Sygehusindlæggelse i saa Fald kan undgaas, forpligtet til i Trangstilfælde efter en Læges Rekvisition at yde kommunal Sygepleje, jfr. § 33.

2) Ydelsen af kommunal Sygepleje bestaar i, at en uddannet Sygeplejer aflægger Besøg i Hjemmet, saa ofte Lægen kræver det, for at yde den Sygehjælp eller Pleje, som denne har ordineret. Kravet om, at Sygeplejeren skal være uddannet, kan frafaldes ved normalt forløbende Fødsler og i øvrigt i de Tilfælde, hvor Lægen billiger det. Under kommunal Sygepleje henhører ligeledes Bistand af Vagter (Vaagekoner).

3) Tilstaaelse af kommunal Sygepleje gælder kun for højst 14 Dage ad Gangen.

§ 275. Det sociale Udvalg er, saafremt en Patient søger vederlagsfri Kur og Pleje paa Rigshospitalet i København, hvilken Hjælp i øvrigt er Kommunen uvedkommende, forpligtet til at afgive Attest om Patientens Trangsforhold, om fornødent at bistaa denne med Hensyn til Indlæggelse og Udskrivning og i Trangstilfælde at yde den fornødne Hjælp til Rejsseudgifter.

20 Maj. § 276. ¹⁾ Hvis det sociale Udvalg har maattet yde
Nr. 181. Hjælp til Kur og Pleje eller anden Sygehjælp i Anledning
af et Ulykkestilfælde, skal den omhandlede Hjælp, forsaavidt
den er ydet, medens Sagen er under Behandling i Henhold
til Ulykkesforsikringsloven, i Trangstilfælde betragtes som
Særhjælp. Saadan Understøttelse vil altid være at yde,
saafremt den tilskadekomne ikke er Medlem af en anerkendt
Sygekasse, og hans Indtægts- og Formueforhold ikke tillader
ham selv at afholde Udgifterne. Ved Bestemmelsen af paa-
gældendes Trang vil der ikke kunne tages Hensyn til den
Erstatning, som maatte blive ham tilkendt i Anledning af
Ulykkestilfældet.

²⁾ Som Følge af det i Stk. 1 anførte paahviler det Ud-
valget i disse Tilfælde at sætte sig i Forbindelse med Direk-
toratet for Ulykkesforsikringen, som uopholdelig skal til-
stille Udvalget Meddelelse om den trufne Afgørelse.

§ 277. Saafremt en *Hustru*, der lever sammen med
Manden, indlægges paa Sygehus, og det efter vedkommende
Overlæges Erklæring maa antages, at Kuren ikke vil vare
under 1 Uge eller over ca. 2 Maaneder, er det sociale Udvalg
berettiget til i Trangstilfælde, og særlig for at undgaa Hjem-
mets midlertidige Opløsning, at yde Hjælp paa Betingelse af:

- 1) at der i Hjemmet forsørges mere end 1 Barn;
- 2) at Hustruen er Medlem af en anerkendt Sygekasse;
- 3) at Familien ikke modtager eller paadrager sig Fat-
tighjælp eller Kommunehjælp af en saadan Art eller Størrelse,
at dennes Modtagelse har medført Tab af Valgret og Valg-
barhed, og

4) at Hjemmet kan opretholdes paa forsvarlig Maade
ved Ydelse af et Tilskud, der ikke maa overstige et Beløb,
der kan anses som passende Løn for en Husholderske for
vedkommende Tidsrum.

§ 278. ¹⁾ Saafremt en Person ikke selv har sikret sig
tilstrækkeligt til en anstændig Begravelse, og der heller ikke
i Boet er Midler til at bekoste denne, er Opholdskommunen
forpligtet til at træde til og kan eventuelt forlange sig Boet
udlagt for Begravelsesomkostningerne.

²⁾ Selv om en Begravelse i Medfør af Stk. 1 udelukkende 20 Maj.
sker for offentlig Regning, er det ikke tilladt at gøre Begra- Nr. 181.
velsen tarveligere, end det er almindeligt i den ubemidlede
Befolkning paa Stedet; og det er forbudt at lade de af det
offentlige bekostede Begravelser foregaa i en særlig udskilt
Del af Kirkegaarden.

§ 279. ¹⁾ Naar en Familieforsørger uden egen Skyld
er blevet *husvild*, men ikke mangler Evne til at udrede den
paa vedkommende Egn sædvanlige Husleje paa de samme-
steds almindelige Betingelser i Henseende til Forfaldstid,
Forudbetaling m. v., er den Kommune, i hvilken han var
bosat, da han blev husvild, forpligtet til at forskaffe ham
og Familie fornødent Husly mod en Betaling, der ikke maa
overstige hverken den anviste Beboelses Lejeværdi eller
den i Egnen sædvanlige Husleje for en Familie som den om-
handlede.

²⁾ Uenighed mellem den husvilde og Kommunen af-
gøres endeligt af Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt.,
nævnte Kommuner af Socialministeren.

³⁾ Paadrages der Kommunen Udgifter eller Tab som
Følge af Opfyldelsen af fornævnte Forpligtelse, opføres disse
under en særlig Konto og er paagældende husvilde Familie
uvedkommende.

⁴⁾ Betaler den husvilde ikke den fastsatte Leje, be-
trages hans Gæld i saa Henseende som Kommunehjælp,
naar det udtrykkelig er tilkendegivet ham, at Undladelse
af at betale Husleje vil have denne Virkning.

§ 280. Den Hjælp fra det offentlige, som direkte ydes
et *Stifbarn*, overfor hvilket vedkommende Stifader eller
Stifmoder ikke i Henhold til § 4 har Forsørgelsespligt, be-
trages, forsaavidt Ægtefællerne lever sammen, og Stifbarnet
opdrages i Hjemmet, som en Ægtefællerne ydet Særhjælp.

§ 281. ¹⁾ Naar en Person, der har aftjent sin Værne-
pligt, indkaldes til Manøvrer, Øvelser ell. lign. eller indkaldes
til *ekstraordinær Militærtjeneste*, skal i Trangstilfælde det
sociale Udvalg, forsaavidt han har nydende Medlemsret i
en anerkendt Sygekasse, efter hans Ansøgning derom, for

20 Maj. vedkommende Tidsrum yde ham en Understøttelse, der Nr. 181. svarer til den Pengehjælp, han i Sygdomstilfælde har Ret til at oppebære fra Sygekassen.

2) I Krigstilfælde træffer Regeringen straks Foranstaltning til, at den Opholdskommune, hvor vedkommende tjenstgørende militære ved Indkaldelsen var bosat, overtager hans legale Forsørgelsespligt, dog at der ikke for nogen vil kunne udbetales større Understøttelse, end han selv vilde have været berettiget til i Sygdomstilfælde at sikre sig gennem en anerkendt Sygekasse, og ingen Sinde mindre Understøttelse, end paagældende faktisk har sikret sig gennem Sygekassen.

3) Den i Stk. 1 omhandlede Hjælp refunderes fuldt ud af Statskassen.

§ 282. Den livsvarige aarlige Hædersgave, som i Henhold til Lov Nr. 245 af 27. Oktober 1913 ydes *Veteranerne* fra Krigen 1864, har i ingen Henseender Virkninger som offentlig Hjælp og kommer ikke i Betragtning, hvor vedkommendes økonomiske Forhold er af Betydning for Ydelsen af offentlig Hjælp eller for dennes Størrelse.

§ 283. 1) Naar en her i Landet hjemmehørende *Sømand* forliser paa dansk Kyst og savner Midler til at hjælpe sig selv frem, drager det sociale Udvalg i den Kommune, i hvilken han er kommet i Land, Omsorg for, at han erholder fri Hjemrejse, indbefattet Kostpenge, samt den nødvendige Beklædning. Hjælpen refunderes fuldt ud af Statskassen.

2) Det samme gælder den Hjælp, der maa ydes den i Udlandet forliste og gennem et dansk Konsulat *hjemsendte danske Sømand* af den Kommune, til hvilken han hjemsendes for derfra at befordres videre i Overensstemmelse med Stk. 1, samt den Hjælp, som af en Kommune ydes en udenlandsk *Sømand*, der efter at have faret med dansk Skib efterlades her, forsaavidt og i den Udstrækning, dansk Myndighed i Henhold til traktatmæssig Overenskomst er forpligtet til at yde sin Bistand, og forsaavidt det foreliggende Trans-tilfælde ikke kan afhjælpes gennem den vedkommende Rederi eventuelt paahvilende Forpligtelse til at træde til.

§ 284. Med Hensyn til en Kommunes Ret til at yde 20 Maj. Hjælp til Udredelse af *Medlemskontingenter* fastsættes de Nr. 181. nærmere Regler henholdsvis i Folkeforsikringsloven og i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring.

Kapitel XX. Offentlig Skolebespisning m. v.

§ 285. Hvor kvindelig Husgerning er indført som Skolefag, skal Kommunalbestyrelsen være berettiget til at bestemme, at den i Skolekøkkenet paa Kommunens Bekostning tillavede Mad gratis tildeles Skolens Elever.

§ 286. 1) En Kommunalbestyrelse kan yde Bidrag til Foreninger, som i Maanederne November—Marts vederlagsfrit yder Skolebørn fra ubemidlede Hjem i Kommunen et Maaltid tilstrækkelig nærende varm Mad i Skoletiden.

2) Det sociale Udvalg meddeler, efter at Forældrenes Ønske om Børnenes Deltagelse i Skolebespisningen har været forelagt Skolen (eventuelt Skolelægen) til Erklæring, vedkommende Bespisningsforening, hvilke Børn der kan deltage i Bespisningen.

§ 287. Naar Skolen indberetter til det sociale Udvalg, at et skolesøgende Barn af ubemidlede Forældre lider under utilstrækkelig Ernæring, drager Udvalget — efter at have indhentet en Erklæring fra den eventuelle Skolelæge — Omsorg for, at der vederlagsfrit i Maanederne November—Marts hver Skoledag ydes Barnet et Maaltid tilstrækkelig nærende varm Mad i Skoletiden, dog kun hvis Forældrene ønsker det.

§ 288. 1) Den Hjælp, der i Medfør af de foregaaende Regler ydes til Skolebespisning, opføres paa en særlig Konto.

2) En Kommune er berettiget til at kræve sine direkte Udgifter til Skolebespisning i Henhold til §§ 286—87 erstattet med en efter Kommunens Udgift afpasset forholdsvis Andel i et Beløb af 100 000 Kr., som aarlig bliver at stille til Raadighed af Statskassen i nævnte Øjemed, dog saaledes, at ingen Kommune af Statskassen kan oppebære mere end $\frac{1}{3}$ af sin nævnte Udgift i vedkommende Regnskabsaar.

20 Maj. 3) Den Del af Udgiften, der herefter ikke refunderes af
Nr. 181. Statskassen, bæres endelig af vedkommende Kommune selv.

Kapitel XXI. Forbigaaende og uforud- seelige Trangstilfælde.

§ 289. 1) Til Afhjælpning af *forbigaaende og uforud-
seelige Trangstilfælde*, der ikke kan afhjælpes i Henhold til
denne Lovs Regler om Særhjælp, og som ikke skyldes aaben-
bar utilstrækkelig Sikring imod Arbejdsløshed, Sygdom ell.
lign., kan Kommunalbestyrelsen i hvert Regnskabsaar efter
Indstilling fra det sociale Udvalg stille et Beløb til dettes
Raadighed til Anvendelse i Overensstemmelse med neden-
staaende Regler. Beløbet maa dog ikke overstige 50 Øre
pr. Indbygger i Kommunen, beregnet efter Kommunens Ind-
byggerantal ved sidste almindelige Folketælling.

2) Der kan ikke ydes Støtte til Start eller Udvidelse af
egentlige Forretninger, til Anskaffelser ved Køb paa Afbe-
taling, Etablering af Pensionater ell. lign., til Afdrag paa
Prioriteter, Indfrielse af Kautions- eller Alimentationsfor-
pligtelser, Betaling af Bøder eller til Bortrejse fra Kommunen.
Ingen kan faa saadan Støtte mere end 2 Gange i Løbet
af 1 Aar eller mere end 3 Gange i Løbet af 2 Aar, og hvis der
til samme Person enten er udbetalt et samlet Beløb af højst
200 Kr. eller i Henhold til Bestemmelserne i nærværende
Kapitel er ydet ham Hjælp i 3 paa hinanden følgende Aar,
skal der mindst hengaa 2 Aar, inden han paa ny kan erholde
Hjælp i Henhold til disse Bestemmelser.

3) For at opnaa Hjælp i Henhold til nærværende Paragraf
maa Modtageren i øvrigt opfylde følgende Betingelser:

- 1) han maa have dansk Indfødsret eller være ligestillet med
en indfødt, jfr. §§ 17—20;
- 2) have fast Bopæl i Kommunen;
- 3) efter de foreliggende Oplysninger kunne anses for en
hæderlig og arbejdsom Person, der bortset fra en forbi-
gaaende Trangssituation er i Stand til at klare sig uden
Hjælp fra det offentlige, i hvilken Henseende en i For-

holdene begrundet Hjælp i Henhold til Kapitlerne XV—
XIX ikke behøver at tages i Betragtning, jfr. dog nedenfor
under Nr. 4;

- 4) ikke i de sidste 3 Aar have oppebaaret eller paadraget sig
Fattighjælp eller Kommunehjælp eller for Tiden oppe-
bære Invalidrente, Aldersrente eller anden offentlig
Hjælp, der kan sidestilles med fuld Forsørgelse;
- 5) ikke være i Restance med mere end 1 Aars Kommuneskat;
- 6) ikke have en Indtægt, der overstiger de for nydende
Medlemmer i en anerkendt Sygekasse fastsatte Grænser.

§ 290. 1) Det sociale Udvalgs Afgørelse af Spørgs-
maalet, om og i bekræftende Fald i hvilket Omfang der skal
ydes en Person Hjælp i Henhold til Bestemmelsen i nærvæ-
rende Kapitel, kan ikke indankes for højere Myndighed.

2) Der ydes ikke en Kommune Refusion fra Staten eller
fra andre Kommuner for dens Udgifter i Medfør af nær-
værende Kapitel.

§ 291. Hjælp, der af det sociale Udvalg lovlig er ydet
som Særhjælp, jfr. Kapitlerne XVII—XXI, samt tillige
§§ 123, Stk. 2, 128, Stk. 2, 227 og 334, Nr. 14, opføres paa
særlig Konto og medfører i intet Tilfælde Retsvirkninger for
Modtageren eller Forsørgeren.

Afsnit V.

Kommunehjælp.

Kapitel XXII.

Almindelige Bestemmelser.

§ 292. Under Iagttagelse af Reglerne i Kap. III er
det sociale Udvalg i Opholdskommunen forpligtet til at
træde til, forsaauidt og saa længe en trængende ikke skønnes
at være i Stand til at forskafe sig eller sine det fornødne til
Livets Ophold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, eller
forsaauidt og saa længe en Person er i Trang, fordi en For-
sørger ikke opfylder sin Forsørgelsespligt i Henhold til denne
Lov. Forsaauidt den fornødne Hjælp ikke kan ydes uden

20 Maj. Retsvirkninger i Henhold til de foregaaende Kapitler, be-
Nr. 181. tragtes Hjælpen som *Kommunehjælp*, og Udvalget maa da følge de i dette Kapitel fastsatte Regler.

§ 293. 1) Den, der oppebærer eller opfylder Betingelserne for at oppebære Invalidrente, Aldersrente eller anden offentlig Hjælp uden Retsvirkninger, der svare til fuld Forsørgelse, kan, forsaavidt og saa længe dette er Tilfældet, ikke erholde Kommunehjælp.

2) Saafremt i ganske særlige Tilfælde det sociale Udvalg finder, at en tilstedeværende Trang ikke kan afhjælpes ved den i Stk. 1 nævnte Hjælp, og Udvalget ikke er i Stand til gennem Ydelse af de lovhjemlede personlige Tillæg eller ad anden Vej i tilstrækkelig Grad at supplere Hjælpen, kan Udvalget dog bestemme, at der kan ydes en begrænset Tillægshjælp i Form af Kommunehjælp, eller at den trængende — mod at opgive den i Stk. 1 nævnte Hjælp — overgaar til fuld Forsørgelse i Overensstemmelse med Reglerne om Kommunehjælp. Udvalgets Beslutning i disse Tilfælde har dog kun Gyldighed, saafremt den er forelagt Kommunalbestyrelsen og tiltraadt af mindst $\frac{2}{3}$ af dennes Medlemmer.

3) Den, der oppebærer eller har paadraget sig Fattighjælp, jfr. Kap. XXIII, kan, forsaavidt og saa længe dette er Tilfældet, ikke erholde Kommunehjælp.

§ 294. Forsaavidt en Person, der søger Hjælp hos det sociale Udvalg, opfylder Betingelserne for at erholde Hjælp i Henhold til de foregaaende Kapitler, og hans Trang er begrænset til et eller flere af de Trangstilfælde, for hvilke særlig Hjælp er foreskrevet, paahviler det det sociale Udvalg at yde ham saadan Hjælp i Overensstemmelse med de derom givne Bestemmelser, og den ansøgte Hjælp maa da ikke ydes som Kommunehjælp.

§ 295. 1) Den, der, medens han oppebærer Kommunehjælp, kommer i et Trangstilfælde af den i § 294 omhandlede Art, skal have den for et saadant Trangstilfælde lovhjemlede Hjælp tilstaaet efter de herom givne Regler, medmindre de for denne Hjælp i det enkelte Tilfælde fastsatte Betingelser,

derunder den trængendes Modtagelse af Kommune- 20 Maj.
Nr. 181. hjælp, forhindrer dette.

2) Forsaavidt en Person, der modtager Kommunehjælp, oppebærer eller paadrager sig Fattighjælp, kan der ikke ydes ham Kommunehjælp, førend hans Forhold ikke længer kan henføres under vedkommende Bestemmelse i Kap. XXIV — XXVII.

§ 296. 1) Det er ikke tilladt ved Ydelse af Kommunehjælp at supplere en normal Persons Arbejds løn i Tilfælde, hvor paagældende har eller kan anvises Arbejde i normal Arbejdstid og til den paa Egnen gængse Arbejds løn.

2) Saafremt det sociale Udvalg finder, at særlige Omstændigheder, saasom stor Forsørgerbyrde, i det enkelte Tilfælde taler for at fravige Regelen i Stk. 1., kan Udvalget efter paagældendes Anmodning indstille Sagen til Kommunalbestyrelsen, der er berettiget til at yde Hjælp efter sit Skøn over det særlige Trangstilfælde.

§ 297. 1) Ved Afgørelsen af, hvormeget der i det enkelte Tilfælde kan ydes som Kommunehjælp i Form af konstant Pengehjælp eller Naturalier, skal det sociale Udvalg iagttage, at Hjælpen ikke overstiger den Hjælp, paagældende i Henhold til Lov om Folkeforsikring eller denne Lovs foregaaende Kapitler formentlig vilde have kunnet opnaa til Afhjælpning af den foreliggende Trangssituation, hvis han havde opfyldt Betingelserne for at oppebære saadan Hjælp.

2) Saafremt det sociale Udvalg finder, at særlige Omstændigheder, saasom stor Forsørgerbyrde, i det enkelte Tilfælde taler for at fravige Regelen i Stk. 1, kan Udvalget efter paagældendes Anmodning indstille Sagen til Kommunalbestyrelsen, der i Tilfælde af, at Indstillingen tiltrædes af mindst $\frac{2}{3}$ af dens Medlemmer, er berettiget til at fravige Regelen.

§ 298. 1) Ingen Forsørger kan faa tilstaaet Rejsehjælp som Kommunehjælp, medmindre det sociale Udvalg har overbevist sig om, at der paa det Sted, hvortil han ønsker at rejse, er sikret ham Arbejde af mere vedvarende Karakter, eller at

20 Maj. hans Familie i Forvejen har fast Bopæl i vedkommende Nr. 181. Kommune, og at Forholdet mellem ham og Familien ikke er afbrudt.

²⁾ Ydes der herefter en Person Rejsehjælp, skal Meddelelse herom samtidig tilstilles den Kommune, hvortil Rejsen skal foregaa.

³⁾ Ydes der Rejsehjælp, uden at Betingelserne herfor efter Stk. 1 er til Stede, er den Kommune, hvorfra Hjælpen er ydet, forpligtet til fuldt ud at refundere og selv at bære Udgifterne ved den Kommunehjælp, som derefter maa ydes vedkommende i andre Kommuner, jfr. herved Reglerne i §§ 60—63.

⁴⁾ Kommunalbestyrelsen har i de i Stk. 3 nævnte Tilfælde Regres overfor de Medlemmer af det sociale Udvalg, som har tilstaaet den ulovlige Rejsehjælp, jfr. § 49.

§ 299. ¹⁾ Det er ikke tilladt at yde Kommunehjælp til en Persons *Udvandring*.

²⁾ Under særlige Omstændigheder, saasom naar der er fuldgyltige Beviser for, at der er sikret paagældende en Stilling i Udlandet, ved hvilken han skønnes at kunne forsørge sig og sin Familie, naar nære Slægtninge vil tage sig af ham, og han her i Landet staar ene, eller naar det drejer sig om efter Forsørgerens Ønske at hjælpe en Familie til at rejse til Forsørgeren i Udlandet, og han dèr er i Stand til at forsørge Familien ell. lign., kan det sociale Udvalg, navnlig naar paagældende Person eller Familie i Forvejen oppebærer Kommunehjælp, indstille til Kommunalbestyrelsen, at der ydes Hjælp. Tiltræder Kommunalbestyrelsen Udvalgets Opfattelse, forelægges Sagen med de fornødne Oplysninger, derunder ogsaa om Udgifternes Størrelse, Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig. Sagens Afgørelse skal fremskyndes saa meget som muligt.

§ 300. ¹⁾ Hvis det sociale Udvalg bliver opmærksomt paa, at der til en Person, der modtager offentlig Hjælp, samtidig fra *velgørende Foreninger eller Institutioner* ydes Hjælp af en saadan Art eller i en saadan Form, at vedkommende Hjælp ydes eller kan ydes gennem Udvalget, skal dette

oplyse vedkommende Forening eller Institution om Forholdet 20 Maj. og kan, hvis der findes Grund dertil, anmode denne om at Nr. 181. indstille sin Hjælp. Nægtes dette, forelægges Sagen for Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Kommuner for Socialministeren.

²⁾ Kommer en velgørende Forening eller Institution under sin Virksomhed — ved Henvendelse til det sociale Udvalg eller paa anden Maade — til Kundskab om eller faar grundet Formodning om, at der til en Person, som den hjælper eller har paataenkt at hjælpe, ydes offentlig Hjælp, skal den, forinden den foretager videre, indlede Forhandling med det sociale Udvalg. Hvis dette derefter henstiller til vedkommende Institution at holde sig tilbage, men dette nægtes, forelægges Sagen de i Stk. 1 nævnte Myndigheder.

³⁾ Det sociale Udvalg kan slutte Overenskomst med frivillige, velgørende Foreninger og Institutioner eller med Sammenslutninger af saadanne om Samarbejde i Hjælpen til nødlidende. Ved saadan Overenskomst fritages Udvalget dog ikke for Varetagelsen af Opgaver, der ved Loven er henlagt til det.

Retsvirkninger af Kommunehjælp.

§ 301. ¹⁾ Den Kommunehjælp, som en Person efter sit 18de Aar har modtaget eller paadraget sig, kan af det offentlige fordres erstattet saavel af ham selv som i hans Dødsbo. Dog skal Erstatningskravet kun kunne gøres gældende i Debtors levende Live, naar det sociale Udvalg i hans Opholdskommune skønner, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller til Opfyldelse af den ham i Henhold til Lov paahvilende Forsørgelsespligt. Ligeledes skal Retten til at fordre Erstatning i den understøttedes Dødsbo være betinget af, at der efter vedkommende Skifterets Skøn ikke derved berøves Børn, overfor hvilke der paahvilede ham fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til deres Underhold, jfr. herved §§ 221, Nr. 5, og 229, Stk. 1, Nr. 2.

²⁾ Det af det sociale Udvalg eller Skifteretten i Henhold

20 Maj. til Stk. 1 udøvede Skøn kan indankes for Amtmanden, i Nr. 181. de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Kommuner for Socialministeren, hvilke Myndigheders Afgørelse er endelig.

³⁾ Naar en Person ikke i det sidste halve Aar har modtaget Kommunehjælp til sig selv eller til dem, hvis Forsørgelse paahviler ham, er Kommunalbestyrelsen, saafremt den skønner, at han nu vil kunne klare sig selv og opfylde sine Forsørgerpligter uden Kommunehjælp eller Fattighjælp, berettiget til at eftergive ham tidligere modtagen Kommunehjælp, saafremt han ikke ved Dom er frakendt de borgerlige Rettigheder uden senere at have generhvervet dem eller er under Tiltale for en i den offentlige Mening vanærende Handling, og det derhos ikke skønnes, at han har Evne til at tilbagebetale Understøttelsen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller til Opfyldelsen af den ham paahvilende Forsørgelsespligt.

⁴⁾ Har en Person ikke i de sidst forløbne 3 Aar modtaget Kommunehjælp til sig selv eller til dem, hvis Forsørgelse paahviler ham, er Kommunalbestyrelsen i øvrigt under de i Stk. 3 anførte Betingelser forpligtet til paa Begæring at eftergive ham tidligere modtagen Kommunehjælp.

§ 302. Den Understøttelse, der uden særlig Hjæmmel i de foregaaende Kapitler maatte være ydet et forældrelost Barn, som dør forinden sit fyldte 18de Aar, kan fordres erstattet i Dødsboet.

§ 303. Det offentlige Erstatningskrav staar tilbage for enhver den understøttede paahvilende Gæld, forsaavidt denne hidrører fra Forpligtelser, der er paadraget før Understøttelsens Ydelse.

§ 304. ¹⁾ Enhver af de Myndigheder, der har deltaget i Afholdelsen af Udgifterne ved den omhandlede Kommunehjælp, kan fordræ, at Erstatningskravet skal gøres gældende gennem den Opholdskommune, som senest før Sagens Rejsning har ydet paagældende Kommunehjælp.

²⁾ Forsaavidt vedkommende Kommunalbestyrelse maa søge Erstatningskravet gennemført ved Domstolene, har Kommunalbestyrelsen fri Proces. Saafremt det sociale Ud-

valg i Henhold til § 301, Stk. 1, har skønnet, at Debitor er 20 Maj. i Stand til at yde Erstatningen gennem afdragsvis Betaling, Nr. 181. men ellers ikke, kan det ogsaa ved Dom fastsættes, at og paa hvilken Maade afdragsvis Betaling skal ske.

§ 305. ¹⁾ Forsaavidt en Person ved svigagtig Optræden tilsniger sig Kommunehjælp, bortadsler den ham tilstaaede Kommunehjælp eller i øvrigt grovelig misbruger saadan Hjælp, vil denne være at betragte som Fattighjælp, dog kun med den Virkning, at han mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, indtil han har tilbagebetalt det Beløb, han med Urette har oppebaaret eller har misbrugt, dog i intet Tilfælde udover et Tidsrum af 3 Aar, efter at Handlingen er begaaet, eller 2 Aar, efter at han har ophørt at oppebære offentlig Hjælp.

²⁾ Virkningen i Henhold til Stk. 1 indtræder ogsaa for den med vedkommende samlevende Ægtefælle, med hvis Vidende og Villie den omhandlede Adfærd er begaaet.

³⁾ De anførte Bestemmelser gælder dog kun, saafremt der ikke er rejst strafferetlig Tiltale, jfr. §§ 47—48.

§ 306. ¹⁾ I Tilfælde, hvor en Person ved uordentlig Livsførelse, ved uforsvarlig Økonomi, ved urimelig Opgivelse af en Stilling eller et Arbejde eller ved uden rimelig Aarsag at nægte at tage Arbejde, jfr. Arbejdslovens § 17, selv er Skyld i, at der har maattet ydes ham Kommunehjælp, uden at hans Forhold dog kan henføres under § 310, vil Hjælpen være at betragte som Fattighjælp, medmindre Kommunalbestyrelsen efter Indstilling af det sociale Udvalg undtagelsesvis beslutter, at Hjælpen ikke skal have denne Virkning. I det heromhandlede Tilfælde skal Fattighjælp dog kun medføre, at han mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, indtil han har tilbagebetalt den ham af de angivne Aarsager ydede Kommunehjælp, eller der er forløbet 2 Aar, efter at han er ophørt med at oppebære Hjælpen.

²⁾ Er paagældende gift og lever sammen med sin Ægtefælle, træffes den i Stk. 1 omhandlede Beslutning særskilt for Ægtefællen.

20 Maj. § 307. 1) Naar og saa længe en Person er under direkte
Nr. 181. offentlig Forsørgelse eller i øvrigt modtager Kommunehjælp
til Stadighed eller af en saadan Størrelse, at Hjælpen har
Karakter af en egentlig Forsorg, vil Hjælpen være at be-
trakte som Fattighjælp, medmindre Kommunalbestyrelsen
efter Indstilling af det sociale Udvalg beslutter, at Hjælpen
ikke skal have denne Virkning. Betragtes Hjælpen herefter
som Fattighjælp, vil denne dog kun medføre den Virkning,
at paagældende mister Valgret og Valgbarhed til offentlige
Forsamlinger eller Raad, og Hjælpen kan kræves eftergivet,
naar der er forløbet 2 Aar, efter at han er ophørt med at være
under egentlig Forsorg.

2) Paa lignende Maade forholdes der overfor dem, der
er sat i Bidrag efter § 9, Nr. 3, naar Bidraget ikke betales.

3) Er paagældende gift og lever sammen med sin Ægte-
fælle, træffes den i Stk. 1 omhandlede Beslutning særskilt
for Ægtefællen.

4) Forsaavidt der maa ydes en Person Kommunehjælp,
fordi vedkommende eller den med ham (hende) samlevende
Ægtefælle er indblandet i en kollektiv Arbejdsstrid, jfr.
herved Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, medfører Hjælpen
de i nærværende Paragrafs 1ste Stk. nævnte Fattighjælps
Virkninger. Dog kan Kommunalbestyrelsen undtagelsesvis
bestemme, at den ham ydede Hjælp ikke skal have disse
Virkninger, naar Hjælpen maa ydes i Anledning af særlig
store Forsørgerbyrder, langvarig Sygdom eller af andre den
trængende utilregnelige Aarsager. Disse Forhold bliver i
øvrigt ogsaa særlig at tage i Betragtning ved Afgørelser i
Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Stk. om, at Fattig-
hjælps Virkninger ikke skal indtræde.

§ 308. 1) Forsaavidt en Kommunalbestyrelse vedtager
en Indstilling fra det sociale Udvalg i Henhold til §§ 306
og 307, er Afgørelsen endelig. Afgørelsen er ligeledes endelig,
saafremt Kommunalbestyrelsen med et Flertal paa mindst
 $\frac{2}{3}$ af dens Medlemmer forkaster Indstillingen. Er Flertallet
mindre, kan vedkommende understøttede eller dennes
Ægtefælle begære Sagen forelagt for Amtmanden, i de i

§ 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner for Socialmini- 20 Maj.
steren, hvilke Myndigheders Afgørelse er endelig. Nr. 181.

2) De i Stk. 1 omhandlede Afgørelser kan ikke gaa ud
paa, at Valgret eller Valgbarhed ikke skal bortfalde, saafremt
paagældende fremtidig kan nøjes med en nærmere fastsat
Hjælp, eller være knyttet til lignende Betingelser.

3) Et Mindretal af det sociale Udvalg kan altid forlange,
at Udvalget skal afgive Indstilling til Kommunalbestyrelsen
i Henhold til §§ 306 og 307 vedrørende Spørgsmaalet om
Bortfald af Fattighjælps Virkning.

Afsnit VI.

Fattighjælp.

Kapitel XXIII.

Almindelige Bestemmelser.

§ 309. 1) Den Hjælp, der i Henhold til nærværende
Kapitel og Kap. XXIV—XXVII skal betragtes som Fattig-
hjælp for Modtageren, har — udover hvad der i det enkelte
Tilfælde maatte være en Følge af Bestemmelser i andre Love
— følgende *Retsvirkninger*:

1) Tab af Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsam-
linger og Raad, indtil Fattighjælpen er eftergivet eller til-
bagebetalt.

2) Pligt til at erstatte den modtagne Fattighjælp, jfr.
nærmere § 301, Stk. 1—2, og §§ 302—04.

3) Saa længe en Person oppebærer Fattighjælp, kan som
Regel hverken han eller de, han skal forsørge, hjælpes efter
Bestemmelserne i Kap. XVI—XIX eller XXI—XXII,
jfr. nærmere de enkelte Paragraffer.

4) Saa længe en Person oppebærer Fattighjælp, kan
Kommunalbestyrelsen efter Indstilling af det sociale Udvalg
fremsætte Indsigelse imod, at han indgaar Ægteskab. Ind-
sigelsen fremsættes overfor de i § 22, jfr. § 20 i Lov Nr. 276
af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning,
omhandlede Myndigheder eller overfor den ægteskabsstiftende

20 Maj. Myndighed. Frem sættes saadan Indsigelse, maa Ægteskabet Nr. 181. ikke indgaa.

5) De i §§ 293 samt 296—300 indeholdte Regler finder Anvendelse.

2) Hvor ikke andet i det enkelte Tilfælde er bestemt, kan Eftergivelse af Fattighjælp under de i øvrigt i § 301, Stk. 3, anførte Betingelser kræves, naar der er forløbet 3 Aar efter Hjælpens Ophør.

3) Ved enstemmig Vedtagelse kan Kommunalbestyrelsen efter foretagen Undersøgelse af den enkelte Sag under særlige Omstændigheder beslutte, at Fattighjælpen eftergives efter 1 Aars Forløb.

Kapitel XXIV.

Forsørgelse af arbejdsmodvillige Personer.

§ 310. Forsaavidt en Person uafbrudt i længere Tid udelukkende eller næsten udelukkende har opretholdt Livet ved Kommunehjælp, og det maa antages, at hans Krav om Hjælp skyldes aabenlys Arbejdslede eller Lyst til at ligge det offentlige til Byrde, skal den Hjælp, der ydes ham eller de Personer, han skal forsørge, betragtes som Fattighjælp for ham, jfr. dog § 309, Stk. 1, Nr. 3, indtil Kommunalbestyrelsen paa hans Begæring maatte træffe Bestemmelse om, at han ikke længer skal betragtes som oppebærende Fattighjælp. Kommunalbestyrelsens Afgørelse kan indankes for Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner for Socialministeren, hvilke Myndigheders Afgørelse er endelig.

Kapitel XXV.

Forsømmelige Forsørgere.

§ 311. 1) Maa der ydes en ikke rent forbigaaende Kommunehjælp til en Person, som ikke samlever med sin legale Forsørger, vil sidstnævnte være at sætte i Bidrag i Henhold til Reglerne i Kap. I, medmindre han straks selv overtager den direkte Forsørgelse, jfr. § 15. Viser det sig ved de anstillede Undersøgelser, at Forsørgeren modvillig har

unddraget sig efter Evne at fyldestgøre sin Forsørgelsespligt, 20 Maj. kan det sociale Udvalg i hans Opholdskommune straks paa Nr. 181. Begæring af den Kommune, der har maattet træde til, fastsætte et ugentligt Bidrag, som den forsørgelsespligtige vil have at udrede, indtil Overøvrighedens Afgørelse af den endelige Bidragspligt foreligger. Meddelelse om det saaledes fastsatte foreløbige Bidrag tilstilles straks vedkommende Overøvrighed.

2) Over den foreløbige Bidragsansættelse i Henhold til Stk. 1 kan Forsørgeren klage til Overøvrigheden, men er indtil videre forpligtet til at rette sig efter det sociale Udvalgs Beslutning.

3) Betaler Forsørgeren ikke de foreløbig fastsatte Bidrag, skønt han maa antages at være i Stand hertil, kan det sociale Udvalg med Kommunalbestyrelsens Samtykke straks lade ham indlægge i en Arbejdsanstalt, hvor han kan forblive, indtil de skyldige Bidrag er betalt, dog længst indtil den endelige Bidragsresolution foreligger. Den Hjælp, der indtil da ydes ham eller de Personer, han forsørger, betragtes som Fattighjælp for ham. Overøvrigheden meddeler straks Forsørgerens Opholdskommune, saa snart den endelige Bidragspligt er fastsat.

§ 312. 1) Sker der Henvendelse til det sociale Udvalg om, at en Forsørger ikke sørger forsvarligt for de Børn, han har hos sig, og overfor hvilke der paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, undersøger det sociale Udvalg Sagen med Henblik paa, om der bør træffes Foranstaltninger til Værn for Børnene i Overensstemmelse med Reglerne i Afsnit II.

2) Har det sociale Udvalg i Medfør af Kap. VIII beskikket en Tilsynsværge for Børnene, men er Forsørgeren ikke i Stand til at følge Tilsynsværgens Raad, Anvisninger eller Paalæg, kan det sociale Udvalg yde den til Gennemførelsen af Tilsynsværgens Ønsker fornødne Kommunehjælp. Nægter Forsørgeren, skønt han er i Stand hertil, at rette sig efter Tilsynsværgens Bestemmelser, kan Kommunalbestyrelsen under særlige Omstændigheder indstille til Overøvrigheden, at Forsørgeren straffes som forsømmelig Forsørger med

20 Maj. Tvangsarbejde i indtil 3 Maaneder, hvorhos Børnene midlertidig eller endelig overtages til Forsørgelse af Kommunen.

3) Den Hjælp, der i Henhold til Stk. 2, 2det Pkt., ydes til Børnene, saavel som Forsørgerens Anbringelse i Tvangsarbejdsanstalt betragtes som Fattighjælp for Forsørgeren.

§ 313. 1) Hvor den ene af 2 samlevende Ægtefæller søger Kommunehjælp under Henvisning til, at den anden ikke efter Evne bidrager forsvarlig til Familiens Forsørgelse, har det sociale Udvalg nøje at undersøge Sagen, derunder om muligt at forhandle med begge Parter i Forening. Viser det sig da, at Klagen findes berettiget, og at Klageren samtidig søger Separation (eller Skilsmisse), afgør Udvalget, om det skønnes tilstrækkeligt indtil videre at paalægge den forsamlede Forsørger et bestemt ugentligt Bidrag til Familiens Forsørgelse, eller om der tillige vil være at yde Kommunehjælp, jfr. § 311.

2) Ønsker Klageren i de i Stk. 1 angivne Tilfælde ikke Separation (eller Skilsmisse), afgør det sociale Udvalg Bidragspligten endelig i Henhold til § 9, Nr. 1, forsaavidt Klageren ikke ønsker at afbryde Samlivet, i hvilket Tilfælde Bidraget fastsættes af Overøvrigheden i Medfør af § 10.

3) Det sociale Udvalg kan bestemme, at saavel de i Henhold til Stk. 1 paalagte foreløbige Bidrag som de endelige Bidrag efter Stk. 2 skal indbetales til Udvalget for af dette at stilles til Familiens Raadighed.

4) Betaler Forsørgeren ikke de saaledes paalagte Bidrag, skønt han maa antages at være i Stand hertil, kan det sociale Udvalg med Kommunalbestyrelsens Samtykke straks lade ham indlægge i en Arbejdsanstalt, hvor han, forsaavidt det drejer sig om de foreløbige Bidrag i Henhold til Stk. 1, kan forblive, indtil enten de skyldige Bidrag er betalt, eller Sagen om Separation eller Skilsmisse er i Orden, dog ikke udover 3 Maaneder. Drejer det sig om Bidrag i Henhold til Stk. 2, maa Opholdet i Arbejdsanstalten ikke være kortere end 1 Maaned og ikke længere end 3 Maaneder. Opholdet paa Arbejdsanstalten saavel som den Hjælp, der maa ydes de

Personer, overfor hvem han har Forsørgelsespligt, som 20 Maj. Følge af hans fortsatte Undladen af at opfylde denne, be- Nr. 181. tragtes som Fattighjælp.

§ 314. 1) Hvis det sociale Udvalg i de i § 313 omhandlede Tilfælde skønner, at paagældendes Forhold som Forsørger fremviser en Ansvarsløshed af en særlig graverende Karakter, f. Eks. enten fordi han i længere Tid har anvendt en alt for ringe Del af sin Fortjeneste til sin Families Forsørgelse, medens han har brugt alt for meget til sig selv, til andre Forbindelser, til Udskejelser af forskellig Art ell. lign., eller fordi han paa Grund af Drikfældighed, Arbejdslede ell. lign. ligger Familien til Byrde, kan Udvalget, forsaavidt det ikke besluttet at tage ham under Særforborg for Alkoholisme, straks lade ham indlægge paa en Arbejdsanstalt. Sagen forelægges derefter uopholdelig Kommunalbestyrelsen, som kan indstille til Overøvrigheden, at han hensættes til Tvangsarbejde fra 2 Maaneder til 1/2 Aar eller under skærpente Omstændigheder eller i Gentagelsestilfælde fra 3 Maaneder til 1 Aar.

2) Overøvrigheden kan dog efter Indstilling fra vedkommende Anstalt og efter at have indhentet Erklæringer fra den anden Ægtefælle og Kommunalbestyrelsen senere forkorte de i Stk. 1 angivne Tidsrum.

Kapitel XXVI.

Alkoholister.

§ 315. 1) Naar en Person præsterer behørig Lægeattest for, at han trænger til Ophold paa et Afvænningshjem for Alkoholister, og skriftlig forpligter sig til i 1 Aar at tage Ophold paa et saadant Hjem, er det sociale Udvalg i hans Opholdskommune berettiget til i Trangstilfælde at yde den fornødne Kaution.

2) Den i Stk. 1 omhandlede Hjælp betragtes som Fattighjælp, dog kun med den Virkning, at han mister sin Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger og Raad, indtil han efter endt Kur er udskrevet af Hjemmet. Forlader han

20 Maj. dette og afbryder Kuren i Utide, vil han først opnaa Valgret Nr. 181. og Valgbarhed efter 2 Aars Forløb fra Indlæggelsen at regne.

§ 316. 1) Hvis en Person er forfalden til Drik, og der fra hans Families eller andre paarørendes Side eller fra Politiet eller anden offentlig Myndighed sker Henvendelse til det sociale Udvalg om at undergive ham en Kur for Alkoholisme, undersøger Udvalget Sagen, og hvis det ved denne Undersøgelse viser sig, at paagældende ligger Familie eller paarørende til Byrde og i øvrigt ikke vil kunne klare sig uden Hjælp, samt hvis det efter indhentet Lægeskøn anbefales at forsage en Afvænningskur, kan det sociale Udvalg, eventuelt efter en Tvangsindlæggelse til Observation, forlange, at paagældende skal underkastes Kur paa et Afvænningshjem for Alkoholister, dog ikke udover 1½ Aar.

2) Udvalgets Beslutning om Indlæggelse til Kur kan dog af Patienten indankes for Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Kommuner for Socialministeren, hvilke Myndigheders Afgørelse er endelig. Nægter Udvalget at tage Affære, kan den, som Patienten ligger til Byrde, Politiet eller anden offentlig Myndighed, hvis Henvendelse ikke er taget til Følge, ligeledes forelægge Sagen for nævnte Myndigheder til endelig Afgørelse.

3) Er der ikke straks Plads paa Afvænningshjemmet, eller trækker Anbringelsen af andre Grunde ud, kan det sociale Udvalg midlertidig anbringe ham i en Arbejdsanstalt.

4) Forlader paagældende i Utide det Hjem, hvor han er anbragt, eller sker der inden 1 Aar efter hans Udskrivning paa ny med Rette Henvendelse til Udvalget, som angivet i Stk. 1, kan Kommunalbestyrelsen indstille til Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Kommuner til Socialministeren, at paagældende anses med Tvangsarbejde fra 3 Maaneder til 2 Aar. Nægter Kommunalbestyrelsen at foretage videre, kan Sagen forlanges indbragt for de nævnte overordnede Myndigheder.

5) Udgifterne ved Patientens Indlæggelse til Observation eller paa et Afvænningshjem for Alkoholister betragtes,

forsaavidt og i den Udstrækning de ikke kan afholdes af 20 Maj. Patienten selv eller bæres af andre, som Fattighjælp. Nr. 181.

6) Den modtagne Fattighjælp skal først kunne eftergives, naar der er gaaet 1 Aar efter Udskrivningen fra Hjemmet eller Anstalten. Afbryder han Kuren i Utide, vil Hjælpen, forsaavidt han ikke i Anledning af sin Rømning er blevet straffet med Tvangsarbejde, jfr. nærværende Paragraf, Stk. 4, først kunne eftergives 1 Aar, efter at Kuren ifølge den trufne Bestemmelse skulde have været tilendebragt.

§ 317. Efter tilsvarende Regler, som i § 316 bestemt, forholdes der, hvis der maa ydes en enlig Person eller en Familie offentlig Hjælp, og Trangen viser sig i det væsentlige at være begrundet i paagældende trængendes eller dennes Forsørgers Drikfældighed, forudsat at Patienten ikke straks erkender dette og selv erklærer sig villig til at lade sig undergive Kur efter § 315.

Kapitel XXVII.

Omstrejfare, erhvervs- og subsistensløse m. fl.

§ 318. 1) Naar en Person er blevet straffet for Betleri eller Løsgængeri, bliver der en passende Tid før hans Løsladelse til Amtmanden i det Amt, i hvilket Anholdelseskommunen ligger, at sende Meddelelse om Sagen ledsaget af de fornødne Oplysninger, derunder Straffeliste for paagældende og Oplysninger om hans Forhold som Forsørger. Amtmanden afgør derefter, efter forudgaaende Forhandling med vedkommende Kommune og indhentet Erklæring fra paagældende selv, om denne, hvis han ikke skønnes at skulle anbringes i Tvangsarbejdsanstalt, jfr. § 319, efter Straffetidens Udløb kan løslades, eventuelt dimiteres, til et Arbejdssted eller privat Arbejdshjem, eller om han foreløbig eller endelig skal anbringes i Arbejdsanstalt, eller om han skønnes bedst egnet til Optagelse paa en Arbejdskoloni eller eventuelt et Afvænningshjem for Alkoholister, jfr. § 317. At paagældende er i Besiddelse af et mindre Pengebeløb eller et Til-

20 Maj. holdssted ved Løsladelsen, er uden Betydning ved Amtmandens Afgørelse i Henhold til foranstaaende, hvis det ikke kan antages, at Personen vil ernære sig ved regelmæssigt Arbejde.

2) Amtmandens Beslutning kan af Kommunen indankes for Socialministeren.

§ 319. 1) Hvis Amtmanden efter at have foretaget den i § 318 omhandlede Undersøgelse skønner, at det vilde være hensigtslöst at forsøge paagældende anbragt under friere Forhold, saasom fordi han maa betragtes som professionel Vagabond og i de senere Aar gentagende er straffet for Betleri eller Løsgænger i grovere Former, kan det bestemmes, at han skal anbringes i Tvangsarbejdsanstalt. Opholdet i en saadan kan dog ikke strække sig udover 2 Aar.

2) Forinden Amtmanden træffer Afgørelse om, at vedkommende skal anbringes som nævnt, skal han have forhandlet med Fængselsnævnet, og forsaavidt paagældende i Henhold til Borgerlig Straffelovs Regler er løsladt paa Prøve fra Fængsel eller Arbejdshus, eller Løsladelsen fra Arbejdshus er sket efter Bestemmelse af Fængselsnævnet, og dette fraraader Anbringelse i Tvangsarbejdsanstalt, kan saadan Anbringelse ikke finde Sted.

§ 320. 1) Naar en Person i øvrigt er blevet straffet, og Fængselsmyndighederne skønner, at han, som Forholdene maa antages at ville være ved hans Løsladelse, ikke vil eller ikke evner at forsørge sig selv, bliver der at forholde som i § 318, jfr. § 319, anført.

2) Hvis paagældende i Straffetiden har bevaret fast Bopæl eller Hovedhjemsted, skal Amtmanden dog, hvor ikke ganske særlige Omstændigheder taler derimod, rette sig efter Opholdskommunens Ønsker, navnlig hvor disse deles af paagældendes Familie.

§ 321. 1) Hvis en Person af Politiet afleveres som erhvervs- og subsistensløs til det sociale Udvalg, eller hvis Udvalget i andre Tilfælde anser det for nødvendigt at tage sig af en erhvervs- eller subsistensløs Person, er Udvalget, hvis det kender paagældende og efter sit Kendskab til ham kan anse det for forsvarligt, berettiget til at ekvipere ham

og yde ham Hjælp til Logi, forudsat at der kan skaffes ham 20 Maj. Arbejde. Rejschjælp kan af Udvalget kun ydes efter Reg. Nr. 181. lerne i §§ 298—99.

2) Kender det sociale Udvalg ikke paagældende, tør det efter sit Kendskab til ham ikke stole paa ham, eller kan der ikke skaffes ham Arbejde, er Udvalget ansvarligt for, at han straks indlægges paa vedkommende Arbejdsanstalt, hvortil Politiets Bistand om fornødent kan forlanges.

3) Ved Anbringelse paa Arbejdsanstalt i Henhold til Stk. 2 skal de Oplysninger, som det sociale Udvalg har vedrørende paagældende, medfølge, og Anstaltens Ledelse skal da inden 14 Dage efter Indlæggelsen indstille Spørgsmaalet om den fremtidige Forsørgelsesmaade til Amtmanden, som derefter snarest muligt og senest inden 14 Dage efter Indlæggelsen træffer sin Beslutning i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 318—19.

4) Som erhvervs- og subsistensløs kan kun en Person betragtes, som

1) i længere Tid har været og ved Forsorgens Begyndelse stadig er uden Arbejde og ude af Stand til ved egen Hjælp af skaffe sig saadant,

2) er uden fast Bopæl og

3) mangler Tilholdssted hos Familie eller andre paa-rørende i den Kommune, hvis sociale Udvalg maa tage sig af ham.

§ 322. Naar en prostitueret Kvinde af Politiet afleveres til Forsørgelsesvæsenet som erhvervs- og subsistensløs, skal hun i alle Tilfælde straks indlægges paa vedkommende Arbejdsanstalt, hvorefter der i øvrigt forholdes som i § 321 anført, dog at Amtmanden, saafremt hun kun en enkelt Gang har været straffet for Løsgænger, Overtrædelse af Tilhold eller lignende, hurtigst muligt bør søge at faa en privat Forening til at tage sig af hende.

§ 323. Den Hjælp, det offentlige afholder med Hjemmel i §§ 318—22, betragtes, bortset fra Ophold i Arbejdsanstalt paa under 14 Dage, som Fattighjælp. Denne Fattighjælp kan eftergives, naar der er forløbet 1 Aar efter Ud-

20 Maj. skrivning af Arbejdskoloni, Arbejdsanstalt eller Tvangs-Nr. 181. arbejdsanstalt.

§ 324. De Amtmanden ved foranstaaende Bestemmelser tillagte Funktioner udføres i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Kommuner af Kommunalbestyrelsen.

Afsnit VII.

Slutnings- og Overgangsbestemmelser, Ophævelse af ældre Lovbestemmelser.

Kapitel XXVIII.

§ 325. Hvis der opstaar Tvivl om, hvorvidt en Person er berettiget til en vis Art af Hjælp, *fordi* Trangtilfældet efter Loven kan afhjælpes paa flere Maader, *fordi* en allerede ydet Hjælp menes at dække et senere opstaaet specielt Trangtilfælde, *eller endelig fordi* samme Families enkelte Medlemmer samtidig kan understøttes gennem forskellige Lovbestemmelser eller lignende, skal Tvivlstilfældet uopholdelig forelægges Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., nævnte Kommuner Socialministeren, og indtil Afgørelsen foreligger, skal det sociale Udvalg ved Ydelsen af den fornødne Hjælp tage Hensyn dels til, at Hjælp uden Retsvirkninger gaar forud for anden Hjælp, dels til, at indenfor førstnævnte Arter af Hjælp skal den, af hvilken Opholdskommunen bærer en større Del, gaa forud for den, hvor Refusionen er størst.

§ 326. ¹⁾ Hvor Lægeerklæring udkræves eller anses for ønskelig, eller hvor en Person skal underkastes Lægebehandling, er vedkommende sociale Udvalg berettiget til at henvise til den Læge, Udvalget ønsker at benytte.

²⁾ Hvis Patienten har sin egen Læge eller selv har fremskaffet Lægeattest eller lignende, før han søger den omhandlede Hjælp, kan der dog ikke paaføres ham nogen Udgift ved Henvisning til en anden Læge.

³⁾ Er der i et Spørgsmaal af nogen Betydning væsentlig Uoverensstemmelse mellem den af Patientens Læge afgivne

Erklæring og Erklæringen fra den Læge, til hvem Udvalget 20 Maj. har henvist, kan Patienten forlange Sagen forelagt overordnet Nr. 181. Myndighed.

§ 327. Hvis modtagen Kommunehjælp eller Fattighjælp *tilbagebetales*, bortfalder de Retsvirkninger, der er knyttet til Hjælpens Modtagelse. Dog kan Tilbagebetaling ikke medføre, at Ophold i Arbejdsanstalt, Arbejdskoloni, Afvænningshjem for Alkoholister, Tvangsarbejdsanstalt eller lignende, eller i øvrigt at strafferetlige Virkninger af paagældendes Forhold ophører, før de i det enkelte Tilfælde udtrykkelig fastsatte Frister er udløbet.

§ 328. Fattighjælp, oppebaaret før denne Lovs Ikrafttræden, har ikke Fattighjælps Virkning *efter nærværende Lov*, medmindre denne betegner den tilsvarende Hjælp som Fattighjælp.

§ 329. ¹⁾ Hvor den øvrige Lovgivning udelukker en Person fra visse Goder, fordi han har modtaget Fattighjælp, skal den anførte Virkning efter nærværende Lovs Ikrafttræden kun være knyttet til Modtagelse af Fattighjælp eller Kommunehjælp af en saadan Art eller Størrelse, at dennes Modtagelse efter nærværende Lov har medført Tab af Valgret og Valgbarhed.

²⁾ Er Hjælpen modtaget før Lovens Ikrafttræden, skal den anførte Virkning efter Lovens Ikrafttræden kun indtræde, forsaavidt Hjælpen kan sidestilles med den i Stk. 1 nævnte Hjælp.

³⁾ Paa tilsvarende Maade forholdes der, saavidt muligt, hvor Personer ved privat Villiesbestemmelse (Testamente, Legatfundats eller lignende) er udelukket fra at komme i Betragtning, forsaavidt de har oppebaaret Fattighjælp.

§ 330. ¹⁾ De ved denne Lov givne Regler om Forsørgelsesstedet — jfr. dog Stk. 5 — og om Udredelsen af Udgifterne finder Anvendelse fra den Dag, Loven træder i Kraft, dog saaledes, at der ved Anvendelsen af §§ 60—62 tages samme Hensyn til offentlig Hjælp eller Sygekassehjælp, ydet i Henhold til den tidligere Lovgivning, som til Hjælp, ydet efter Lovens Ikrafttræden.

20 Maj.
Nr. 181.

2) Med Hensyn til Udredelse af Udgifter ved Børneværnsforanstaltninger i Henhold til Afsnit II finder Lovens Regler Anvendelse fra den Dag, Loven træder i Kraft, selv om Beslutningen om Iværksættelsen af paagældende Foranstaltninger er truffet forinden, dog med følgende Ændringer:

1) Den Kommune, som hidtil forskudsvis har udredet Udgifterne ved Værgeraadforsorg for et Barn, vedbliver hermed, indtil Forsorgen endelig ophører.

2) Den Kommune, der hidtil som Forsørgelseskommune har baaret $\frac{1}{2}$ af Udgifterne ved Værgeraadforsorg for et Barn, bærer, indtil Barnet endelig udgaar af Forsorg eller anbringes paa en af de i §§ 64, Stk. 1, Nr. 3 d., og 65 nævnte Maader, fremtidig Opholdskommunens Andel ($\frac{1}{3}$).

3) Staten bærer Opholdskommunens Andel ($\frac{1}{3}$) af Udgifterne ved Forsorg for Børn, for hvilke Udgifterne ved Værgeraadforsorg hidtil er baaret fuldt ud af Statskassen, naar de fremtidig skal afholdes som almindelig Forsørgelsesudgift med Refusion i Henhold til § 75, Stk. 1, Nr. 2.

4) Staten udreder Pension (Ventepenge) til den ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte Formand og Næstformand samt Kontorchef i Københavns Værgeraad.

3) Hvis en Opholdskommune ved Lovens Ikrafttræden erholder fuld Refusion fra Forsørgelseskommunen i Henhold til den hidtidige Fattiglovs § 51 eller efter Overenskomst med Forsørgelseskommunen, bærer sidstnævnte Kommune Opholdskommunens Del af Udgifterne ved Hjælp i Henhold til denne Lov fra Lovens Ikrafttræden, indtil paagældendes Trang til Hjælp kan anses for ophørt.

4) Tvivlsspørgsmaal som Følge af Reglerne i nærværende Paragraf afgøres endelig af Amtmanden i den Overøvrigheds-kreds, hvortil paagældendes hidtidige Forsørgelseskommune hører, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Kommuner af Socialministeren; Tvivlsspørgsmaal vedrørende Reglerne i Stk. 2 afgøres dog endelig af Landsnævnet for Børneforsorg.

5) En Person, der ved denne Lovs Ikrafttræden har Ophold i Udlandet, og som er forsørgelsesberettiget her i Landet, har, indtil han erhverver andet Forsørgelsessted

efter denne Lovs Regler, Forsørgelsessted i den Kommune, 20 Maj.
der efter de hidtidige Regler var hans Forsørgelseskommune, Nr. 181.
saaledes at Bestemmelserne i § 24, Stk. 2, i øvrigt finder tilsvarende Anvendelse i saadant Tilfælde.

§ 331. 1) Anerkendelser, meddelt Opdragelseshjem eller Foreninger i Henhold til Lov Nr. 72 af 14. April 1905 eller Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922, forbliver i Kraft.

2) Samtykke til Oprettelse af ikke anerkendte Børnehjem, Optagelseshjem og lign., meddelt i Henhold til Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922, jfr. Lov Nr. 55 af 31. Marts 1926, forbliver i Kraft.

3) Plejetilladelser, meddelt i Henhold til Lov Nr. 43 af 1. Marts 1895 eller Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923, forbliver i Kraft.

4) Udøvelsen af Forsorgen for de Børn, der er fjernet fra Hjemmet og ved Lovens Ikrafttræden undergivet Overværgeraadets Forsorg, fortsættes efter de hidtil gældende Regler. I øvrigt overtager vedkommende sociale Udvalg Udøvelsen af Forsorgen for de Børn, der er fjernet fra Hjemmet ved Lovens Ikrafttræden i Henhold til Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922, saaledes at Forsorgen udøves af det sociale Udvalg for den Kommune, hvis Værgeraad nu har Forsorgen for Barnet.

5) Bestemmelserne i Kap. XII om Ophør af trufne Børneværnsforanstaltninger kommer til Anvendelse paa alle Børn, som ved Lovens Ikrafttræden er undergivet Fattigforsorg udenfor deres Hjem eller er undergivet Værgeraadforsorg.

6) Tvivlsspørgsmaal som Følge af Reglerne i denne Paragraf afgøres endelig af Landsnævnet for Børneforsorg.

§ 332. Den i § 247, Stk. 3, Nr. 1, omhandlede Forpligtelse for det sociale Udvalg til, hvor det drejer sig om Hjælp til Underhold af længere Varighed, at forelægge Spørgsmaalet om Invaliditetens Omfang for Invalideforsikringsretten gælder ikke med Hensyn til Personer, der ved denne Lovs Ikrafttræden oppebærer saadan Hjælp i Henhold til den hidtidige Fattiglovs § 63, dog at Udvalget er berettiget

20 Maj. til i Tvivlstilfælde at forelægge Invalidforsikringsretten dette Nr. 181. Spørgsmaal.

§ 333. 1) Hver Gang de af Det statistiske Departement for Januar og Juli Maaned offentliggjorte Pristal (opgjort paa Grundlag af de af Departementet beregnede Udgifter i et Husholdningsbudget med en samlet aarlig Udgift paa gennemsnitlig 2 000 Kr. efter de i Juli 1914 gældende Priser) stiger eller falder 3 pCt. i Forhold til det for Oktober 1929 offentliggjorte Pristal, vil de i §§ 194, Stk. 1 — jfr. §§ 216, Stk. 1, 220, Stk. 1, 224 og 235 —, 259 og 289 omhandlede Beløb være at forhøje eller nedsætte med 3 pCt., dog saaledes, at Socialministeren, hvis det af praktiske Hensyn er ønskeligt, kan bestemme, at de herefter, forsaavidt angaar § 259, fremkomne Beløb omregnes til Beløb, delelige med 4, og forsaavidt angaar § 194, Stk. 1, delelige med 5.

2) Henholdsvis inden den 10. Marts og den 10. September bekendtgør Socialministeren de Forandringer, som i Henhold hertil finder Sted i ovennævnte Beløb.

3) De saaledes bekendtgjorte Beløb har Gyldighed henholdsvis fra 1. April og 1. Oktober.

4) Den Regulering af Takster, der eventuelt finder Sted ved Lovens Ikrafttræden, skal dog ikke medføre, at en Ydelse i Henhold til nærværende Lov til en Person, der har oppebaaret en tilsvarende Ydelse i Henhold til den hidtil gældende Lovgivning, nedsættes til et lavere Beløb end det, vedkommende vilde have oppebaaret, hvis de i den nævnte Lovgivning fastsatte Beløb stadig var gældende; er Lovens Takst sat lavere end den hidtil gældende, bortfalder nævnte Regulering helt for hans Vedkommende.

5) Den Ydelse, der for de i Stk. 4 omhandlede Personer fastsættes ved Lovens Ikrafttræden, vil være at lægge til Grund ved den Regulering, der senere skal finde Sted som Følge af Svingning af Pristallet efter Lovens Ikrafttræden.

§ 334. Socialministeren giver de nærmere Regler vedrørende Gennemførelsen af denne Lov, der træder i Kraft den 1. Oktober 1933. Fra samme Dato ophæves:

1) Samtlige Regler om særskilt Forsørgelses- eller Refusionspligt for Trossamfund eller Menigheder. 20 Maj. Nr. 181.

2) D. L. 2—19—1, 2—19—6, 2—19—13, 2—22—75, jfr. Forordning af 24. September 1708 §§ 21 og 23.

Plan for Københavns Fattigvæsenes Indretning og Styrelse af 1. Juli 1799.

Reglement for Fattigvæsenets Indretning og Bestyrelse i Købstæderne af 5. Juli 1803 § 42, Nr. 2—4, og § 43.

Kap. VIII i Reglement for Fattigvæsenets Indretning og Bestyrelse paa Landet af 5. Juli 1803.

Lov om Landkommunernes Styrelse af 25. Marts 1933 § 24, forsaavidt angaar Amdraadets Bidrag til personlige Understøttelser til trængende.

3) Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9. April 1891, jfr. Lov Nr. 117 af 27. Maj 1908, midlertidig Lov Nr. 686 af 21. December 1918, Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924, Lov Nr. 121 af 29. Marts 1924 og Lov om det offentlige Fattigvæsen m. v. i de sønderjydske Landsdele Nr. 305 af 28. Juni 1920, jfr. Lov Nr. 109 af 28. Marts 1923, Bekendtgørelse Nr. 729 af 22. December 1920 og Lov Nr. 51 af 19. Marts 1926, samt Lov Nr. 165 af 15. April 1930.

4) Lov om Hjælpekasser Nr. 101 af 29. April 1913, jfr. Lov Nr. 69 af 11. Februar 1921 og Lov Nr. 124 af 4. April 1928.

5) Lov Nr. 420 af 30. Juni 1919 om Tilskud til Fremme af forebyggende Børneforsorg, Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923 om Tilsyn med Børn og Lov om Værgeraadsforsorg m. m. Nr. 139 af 31. Marts 1926.

6) Lov indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre Nr. 130 af 27. Maj 1908 §§ 4—8, 10, Stk. 1—4, og 13, Stk. 3, jfr. Lov Nr. 113 af 29. April 1913 §§ 2 og 4 og Lov Nr. 676 af 22. December 1919.

7) Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling Nr. 131 af 27. Maj 1908 §§ 4—8, jfr. Lov Nr. 112 af 29. April 1913 § 2.

8) Lov om Understøttelse til Børn af Enker Nr. 124

20 Maj. af 29. April 1913, jfr. Lov Nr. 101 af 4. Marts 1918 og Lov Nr. 181. Nr. 127 af 30. Marts 1920.

9) Lov om Jordemodervæsenet Nr. 126 af 13. Juni 1914 § 5, jfr. Lov Nr. 378 af 23. Juni 1920.

10) Lov om Arbejde i Fabrikker m. v. Nr. 143 af 29. April 1913 § 29, Stk. 2—3.

11) Lov om Arbejde i Bagerivirksomheder og Konditorier Nr. 230 af 9. Juni 1920 § 11, Stk. 2.

12) Lov om Skolebespisning Nr. 92 af 23. Maj 1902.

13) Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse Nr. 138 af 10. Maj 1915 § 34, jfr. Lov Nr. 87 af 1. April 1925. Lovens § 35 forbliver gældende med de af nærværende Lov følgende Ændringer.

14) De i § 15 i Lov Nr. 229 af 20. December 1929 om Ordning og delvis Ophævelse af det kommunale Pligtarbejde indeholdte Bestemmelser om en Kommunes Udgifter til Læge-, Sygehus- samt Jordemoderkørsel til trængende forbliver i Kraft med den Ændring, at Hjælpen betragtes som Særhjælp, og at Udgifterne refunderes som i § 75, Stk. 1, Nr. 2, fastsat.

15) Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse Nr. 145 af 12. Marts 1918 § 5, Stk. 2—3, og § 13, Stk. 2.

16) Lov om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling Nr. 66 af 29. Marts 1924 §§ 9 og 10.

17) Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30. Juni 1922 §§ 19 og 21, Nr. 12.

§ 335. ¹⁾ Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning — helt eller delvis — at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige. Indtil dette sker, skal de i § 334 nævnte Lovbestemmelser, forsaavidt de har Gyldighed for Færøerne, fremdeles gælde for disse Øer, dog saaledes, at en færøsk Kommune for den Del af det offentlige Udgifter i Henhold til paagældende Love, der efter disse paahviler en Forsørgelseskommune i det øvrige Danmark, indsender Opgørelse til Færø Amt, der til Socialministeriet anmelder Udgiften til Refusion efter Reglerne i § 77

om mellemkommunal Refusion, at Hjemsendelse af træn- 20 Maj. gende til en Kommune i det øvrige Danmark ikke kan finde Nr. 181. Sted, og at Statskassens Tilskud til Kommunernes Udgifter til de kommunale Hjelpekasser fastsættes til $\frac{1}{10}$ af Kommunens Tilskud til Hjelpekassen.

²⁾ Ifølge dansk-islandsk Forbundslov Nr. 619 af 30 November 1918 har islandske Statsborgere Forsørgelsesret her i Landet. Udgifterne ved trængende islandske Statsborgeres Forsørgelse refunderes vedkommende Opholdskommune med $\frac{2}{3}$ af Statskassen; forsaavidt paagældende islandske Statsborger ved Ankomsten her til Landet er trængende til offentlig Hjælp, refunderes Hjælpen dog fuldt ud af Statskassen, indtil paagældende Trangstilfælde er ophørt.

Register til Lov om offentlig Forsorg.

Indholdsfortegnelse.

Afsnit I.

Almindelige Bestemmelser.

Kap.	I. Om Forsørgelsespligten.....	§§	1— 16
—	II. Forsørgelsesret og Forsørgelsessted	§§	17— 24
—	III. Administrationens Ordning og Forsørgelsesmaaden.....	§§	25— 52
—	IV. Om Hjælpens Ydelse og Refusion samt om Regnskabsvæsenet....	§§	53— 82

Afsnit II.

Børneværn.

Kap.	V. Børneværnets Omfang og Administrationens Ordning m. v.....	§§	83— 97
—	VI. Særlige Regler vedrørende København.....	§§	98—109
—	VII. Om Tilsyn med Børn m. v.....	§§	110—122
—	VIII. Forebyggende Børneværn.....	§§	123—129
—	IX. Børns Anbringelse udenfor deres Hjem.....	§§	130—150

20 Maj. Kap.	X. Om Overtilsynet med Børneværnet	
Nr. 181.	og om Anke.....	§§ 151—156
—	XI. Opdragelseshjemmene m. v.	§§ 157—166
—	XII. Om Ophør af Foranstaltninger efter	
—	Kap. VIII og IX.....	§§ 167—171
—	XIII. Forskellige Bestemmelser.....	§§ 172—175
—	XIV. Straffebestemmelser.....	§§ 176—181

Afsnit III.

Børnebidrag til enlige Forsørgere m. v.

Kap.	XV. Underholdsbidrags Udbetaling af	
—	det offentlige.....	§§ 182—218
—	XVI. Bidrag til Børn af Enker og Enke-	
—	mænd samt til forældreløse Børn	§§ 219—230

Afsnit IV.

*Hjælp i en Række særlige Tilfælde
(Særlig Hjælp).*

Kap.	XVII. Hjælp i Anledning af Fødsel	§§ 231—240
—	XVIII. Sygehjælp.....	§§ 241—268
—	XIX. Forskellige spredte Trangstilfælde.	§§ 269—284
—	XX. Offentlig Skolebespisning m. v. . .	§§ 285—288
—	XXI. Forbigaaende og uforudseelige	
—	Trangstilfælde.....	§§ 289—291

Afsnit V.

Kommunehjælp.

Kap.	XXII. Kommunehjælp.....	§§ 292—308
------	-------------------------	------------

Afsnit VI.

Fattighjælp.

Kap.	XXIII. Almindelige Bestemmelser.....	§ 309
—	XXIV. Forsørgelse af arbejdsmodvillige	
—	Personer.....	§ 310
—	XXV. Forsømmelige Forsørgere.....	§§ 311—314
—	XXVI. Alkoholister.....	§§ 315—317
—	XXVII. Omstrejfer, erhvervs- og subsi-	
—	stensløse m. fl.....	§§ 318—324

Afsnit VII.

Kap.	XXVIII. Slutnings- og Overgangsbestem-	
—	melser, Ophævelse af ældre Lov-	
—	bestemmelser.....	§§ 325—335

Lov om Folkeforsikring*). Social-Min. *Steincke*. (Lov- 20 Maj.
Tid. A. 1933 af 26/5). Nr. 182.

Forsikringens Omfang.

§ 1. ¹⁾ Enhver, der opfylder de i denne Lovs Afsnit I fastsatte Betingelser, er berettiget til at blive *sygeforsikret* enten i en for ubemidlede anerkendt Sygekasse eller i en statskontrolleret Sygeforening (Fortsættelsessygekasse). Den, der ikke benytter sig af denne Ret, er forpligtet til efter de i nævnte Afsnit givne Regler at sikre sig *Adgang* til at blive sygeforsikret i en saadan Sygekasse eller Sygeforening.

²⁾ Enhver, der saaledes har sygeforsikret sig eller sikret sig Adgang til at blive sygeforsikret, er — med den Begrænsning, der følger af Bestemmelserne i § 36 — samtidig forsikret mod Invaliditet og berettiget til Aldersrente, forsaavidt han har Indfødsret og er bosat her i Riget eller forhyret med dansk Skib. For Personer under 65 Aar giver denne Forsikring Ret til en *Invaliderende*, forsaavidt den forsikredes Erhvervsevne ifølge Kendelse af Invalidforsikringsretten er nedsat til $\frac{1}{3}$. Til Personer over 65 Aar ydes Rente uden Undersøgelse af, hvor meget Erhvervsevnen er nedsat; denne Rente benævnes *Aldersrente*. For Adgangen til at erholde Invaliderende erlægges forsikrede i Alderen mellem 18 og 60 Aar en særlig Præmie i Forbindelse med Sygeforsikringskontingentet. — Retten til Invalid- og Aldersrente er i øvrigt undergivet Reglerne i Afsnit II.

³⁾ Lige med en indfødt anses med Hensyn til Adgangen til Invalid- og Aldersrente en frasepareret eller fraskilt Hustru eller Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er eller senest har været i Ægteskab med en Mand med dansk Indfødsret.

⁴⁾ Fra de Bestemmelser i denne Lov, der gør Indfødsret og Bopæl her i Riget til Betingelse for Rettigheder efter Loven, kan Regeringen gøre Undtagelse med Hensyn til

*) Et Register til Loven findes i dennes Slutning.